

ଅଛି ରିକ୍ତ ।

ପ୍ରକଳନସମିକ୍ଷା ତା ୨୨ ରୁଖ ଅପ୍ରେଲ ସତ ୧୯୮୯ ମସିହା ।

ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତାହା କାହିଁକି ନ ହେବ ।

ରତ୍ନ ଅଳ୍ପ ।

ଦେହର ଏପର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରନ୍ତି ସେ
ଅନୁଗତ ଜୀବ ବିଦୂରଙ୍କ ହେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧର ସେଗର ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବ ।
ଶୀଘ୍ର ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରାୟ ଅନେକ ପରମାଣୁରେ
ବୟସର ବ୍ୟାଧ ଜାଗ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଛତରର କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଯେବେ କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣର ଲୋକଙ୍କ
ସହିତ ଦସି ଆଦାୟର କରିବେ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣର ସେଗାଦ ଏକମି ଯିବ ।
ଏହି କାରଣଟ ଅନୁଗତ ଜୀବର ପ୍ରଥମ ପଥ-
ପ୍ରୋପକ ବୋଲି ପ୍ରକଟ୍ୟାନ ହୁଏ । ଅତି ସେତେ
କାରଣ ଅଛି, ଅନୁଗତ ଜୀବର ବଳବାନ୍ ସଧର
କାରଣ ଏକାପ୍ରାୟ ଅତି କେହି ନୀତି । ଅରବଦ
ଆପରମାନଙ୍କ ଗୋତ୍ରର୍ଥ ଏ ବିଷୟରେ ମତେ
ବିଶେଷ ଅନୁଧାବନ ଦିଇବ ତଥ୍ୟ ଲେଖିବାର
ଦେଲା । ଶୀଘ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ମନସ୍ତ ବିହିବ ଓ ପାରହିବ ମଜଳ ନିର୍ଭର
କରଇ ।

୧—ହଜାମବ୍ଦେଶ କେବଳ ନିର୍ମିବନ୍ତିରେ
ଆଏ ନାହିଁ । ଭିଜବର ବନ୍ଧୁରେ ମଧ୍ୟ ଜାହାର
ପ୍ରାଦୂର୍ଜବ ହଜା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । କଷ୍ଟଚିକା ଓ
ବସନ୍ତ ଓ ମେଲେରିଆଙ୍କର ଏମାନେ ସେ ଧରି ଦରନ୍ତରେ
ବୁନ୍ଦିଙ୍ଗ ଧନ୍ତୁ ବାହାରୁ ମାନନ୍ତୁ ନାହିଁ ତାହା
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ବିବଳରେ ସେ ଭିଜ
ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ବାହାରୁ ଅବଦତ
ଥିଲୁଁ ଅଛିଏବ ଏ ସେଗର ଭିଜେଖ ଏଠାରେ
ଅଛି ଅଧିକ ଭରିବା ଅନାଦିଶିଥିବ ।

ବିଶ୍ଵ କୁଣ୍ଡା ସମ୍ବୀ ପ୍ରଭାତ ଘେରିମାନେ ଘାହାଙ୍କ
କଷରେ ଆଚି ଗାଳ ଦରି ସହିଲ କବାଳ ସମ୍ମ
ଛରମର ନିଦେ । ରେଗରିଷ୍ଟ୍ରିପାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବାଧାଙ୍କ
ଦିର୍ଗଳ ବଜୁର ଦେଇ ରଖିବାର ପ୍ରଥା ମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ବ
ଚିନ୍ତା ମନ୍ଦିରରେ ବିଧାନ କରିଅବଶ୍ଯ । କେ

ତେବେ ପୁନରେ ସେମାନେ ହିକୁ ଘାସନ୍ଧାରେ
ସମ୍ଭାବ ଦେବାକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଗାହୁ ।
କ୍ରାତ୍ରିଶ ହରଣ ବୈଶାଖ ସତ୍ତଵଦି ସମୟକୁ ନିର୍ଭରେ
ଏହି ନାୟମ ପାଳିମାଯୁ ଅଛେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଯେଉଁମାନେ ଅଛି କହିର୍ବ୍ୟ
ପ୍ରାନରେ ବାସ କରନ୍ତି ଓ ଜୀବାବିଧ ପରି ଓ
ଧୟୁଷିତ ଆହାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ମଥରେ ସଂହାର୍ତ୍ତିକ ଶେଷ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର
ସମ୍ଭବକା । କିନ୍ତୁ ତ୍ରାତ୍ରାଗ କାଷ୍ଟକ କରଣ ବୈଶାଖ
ଚଣ୍ଡା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ପରିଚାର ଆହାର
କରନ୍ତି ଓ ପରିଶାର ପ୍ରାନରେ ବାସ କରନ୍ତି । କେହି
ଗଲନା କର ପ୍ରିୟ କର ନ ଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧା ଏତନୁଥରୁ
କୌଣସି ଏକଜ୍ଞରେ ସେ ଅଧିକରି ପରିମାଣରେ
ଧନୀମତ ଓ ମାର୍ଗମତ ବେଗର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟର ଅଛି
ତାହା ବୋଲିଯାଇ କି ଥାରେ । ଅଧିକଲ୍ପିତ ଅନେକ
ସୁଲରେ ଦିନୁକର୍ତ୍ତିର ଅନେକ ଲୋକ ତ୍ରାତ୍ରାଗ
କର୍ତ୍ତିର ଅନେକ ବିଦ୍ଵିଜ୍ଞାତାରୁ ଶୁଣ କଥବହାର
ଦେଇନ୍ତି । ଅନେକ କରଣ ଓ ତାଷୁଷୁ ଏଥର
ବିଶୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ତ୍ରାତ୍ରାଗ
ଜାଙ୍ଗଠାରୁ ଘେ ଦିଷ୍ଟଯୁରେ ଶିଷ୍ଟଲୁହ କର ପରିବାର
ଏଥର ପଠଳାପୁଣେ ଅନେକ ଜୀବର ବିଠକ
ନିଷ୍ପମ ପ୍ରଗର୍ହ କରିବାର କି ପ୍ରମେତନ ହୋଇ
ଥାରେ ?

କଳଗ୍ରହଣୀୟ ବନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲାଇ ସୁଖ
କରିବାର ଭୋଜା ଦୂଷ ପ୍ରଭତ ଅହାର କଳ-
ବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସମାପନ ଶ୍ରେଣର
ଭ୍ରମେ କରିବାର ଶୁଣାୟାଏ ନାହିଁ । କରିବେହ
ଦୃଢ଼ ରୂପରେ ସତ୍ତବର ସମସ୍ତ ଧୂଳ ମାଝୁ ଓ
ଜଳା ପ୍ରତିର ପଡ଼ୁଆଏ ଭାକୁ ଅନାଫ୍ରମରେ ନେଇ
ଆଗ୍ରାଦିପରାକ ଆଚ୍ଛାଦନି । ଏପରି ପ୍ରକରଣରେ
ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବର୍ତ୍ତିର ପରିମାର ବାଣୀ ହଣ୍ଡାଳ ପାକ
କର ଦେଲେ ଉପରକଳ ବର୍ଣ୍ଣର ବ୍ୟକ୍ତିର ସେହି
ଅହ ହରାରେ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଧା ଉଥା-

ପନ ବସୁନ୍ଧାର ନ ଥାରେ । ଏହି କଟକ ନଗରରେ
କେତେକ ପୁଣ୍ୟ ଥକ୍କା ହୋଇବ ପାଇବହୋଇ
ଶୋଇଥିଲେ କି କାର୍ଯ୍ୟଦାନୀରରେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ,
ବରଣ କାମ୍ପୁ କି ଶୁଦ୍ଧ ସାହାଜିତାରେ ସେ ଗୁରୁତ୍ୱ
କିମ୍ବାଆନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କହନ୍ତି “ ନେଇ ଯାଆ କାହିଁ ”
ତହୁଁ ସେହି ବାବୁ ନିର୍ବିବେଦରେ ପୁଣ୍ୟଚଳନ ଦାଣିରୁ
ଅନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିର ବାଢ଼ି ନେଇ ଯାନ୍ତି । ଏପରି ପୁଣ୍ୟଚଳନ
ଜୀବିବାର ଥମ୍ ସମାଜର କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ନାହିଁ
କି ଜାଙ୍କୁ ସମାଜକ୍ୟତା କରିବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।
ଅନ୍ତର ଏବି ଥମ୍ ଦୂଆ ତୁଳନା କର ଆହାର
ବିଷୟରେ ଜାର ଫେକ ଦେଖାଇ ଦିନକୁଠକ
ଜୀବ ହେଉଥିବା ହିନ୍ଦ ସମାଜକୁ ଜୀବିତର କରିବା
ଅମ୍ବାନାଙ୍କର ଛାତିଲ କରେ ।

ପ୍ରୟୁ ।—ଆମଙ୍କ କାହିଁ ରହିଛି କରିବା ଏ
ଷକାମକ ବେଗିଲି ସବେ ନସି ଅହାର ବର
ସମସ୍ତ ନର ଜାତରେ ସେବିଳି ସଂଖ୍ୟା ଦୂରି
କରିବା ଏ ଦୂରେ ଏକ ନୃତ୍ୟ । ସବୁ ବିର୍ତ୍ତର ଓ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ସେଧର ସାଧାରିବ ସେବିଲୁ
ପୃଥିକ୍ ରଖାଇଥାଏନ୍ତି ଓ କମଳର ପ୍ରକଳରେ କାହିଁ
ଥିଲେ ଆହାର ଦ୍ୱୟ କାହିଁ । ତଥାପି ଯଦି
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରରେ ସଜାରଣ କମ୍ବ ଅକା-
ରଣ ସମେବ ଜାଗ ଦ୍ୱୟ ଯେ ଅମଳଶବ୍ଦାରର
କୌଣସି ଦ୍ୱୟାନ୍ତ ସାଧାରିବ ସଜାମକ ସେଗାନ୍ତରୁ
ହୋଇଥିବାରୁ କାହିଁ ଗୁହକୁ ଥିଲାଏବି କରିବାରୁ
ଗଲେ ପାଦର ଶ୍ଵାସ୍ୟ କଞ୍ଚକ ଦେବ ଦତ୍ତଦେ ସେ
କାହିଁର ଉତ୍ତାନ୍ତରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ । କିନ୍ତୁ ତହିଁ
ନିମିତ୍ତ ଯେକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତେ ଅକୁଳର ଜାକର
ବଶୀରୁଠ ହୋଇ ଜାଗ୍ରୟ ଏକବାରୁ ବିଷର୍ଜନ
ଦେବେ ଓ ଜାଗ୍ରୟ ମହିନର ବିପରୀତାରୁବା
ହେବେ ପାଦା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାଇବେ । ଅଥବା
ନିମ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣର ସେବି ଲୋକ ଅଧିକାର ଦ୍ୱାରାକର
ବିର୍ତ୍ତର ଅନେକ ଲୋକଟାରୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ବାବରେ ଗୁଡ଼ ଥାଏ ସେ ସେବେ କୌଣସି

ଭାଇବ୍ୟତୀର ଭୁବନ୍ଦୀରୁ ହୋଇନାହିଁ କରିବା ପରେ
ବିବାହ ବି ଅପରାଧର ନମେତ୍ର ଉପଲମ୍ବନେ
ନମେତ୍ରର ବରଣ୍ଣ ପେବେ ତାଙ୍କ ସରତାକୁ
ଆମକିଛି ଭାଇବ୍ୟତୀରୁ ଲୋକ ଆଦିର କରିବାକୁ
ଗଲେ ଯେ ସେ ଜୀବତ୍ତ୍ୱ କି ସମାଜବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏ
ଦେଖାଇବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏସବୁ ଲାଗିବର ବିଷୟ
ହନ୍ୟସମାଜ ପ୍ରତି ଥର ବି ହୋଇଥାରେ ?
ଲୁଗ୍ନର ଜୀବଲେବ ବେହି ହାନି କରି କି ପରେ
କିନ୍ତୁ ଦେଖାଇ ଜୀବଲେ ସମାଜଲୋକେ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଶଶ୍ଵତ୍ କରି ଜୀବ ପକାଇବେ, ଏଥରୁ
ଫିଡ଼ମ୍ବା ଥର ବି ଥର ? ଅତିବ ବହନ୍ତି
“ ଜୀବଲେ ଜୀବ ଜୀବ ନାହିଁ କହିଲେ ଜୀବ
ଜୀବ ” ଏହି ଅଧାର ଓ ଅକଳ୍ପନକର ଅନୁଗର
ଜୀବରୁ ବିବ ରଷାକରିବାକୁ ଅରିଲାପି ହେବେ ?

୩।—“ଆକାଳେ ନୟମୋ କାମି” ବାଟ
ଶୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଅବାଟରେ ସୁନ୍ଦରୀ ଲୋକେ ଗମନ
କରିଛି । ଅନେବି ଦେଖ କାର୍ଯ୍ୟର ପୁରୁଷଙ୍କୁ
ସାରେ ସଂତୋଷ ବ୍ୟବହାର କରିଛି, ସବ ଅନ୍ୟଗତି
ଜୀବିତକୁ ପରିବାଗ କଲେ ଅମ୍ବେମାଳେ ଅପଣାର
ହଳୁସମାଜର ଉମଣଃ ଦର୍ଶମାନ ଅବଳିତର
ପରିହାର କର ଛନ୍ଦବ ସମ୍ମାଦନ କରିଥାଏବା,
ଜୀଜୀବ ଏକଶାର ଦୃବି କର ଥାଇବା ତେବେ
ଏଥବୁ ବଳ ଅମ୍ବର ତ ଯୁଝକର ବିଷୟ ଆହ
ଅଛ ?

ଶର୍ତ୍ତ ।—ଭାବନାରେ ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ ଅଛ୍ୟ କୌଣସି ଦେଖିବେ ଅହାତ ଜାଗି ଜାହିଁ,
ସେବେଷମାନଙ୍କରେ ସମ୍ମାନରେଣୁ ପ୍ରାଚ୍ୟତିର
ଭାବନାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଏହାର କୌଣସି
ପ୍ରମାଣ ଜାହିଁ । ଅବେଳା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୂରୀରେ
ଭାବନାର୍ଥରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅପରାଧ ବି ଭାବର
ହୋଇଥାରେ ।

କେ ।—ଅନୁମତି ଦିଲୁ ଜାରିବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ
ଉପିବା ଦିଲା ଦଳ ଅସମ୍ବଦ ଦୋଷ ହେଉଥି
ଏ ପୁଣ୍ୟବ୍ରତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ମଦାପ୍ରାସାଦ
ଆଦୋ ବେଳା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତଳିତ ହେଲା, ତୃତୀୟ
ଶେଷ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଏହାତ୍ମା ହୋଇ ସେବା
କଲେ, ତୃତୀୟ ପଞ୍ଚମାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ପାହାନ୍ତର
ଶୁର୍ଷ ଦୋଷ କେହି ମାରିଲେ ଛାହିଁ, ତଦଳନ୍ତରେ
ପଦ୍ମଦାୟୀ ଭାବରେ ଓ ଫମଗଟ ପଦ୍ମଦାୟୀ ଭାବ
ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିବ ହେଲା । ଧରସ୍ତାତମ ଉତ୍ତାମ

ଦେଖି ରୂପନେଷର ରମଣ ସେହିପର ମହାପ୍ରସାଦ
ପ୍ରତିକଳି ହେଲା ଓ ସେ ମହାପ୍ରସାଦ ପ୍ରଥମକଳ
ସବୁଦେଶୀୟ ଖେଳି କଠାରେ ପ୍ରହବଳ । ସୁରୁ-
ଗୋତ୍ରମରେ ନୃସିଂହନାଥଙ୍କର ମହାପ୍ରସାଦ ନଥ
କଳିଛି ପ୍ରତିକଳ କେବାର ଅଚମ୍ପ ହୋଇ
ଥାଏ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କାରେ ବଳରୁଦ୍ଧ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନାରେ
ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହେଲେ କେହି ବାହାର ଲୋକ
ଆହାର କରୁଣ ଥିଲେ । ଏବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ
ବାହାର ପାଦର୍ତ୍ତର ହେଲି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗାତରେ ଶିଳ୍ପିକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭୋଗାମାନେ ବ୍ରାହ୍ମି
ଅତ୍ୱିଲୁ ସିଦ୍ଧ କରି ଦେଲେ ବ୍ରାହ୍ମିଗାତ ସମସ୍ତ କର୍ମ
ଗାହା ଦେଖିବାକୁ ଅନୁରୂପ । ଦେଖାରେ ଏହାମକ ଶେଷ
କରୁ ନାହିଁ । ଏ ନିମ୍ନ କର୍ମର ଲୋକ ପାଇଁ କରାନ୍ତି
ବୋଲି ହଜାର ବର୍ଷର ନିୟମିତ ବହିର ବାଜୁ ବିଜ୍ଞାନ
କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯାଥି ଅନ୍ୟ ମହାପ୍ରସାଦ ପଞ୍ଚାଳ
ଯେତି ସରବୁ ଫେରି ଯିବାବେଳେ ବାଜୁ କୁତ୍ତାଥରୁ
ପଞ୍ଚରେ ସମସ୍ତ ଦାତ ଦୁଇଲେ ଘର କେଇ ଯାଏ
ସେଥିରେ ସେବମାତ୍ର ଏକମେ ଜାହିଁ । ଅଛିଏବା
ଯେଉଁମାନେ ଏକମତି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୋଷ ଦେଇ
ଅନୁରାଗ ତାତିକୁ ପରିବାରରେ ହୋଇ ରହିବା
ବରମ୍ଭ ପାଇବ ସମ୍ଭାବି ସାରବାନ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରଦିଷନ
ଦେଇ କାହିଁ ।

ବୁଧାରମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବିତ କେବେ-
ଦୂର ବଢ଼ାନ୍ତି ପାହା ଅଧିକାରୀଙ୍କେ ଗୁଣୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରମା
ଦେବତା ।

ଏକବା ବଲକଣୀ ମହାନଗରରେ ଭଲକଣୀ
ହୋଟେଲରେ ବଜ୍ଞାଳୀ ପ୍ରାଚ୍ୟାଶ ଓ କାମ୍ପୁସ୍‌ରେଇଲାଙ୍କ
କରିବାକୁ କଲେ । ଧାରାକ କାଶରୀ ସେ ସେଠାରେ
ମୂଷନମାନ ଧାଉଛି, ମେହେନ୍ତର ଟହରିଆ, ଅଧିକାରୀ
ଥାହେବ । ହାନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵାଦ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ସେଠାରେ
ସବାଦା ବ୍ୟକ୍ତହାର ହୁଏ । ଆଜିମା ଦୂର
ଜଣ କାହିଁକୁ ଏକଥ ଦେଖି କାଳ ଦୁଇଲୁ
ଆଦି ଏକ ଟେବଲ ଦୂପରେ ଆଜି ରଖି ଦେଖେ
ପ୍ରାଚ୍ୟାଶ କହିଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କାମ୍ପୁସ୍ ଅଗେ
ଥାବା ସହି ବସି ଏକମେଳ ଦୂପରେ ଜାଇବା
ବାରବା ନୋହୁଇ । ସେ ଆଜିମା ଦୁଇକଣ
ଯକ୍ଷମ ଟେବଲ ଉପରେ ଯିଜାଇଥାଏ ସବୁ

ଦେଲ ଉତ୍ତରାକୁ ସେମାନେ ଆହାର ଦର ଗଲେ ।
ଆଜିର ଜାଗ ଦେବ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ଦେଖାଇବାକୁ ଯାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଶ୍ରେଣୀର ଜ୍ଞାନ ଅବେଳା ଥିଲା ।

ଜଣେ ପୂର୍ବବାହୀ ପ୍ରକୃତି ରେଳଗାଡ଼ୀ
ରେ ଅଚେନ୍ଦ୍ର ଦଶବାନିମନ୍ତ୍ର ଟିକଟ କିମ୍ବା କାନାରେ
ପରିବା ଦେଇ ଲାଗୁ ହେଲା ସମ୍ମାନକ ଦରବାରୀ
ଗଲେ ଏତନଥରେ ଗାଡ଼ି ଘାଲିଗାରୁ ଅରମ୍ଭ କଲା
ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ଅବସ୍ଥାକରୁ ମୌଳାକମନ୍ଦା
ହୋଇ ଥିଲେ । ଗାଡ଼ି ମୂରିବାର ଦେଖି ହୁଁବାର
ହାତ ସୁରକ୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ଲାଗେଇ ଦିଲେ । ଗାଡ଼ି
ବହେ ? ପଣ୍ଡିତେ ବିନ୍ଦୁ ଥିଲେ ସେ ଟିକଟ କିମ୍ବା
ଅରମ୍ଭ ଗାଡ଼ି କି ଭାବୁ ଗପି ଯିବ । ତନକୁ ଅପରି-
ଶାମଦର୍ଶୀ ଅଧିକ ଜାଗିରୁ କଣ୍ଠ କରିବାରୁ ଲାଗି
ଦିଲନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ସେ ଲାଗି ପ୍ରତି ହୁଣ୍ଡେପ ନ କରି
ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବର ରେଳଗାଡ଼ି ମୂଲ୍ୟ ଯିବ । ସେ
କହିବ କାହିଁ ।

ଅଛେବ ସତ ମନେ ପରିଚାଳନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକମାର
ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ ଦୂଷେ ବିଧିର ପ୍ରେରଣା ଦରୁଅଳ୍ପ ।
ପାହାର ଉତ୍ତର ଏହ ସେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର
ଅବଶ୍ୟକମାର ହୃଦୟଜୀବ ଫର ଧାର ଅଛନ୍ତି
ତାହାଙ୍କ ନମିତ ମୋର ଏ ଅଥୟ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁମାନେ ଅରମାଣ ହୋଇ ଉଦ୍‌ବିପ୍ରେତର
ଦିଷ୍ଟଯୁଗରେ ସନ୍ତୁରଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ତ୍ୟତ ହୋଇ
ନିରେ ଓ ସମ୍ମଳିତ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ସଙ୍ଗାଦତ କରୁଅଛନ୍ତି
ତାହାଙ୍କଠାରେ ମୋର ଏ ସବୁ ନେବି ପ୍ରାର୍ଥନା ମେ
ମହୁନ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ୟାତଥ ସରନ୍ତମନରେ
ଦିବେଚିଲା କରିଲା ।

ଯେଉଁ ହତ୍ତବାକୁ ମାନେ ଶୌରୂଷାଗତ ସ୍ଥାର
ଓ ବାଲଖାବକ୍ଷ ଅଭ୍ୟାସକଣ୍ଠରୁ ଅଳଗଳ ଜୀବିର
ପଞ୍ଚପାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ହୁଅଛିବନା ଆମୁର
ଭବେଶନ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରବା
ପ୍ରକାଶରେ ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଦା କିନ୍ତୁ କର ସେମାନ
କର ଭାଗ ମହାଲ ପଦିତ ଧ୍ୟାନରୁ ବନ କାନ୍ତବ
କମିତି ଅମ୍ବର ଏକାଳୁ ରହି ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା । ରହ

? ୬୩୪-୬ ଶିଳ୍ପିକରଣ ମହାପାତ୍ର ଧର୍ମ

(ପରାପରାଶିଳ ଭାଷାକୁ)

ସମାଜକାରେ କେତେବୁ ମୁକ୍ତ ଉତ୍ସବ ହାତ
ପାଇଁ ସ୍କୁଲ୍ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସମାଜକାରେ
ଅଧିକ ବିଚରିତାରେ ପରିପୃଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା ।

କେ— ଯାହା ପାଠ କଲେ ଉତ୍ତଳଶୁଣ୍ଠା ଶୁକ୍ର-
ଶୁଧେ ବହୁବାକୁ ଓ ଲେଖିବାର ଲୋକ
ସମ୍ମର୍ଥ ହୁଏନ୍ତି ତାହାକୁ ଦିଲ୍ଲିନବ୍ୟାକଗର୍ଭ
ବୋଲିପାରି ।

ସମ୍ବଲପତକ ସ୍ଵର୍ଗ—ଯାହା ବାଦ କିପୁଣ୍ଡ,
ତ ସ୍ଵର୍ଗକ କିମ୍ବା ବିଶେଷ; ରୂପରେ ନାହିଁ ଅକ୍ଷ
ଅଛି କାହିଁ ଜନରକାଳର ଦେବେଶୁତ୍ତିଏ ଧାର
ତଳେ ଲୋକମାତ୍ରେ ଦିଲ୍ଲିକର୍ମାଣୀ ଶୁଦ୍ଧିରୂପେ ବହି
ଗାଲୁ ଓ ଲେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବରାଜନ୍ତି ଅଛି ଏକ
ଏହି ଚିତ୍ପାଦିଷ୍ଟାରେ ଦେବରକାଗଜକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ବାବରାଶ ଦେବାଲ୍ପାଦାରାରେ ।

ଆହା ! କୁନ୍ଦର ସଜ୍ଜ, ଏହା ସୁନ୍ଦର
ତଥା “ଯାହା” ପଦରେ ଖବରଚାରିପଥିନ୍ଦର
ଅର୍ଥ ଦୁଇବ। ଗନ୍ଧିମାତ୍ରେ ପଠିବ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ
କାଳ ଦୃଢ଼ି ତଥା କୌଣସିବାର ଜ୍ଞାନ ସହିତେ
ନ ହେବ ସେ ଭାବ ନୁହେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ
ବ୍ୟାକରଣ ହୋଇ ଥାଇବାକୁ । ଏଠାରେ ସହ କିମ୍ବା
ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷଥାରୁ ଦେଇଅଛି; ନିରାର୍ଥକ ପୃଥିବୀ
ଫରେଷ୍ୟ ପଦ ହେଲା ପଞ୍ଜି ଚତୁରବା ସୁନ୍ଦରିର
କାର୍ଯ୍ୟ ପଠି ।

ମୁଁ—ମୂଳ । ଅଥ କିମ୍ବା ପରିଷକ୍ତ ବନ୍ଦ ବୋ
ଲ୍ୟାଏ କରିଥାଏ ମୂଳ ଭ୍ରମରେ କର୍ତ୍ତବ ଅବାର
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଲେଖା ଓ ସ୍ଵଗାର ଯେଉଁ ସ୍ମରଣ
ବ୍ୟାଜଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଭାବା ଅବଶ୍ୱର । ଯ, ଆ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ଵର୍ତ୍ତମାଳା କି ଧରି କେହି ବ୍ୟାବବସର ପଡ଼ି
ବାକୁ ଯିବ କାହିଁ; ସୁର ୧୦ ଓ ବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କ କ୍ଷେ
ର୍ଯ୍ୟାସ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତ ଦେବରେ କି ଦୋଷ ହେଲା
ଏବଂ କାର ପ୍ରଚୟାଗର ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖାଯଥିଲେ ବନ୍ଦୁର୍ଧ ସର ହୋ
ଇବାର ଛାତିର ହୃଦୟା ବ୍ୟବହାର କି ଆଜ
କେବଳ ସମ୍ମା ଦେଖାଇବା ଦିଆ । ଅର୍ଥାତ୍
ହେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବେଦ ଅନେକପ୍ରକାର ଅଛି—
ସୁର ୧୦ କେହି ୧୦ ସର ସ୍ଵାଭାବ କରିବ
ଉଥେନ୍ଦ୍ରଜିତ ଶୋଭାପ୍ରେସର ସ୍ଵାଭାବ କର କରିପାର
ତତ୍ତ୍ଵ ଲାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଗାନ୍ଧାର୍ୟ ଲେଖିଅପରିବି
ଦେହ, ହୃଦୟ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବରେ ” ହାହିଁ
ଏହି ସର କରିବିଶ କରିଅପରିବି, ଗାରହାରିଲା
ପ୍ରଭୁତରେ ହର ଓ ବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କ ଭାବ୍ୟ ଦେଖି ୨୯ ମୁ
୨୪ ସହାର ବର୍ତ୍ତହେତ କରିବ ଅଛି; ଭାବାଦରି
ରେ ୧୫ ବର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟାରେ କରିବି

ଥୁବାର ଦୋଷ କୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ, କେବଳ
ପୋଥୀ ଦିଲି କେହି ବିହାଳ୍ ମୃତ୍ୟୁ କାହିଁ ଗରୁ
ଜପଦେଶ ନାହାନ୍ ପ୍ରୟୋଗିତାବୁ ।

ଶ୍ରୀ। ମୁ—ପୁରାତନ ଦୁଷ୍ଟଗାର ଦେଖି
ଥାଏ, ଅଛି କି କି ଏହି ପାହାଟ ଦେଖି ଆଜିମାନେ
'ଦୟା' ଅଟେଣୁ, ଏଥରେ ଡିଲମାରେ ଜାଣିବେ ସେ
ଆଜିଭିତ୍ତି ଏ କୋଣ ଭାବିତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟର ।

କି ଅକି ପର୍ଯୁଣନ ! ଅର୍ଥ ହିକାର ମରିଲେ
ବୋର ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵର ପଞ୍ଜା ୧୩ ହୋଇ
ଅଛି ତହିଁରୁ ଓ ଦୁସ୍ତ ଗଲେ ଆଉ ୮ କ ବୋର
୧୯୨୨ ମେଲ ମଧ୍ୟ ମରାଯାଇ ଲାଗି ।

ଏହିରେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
ଯେତେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠ କରି କିମ୍ବା
କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିପାଇବ; ଏଣେ କି ଏଣେ ପଢି
ଏହି ପ୍ରଥମ ଦେଖିବାରେ ପଡ଼ି ତାହାର ଦୂରବିଜ୍ଞାନ

ରେ ଦେଖାଇ ଅଛିବୁ । (୧) ଚନ୍ଦ୍ରପଥ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ତୁ ସ୍ଵରେ ବା ପରେ ସ୍ଵର କି ଥିଲେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବର ହୋଇ ନ ଥାଇ । ଏଥିରେ
କମଳ ଓ ଗମଳ ଏହି ଦୁଇବେଳ ଦେଖାଇ ଏଥିରେ
(୨) ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଦେବାର ଭୂଲ ଦେଖାଇ
ଅଛିନ୍ତି ; ସବୁ, ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂଲ ହୋଇଥିଲା
ତୁମ୍ଭେ ଅଜ୍ଞାନବିନ୍ଦନ କରି ଦେଖା ଉପରିତ କାହାର
ବନ୍ଦୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ସୁରତ୍ତିପ୍ରକରଣରେ ଯେତେବେଳେ ଲେଖାଅବ୍ୟକ୍ତି
ସବରମ୍ଭମାତ୍ରକ ଅଳ୍ପ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହାଯ୍ୟ ନ ରେଖାଇ
ଭାବର କୃତ୍ୟ୍ୟ କେତେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସବ ସାହାଯ୍ୟ
ରହି ଭାବର ହେବାର ଦେବିତାରୁ ଅଧିକ
କାହାର, ତତ୍ତ୍ଵ କରି ଜଗନ୍ମାନର ରେବବର୍ତ୍ତ ଭାବର
ଏରେ ପୃଷ୍ଠବର୍ତ୍ତ ସବ ପ୍ରଥାଳ ସହାୟ ଅଟେ
(୩) (୪) (୫) ଏହାକୁ କେବଳ ସତର
ଏବଂ ହୋଇବା କରି ଦେଖାଇବା ସମାଜେ

କର କାହିଁଥି ଅଟି ।
ଏମ । ସନ୍ଧବୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖା
ପଥରୁ ଯେ ସମୀକ୍ଷା ସବ ଦର୍ଶି ମୋର ପଦ୍ମବର୍ଣ୍ଣିତ
ଯୋଗ ଦେଲେ ଜଳାନ୍ତିକ—ମୃତ୍ୟାଗ କି ହେ
ଜଳାନ୍ତିକ, ଗୃହଗାତ କରାଯଦ ହୋଇଯିବ ।
ପୃଷ୍ଠବର୍ଣ୍ଣକ ପଦ୍ମବର୍ଣ୍ଣ ମହି ଏପରି ଦର୍ଶବରତେ
ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି କାହାର ପାଦିଏ ମାତ୍ର ରଜ ଥିଲୁ
କରିଥିଲେ କେହି ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଇବା
ସାହୁର କରିଲା କାହିଁ ।

୭। ଲମ୍ବକ ଓ ସାଧନ ଏହି ଦୂଦିପଦ ସା
ବର ମୁଳଧତ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ସୁନ୍ଦର ଦେଖ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସଙ୍ଗଜାତ କଷ୍ଟ ଦେଖାଇଲେ ଏ
ଦେବ ଭାଦ୍ରା ପ୍ରତାଗି ନ ଥିବାରୁ କାହିଁବା

(କୃତି) ଓ (ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତପାଠ ସିଦ୍ଧି
କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିକଳ ସିଦ୍ଧ ପଦର ବ୍ୟବସାରହାର ତାବା
ଶକ୍ତି ଦେଲ କାହି ପଚ; <ପଂ ମୁକ୍ତି କି ପ୍ରତିକଳ
ମୁକ୍ତ ଅଟେ ? ପାଠ୍ୟଗାନେ ତାବା ହୃଦୟଜମ
ଜରୁଗାଗତିକା

୬୩ । ଉତ୍ତରାଷାରେ ସନ୍ଧର ଶାତୁଷ
ଆକଣ୍ଠିତବଳୀ ନାହିଁ; ତେଣାବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କଥି
ଅୟି ଅମୃତ ଜାହାନି । ହେ ଲଙ୍ଘ । ତେଣାଯୁଦ୍ଧରେ
ସନ୍ଧୁଷ୍ମାନ୍ୟାରେ ସନ୍ଧର ନିର୍ବିଧ ଲିଖିତ
ପ୍ରକାର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ।

ତ ମୁହାର କାର୍ଯ୍ୟ ! ଜୀବାଙ୍ଗର ଦେଶର
ସମ୍ରତ ଦିକ୍ବେ ସନ୍ଧିର ଅବତାରା ଉତ୍ତରେ
ଦୋଷପ୍ରତି, ପାହା ଦୂରେ ସମ୍ମରଣପଦି ମନ୍ତ୍ର-
ରେ ଲକ୍ଷ ଦକ୍ଷ ଦୂରପଦ କି ଛଳିତୃଷ୍ଣ !!!
ଏହାଦେଇ ଜୀବା ଜୀବା ଧର୍ମବାଚ ।

୮୪ ମେରେ ଦ୍ୟୁତିନାଥଙ୍କର ଲାତ ମୁକରେ । ଅନୁମାର ଜୀ ହେବା କିମ୍ବା ଲାଶ କରି
ଦେଖାଇଥିବା ସୁର୍ବୀରେ ଦେଖା ଯାଇଥିରୁ ଯେ
ଆମାକୁରେ ଗାନ୍ଧୀ ଗନ୍ଧି ପଥାକୁରେ ବରର
ସର୍ବ ଲାଭାବରେ ସୂଚୋଧ ସୂଚୁ କହିଲ
ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ସମସ୍ତାବଳ ଆପଣ ଉପାଦାନରେ
ଅନୁମାର; ଏଥରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣ କେଇ ଏକ
ତତ୍ତ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଏହା ବାଳକମାନଙ୍କଙ୍କରେ
ଅଛି ସୂଚୋଧ ହୋଇଥାଏ; ବିଭିନ୍ନ ସୂଚୁରେ
ହଜାର ବର୍ତ୍ତର ଯୋଗ ବିଷୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ
ନାହିଁ ବୋଲି ଏହା କୌଣସି ଅନ୍ଧରେ ଭାବା-
ଠାରୁ କ୍ରୂଷି ଲୁହେଁ; ସବା ଏକନବିଧ ସମ୍ବେଦ୍ଧାକ
ଅଧିତାର ରହିବ ତୁଳା ବହମତା ଭାବାଠାରୁ
ଆଧୁନିକ ଅନୁମାର କରିପାର ।

୧୦—ଛାଳ ଓ କଟପଳ ରତ୍ନମୟରେ
ଦୁଃସ୍ଫାନରେ ଘରେବାର ସୁଖ ଲେଆଇଁ ଥିବାର
ଏହି ଅଭାବରୁକ୍ତ ସୁଖ କେତେବେଳେ ସୁଖର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି; ଏହାରେ ଅନାମନ୍ତକ ସତ୍ତ୍ଵ
ଜାହାନ୍ତର କହିଲେ ଅଗ୍ରହୀରେ ଜାହାନ୍; ସବୁ କହି
ପ୍ରକଳଣରେ ଯାହା ଉଠିଲେ ହୋଇଅଛି ଯାହା
ବସ୍ତୁତ ଶରମ୍ଭକ ଥିଲେ । ବାକିକରେ ଲେଖି
ଦାଳୁ କଲେ ଝଳଳ ସ୍ଵରୂପରୁ ଉପେକ୍ଷିତ
ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୧୯—ଏକପ୍ରଦର୍ଶଣ ପାଇମୁବେ ଉଚ୍ଚତ ପ୍ରତି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଉଥେବେ କର ପ୍ଲଟ୍ ଦୂରେ ନ ଆବଶ୍ୟକ
ତୁଳ ଦିଶାର୍ଥାନ୍ତରୁ; କିମ୍ବା କରେଗଲେବେ କୋ-
ରସି ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ଯୋଗ ହୋଇ ନ ପାଇବାର କହି-
ଅନ୍ତରୁ, କିମ୍ବା କରେଗଲେବେ ଅବସାନ କରାନ୍ତି ଯୋଗ

ତୁ ଏ, ମାହା କି ଦେଲେ ପଥ ହୋଇ କି ପାରେ,
ଅବଦର କୌଣସିଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁଗ ବୋଲି କି
ପାରେ, ଆହା !! କି ମୁଣ୍ଡବୂଳ ବୈଶବିରାଜ
କବିତାର ନାଟକା ଅବଧି ମୁଖାର ଚରକାଳ
ଦେବ ଅତ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତରରେ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟ ଶାନ୍ତ
ଅନ୍ଧରେ କି ମର୍ତ୍ତି ଯୋଗଦେଇ କାହିଁ ଏହା
ଦେଉ ଧେର୍ଷ ମୁଖାର ଦେବକା ସାହିତ୍ୟର ମୁଖ୍ୟତଥି
ପ୍ରବର୍ଷ ଏହା କାହିଁକି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର
ଦେବ, କୌଣସି ଜଗା ବା ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟାକରଣରେ
ମୀପ୍ରତ୍ୟେ ତଥିତ ଥର୍ମର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ;
ମୃତ୍ୟୁରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ପୁଅକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରବର୍ଷରେ ଲିଖିଛ ଅଛି। ପ୍ରବର୍ଷ ଯେ ପରା-
ଜଗତେ ବନ୍ଦି ଦେବାର ମୂରରେ ଅଛି ଏହରେ
କି ଦୋଷ ଦେଇ ?

ପ୍ରକୃତ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଶିଖା ଅନ୍ତରେଷ୍ଟକ ବୋଲି
ସେଇମାନଙ୍କ ମତ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାକରଣ ଜୀବ
ନେତ୍ରଦେହ ଥାହା ଧାରିବାକୁ କାହିଁ ପାଞ୍ଚବେ ।

୫—ଦିଶେଷତର ସହ ଉତ୍ତରିକ ହୋଇ
ମୁନରେ ମୃଗ ଥାଏ; ଏ ଶୁଦ୍ଧ କର ଦୂରତା
ସ୍ଵରରେ ଦୂରତା ନେଇଅଛନ୍ତି ଏ କାହାର ଶୁଦ୍ଧ
ପାଦ ଥାଏବେ ଜାଣିଲେ, ମୃଗ ଓ ମମଳ ଏ
ହୁଲଗୋଟି ପଦ ସମାନତତ୍ତ୍ବର ମନରେ ଦିଶେଷ,
କୁର୍ବା ପିଲମଳେ ଏହାକୁ ଦିଶେଷଭୁବରେ ଦିଶା
ବଳେ ବଡ଼ ତୁଳ ଶିଖ ହେବାର ଦେଖାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାଜକ ଓ ଶିଥାରାଜକ ପଶୁକ
ଦେଖି ଯେହିଁ ସଦାଚାରମସ୍ତତ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେବଳ କଣ୍ଠବାଢ଼ରେ କୁଗା ପକାଇ
ଦିବ ଦରିଦ୍ର କଥା ମାତ୍ର; ଅତେବକ ତାହା
କୁପ୍ରେତିତ ।

୧୩— ଲିଙ୍ଗପ୍ରକରଣରେ ମନରେ ଧୂଷ ଧୀ
ପରିବର୍ତ୍ତ ହେବାକାଳକ ତିତକୁ ଲିପା ଦୋଷ-
ମାତ୍ର ସହିତ ସମ୍ମାନାବ୍ଦି ।

ସମବେଚନ ଲଙ୍ଘନ୍ତିକରେ ଦୁଷ୍ଟି କ କର
ଅଗ୍ରଳୁ ହେଲି ଉପର ଦୁଃଖକ ସ୍ଥାନ୍ତି ଦେଖାଇ-
ଅଛି; କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ ଯାଏ କୁହାଇ
ହେବା କୋଇପରି, “କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗର୍ବକେ
କେବେଳ କିମ୍ବା ଧର ପଳକ ଓ ଧି କର
ଦେବ । (କଥା ଏବ ଶୁଣାଇବୁ ଦିନାହଞ୍ଜି
କବିତାର ପଥ ହେବେ ଏ ଦୂର ଲିଙ୍ଗ ଦେବ
ଅମ୍ବା) ” ରାଜାର ଯାତା ସ୍ଥାନ୍ତି ଦେଖାଇଅଛି
ତଥା ତଥା ଯାଏଇ ମୁଣ୍ଡ କରୁଥିବ ପରେ
ପରି ଏହି କେବେଳାକୁ ଧରିବେ । ଅଥବା
ମନ୍ଦିର ପରମାଣୁରେ ଥଥାନ୍ତି ଦେଖି ସଂଘାତରେ
କେବେଳ ଆପର ହୋଇ ଲେଖିଥାଏଇ : ମହ-

ଶାରତ୍ ଏଥିରେ ବହୁ ମାତ୍ର ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ
କାହିଁ । ଏକ ବଧାକର୍ମଙ୍କରେ ସେ ଯେଉଁ ଲଙ୍ଘ
ବୋଲି ଦ୍ୱାରା କୋଲାଇନ୍ଦ୍ର ବାନରଣ୍ଗାନ୍ତରରେ
ସେ ଅନ୍ୟ ନିଜ ପିତା ହେବ ଏବଂ କଥାକର୍ମ
ଅନୁକରଣ ଦା ଅନ୍ତରୁତ କୋଲାଯାଇ କି ପାରେ ।

— ପୁରୁଷ ପ୍ରକଳ୍ପର ସ୍ଥାନ ଧରିବା—
ଅମେ, ଭୁମୀ, ସେ ଏମାନଙ୍କର ଅକାବଗତ ଓ
ଅର୍ଥଗତ ଦେବ ଲମ୍ବକୁ ଅଛି ଯୁଦ୍ଧ ସଂକ୍ଷରେ
କଣ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହର ସ୍ଵରୂପ ସଂଜ୍ଞାବେ କେବଳ
ନିୟାତ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ କଣ୍ଠାଯାଏ; ଅଭ୍ୟବ ଏ ହି
ନିତାଳ ଅସଂଗତ ଓ ମନ୍ଦଗତା ।

ସୁରୁତି ଉପ୍ରେସନ୍ଧ କିମ୍ବା ପଦବିଗତର
ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାଏଛି । ଅମ୍ବେ କୁମେ ସେ ଏମାନଙ୍କର
ବିଜୟକାଳ ହୁବାର ବେଳେ କହୁଥିଲୁ, କୁଷାନ
ବ୍ୟବହାର ଅନୁଯାରେ ଅତ୍ୟତ୍ୱ, ସୁଧାର କାଣେ
ଆସି କୁମେ ଲେଖିଲେ ଦଶ ଟଙ୍କା ଦେଇ ।
ହୃଦୟାକାର କାହିଁ; ବ୍ୟବହାର ଦେଇଲୁଛି ହେଲେ
ମନଗଢ଼ା ଦୁଇ, ଏହିରେତେ ଘାଟା ଦର୍ଶ ହୋଇ
କାହିଁ; ତେବେ ଏହା ସମାଚଳତବ୍ୟ ମନଗଢ଼ା,
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାର କାହିଁ ।

୬—ବାରକ-ମୁଖ୍ୟରେ କାରକ ପ୍ରକାଶ
ଓ କାରକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶର ଦୟାରୀ କାରକ
ପରିଷକ୍ତ କୋତ ବିଷୟ ସେଇ ଦେଖାଇଥା
ସୁଲିଲ୍ ହୁଏ ପକ୍ଷ ସେ କାଳିକଷୟ ସମ୍ବୁ
ନଳରେ ପ୍ରକାଶରୁଣ୍ଟେ କହିବ ହୋଇଅଛି ।
ହୁଏଯା ଓ ଦୟାରୀର ଗାସା ବିଜ୍ଞାନ ଜାଗରଣ
କ ସବାରୁ ହୁଏଯାମଧରେ ଚତୁର୍ଥୀ ଅନୁରୂପ
କୋଇଅଛି; କୁଠ ଓ ଗାସାରୁ ବ୍ୟବରକ ନୋହ
ମଧ୍ୟର ଅନ୍ତରେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ଗାସାରେ

ପ୍ରୟୋକ୍ତ ବାସ-ପ୍ରଦାନକୁ ବେଳେ ହିରମିଶାଧିବଳରେ ଏକ ବର୍ଷାବର୍ଷରେ ବୁଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିବାର ବିଷୟ ସଂଖେତର ଏ ଗଣ୍ଡରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥାଏ, ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବିଚାରିତ ହୋଇଥାଏ । “କୁରି
କାର କୁରି କାହିଁ” ଏଠାରେ ଦେଖି କମ୍ପିଟର କୁରିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା, ନିଜରେ କି କୁହି ପାର
କରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିଲେ କିମ୍ବା, କାର୍ଯ୍ୟ, କାର୍ଯ୍ୟ,

୧୨—କାଳକ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧରେ “ତୟା ସାଧନ
ମାମର ଛମ କର୍ତ୍ତା ଏହି ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧର ପ୍ରକାଳ ଏ
ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧର । ଏହାରୁ ନିଜକରନ୍ତି ହମ କୃଷି କରୁ
ଅଛି, କୋଣାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଗ୍ରାହ ଦୟା କହାଇଅଛି ।
କାହାର ପର ହରାଇଛା । ଏହିରେ ଗୋମାଳ ଦୟା
କରିବାର ପ୍ରାପ୍ତ ଦୟା କେବେଳି ତୟାଥାଥଳରେ
ନିରାପଦମୁଦ୍ରିତ ।

ଅଜ୍ଞାନୀ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଟିପ୍ପଣୀ ସାଥରେ କହିଲୁ
ଏହିଦୁଇବୋଇ ପାଇବେ ତାହିଁ; “ଶାର” ତାହା
କଷ୍ଟରେ ଦେଇଅଛି “କ୍ଷୟ ମୁଖ୍ୟମ୍ୟୋଜନେ
କର୍ତ୍ତା” ଏ ସୂଚି ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାକରଣରୁ
ଡାଳାଇଦେଖି ପର ?

୨—ବରଦାରରେ ଏହି “ଚିପ୍ପାର ବାନା
ଅର୍ଥତ୍ ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ କରି ଟିକ୍କାର ଦାପ୍ତ
ଏଠାନୀ କୁଏ ଥାହାରୁ ଦର୍ଶ କେଇଛାଏ । ଏହି
ଏହି ପରିବାରରେ ମୋଧଳ ଘୋରନେ ଏହି
ମଳ, ଏଠାରେ ଗୋଲିଲ ମଳ ଚିପ୍ପାର ଦାପ୍ତ,
ମୋଧଳ ଓ ପରିବାର ଅବଲମ୍ବନ କଲ ଓ ମାର୍ଦି;
ଦେଖନ୍ତି ଦେବ ମୋଧଳ ଓ ପରିବାର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେବ ସେ କର୍ତ୍ତା ପେଇ ଦେବ ? ”

ଏ ବଡ଼ ସନ୍ଦର୍ଭ ସୁତ୍ର କିମ୍ବା ପ୍ରବଳିଗରେ
ଅର୍ଥମକ୍ଷେତ୍ରର ସର୍ବସମ୍ମନଶୀଳ ସ୍ଥାନରେ ଏହା
ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା; ତାକୁ ସୁଲ୍ଲା ବର ଦୂର ଛିଦ୍ର
ବରର କିମ୍ବା ଦୂରଟୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିନେ
ଅର୍ଥମକ୍ଷେତ୍ର ଥିବାର କଣ୍ଠରେ ଥିଲା ଯାହାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୧୮—ଅଧିକାଳ ମାରୁଦର୍ଶ ସ୍ଵର୍ଗ ହରେଖ ନାମ,
ତଥ କେତେବେଳ ଅସଂପୁର୍ଣ୍ଣା ଦେଖାଇ ପାଇଲୁ;
ଏବେଳେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ କାରକ ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗ
କାଜିଷ୍ଠକାରୀ ପ୍ରକରଣ କି ଥିବାର ଯେ,
ଆଜେଯ ଦେଖାଇ ପାରି ଯାଏ ଆଜେଯର

ବାରତଗାନର ପ୍ରକଟଣ, ଅର୍ଥରେ ପ୍ରମୟାନ
କେବଳ ଏଥରେ ସହି ଅଛି, ତରଥିବ ସହ
ପ୍ରକଟଣର ଗୁରୁତବ କଲେବର ଦୂରକଷ ଏହି
କାହିଁ ଭାବେ କିମ୍ବା ଯାହା ସହଜରେ ହେଉ
ଯନ୍ତେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରି
ପ୍ରକଟଣ ଏଥରେ କାହିଁ ପରମାପନ କରିବୁ ମଧ୍ୟେ
ବେଳପରିବା ରାଜ୍ୟାଧିକା କିମ୍ବା କାନ୍ତରଚକ୍ର
ମରେ ଖଣ୍ଡବ ପ୍ରକଟ ଥିଲାକାର, ଏ ପ୍ରକଟ
କରିଥିଲା । କିମ୍ବା କେବଳ କରିବାର କାନ୍ତରଚକ୍ର
ମାତ୍ରାକିମ୍ବା କାନ୍ତରଚକ୍ରାନ୍ତି ରାଜ୍ୟର ପାତ୍ରମାତ୍ର
ହେଉ ଦୋଷପାତ୍ର ।

ପଢ଼ଇ ସବୁକାହିନ୍ତିରୁଗଲାଙ୍କ ସମାଜକାଳେ
କୁବି ହେବାର ନାହିଁ ଦେଖିବାରେ ।

ପୋଲେ ହାତରେ ଧରି ଦେଲେଖବା ଗୋଲିବ
ଗୋଲିମାନ ପଢ଼ି ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିଅନ୍ତରୀ
ପୋଲିହମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରେ ଥିଲେଇ ଚାଲୁଛିବ
ନୟସ ଅଛି ଓ ସେମାକେ ପ୍ରୋତ୍ସହ କୁରୁକୁର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭଣ୍ଡା ନିବରେ ତଣିଆସନପ୍ରରେ ସେ
ହେତେ ବୋଲି ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରେ ଭାବା
ଭଣ୍ଡା କରିବାକୁ ଅଛେ ବେଳେ ସମ୍ମତି କୁହାଯାଇ
କେବଳ ବିଜିତାରେ ଯେ ଏହି ଅଭିନ
ବିରୁଦ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅନ୍ୟଶ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଦ୍ରା
ଭାବା ବନ୍ଦପି ନୁହେ । କଟକକଣର ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ପ୍ରବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବାର ସୁରାସାଏ
କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାରୁକିମାଟେ କି କିମାଟେ ଭାବା
ପୋଲେଖଲୁ ଓ ଅକରାଣ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ଉଣ୍ଠାଥିବ
ଏହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବାର ପୋଲେଖ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ।

୧୫

ଅନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମୁଁହେ । ଗହୁଶ୍ରମେତ୍ର ୬୦
ହରିଷ୍ଚ ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଓ କଣ୍ଠବୁଝବ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟୁନ କିମ୍ବେ ଦେଖାରୁ ଆନନ୍ଦ
ଅନ୍ତର ଅସତ ଦେବା ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଅବିଶ୍ୱର ଅଭିନନ୍ଦ ସହିତ
ଅଧିକ ଦେଖି ବେଳେ ବାବୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ କୋଷ
(2nd L. M. S.) ପାଇଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହାତୀର୍ଥ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ଡେଲାବୁ ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏ ବିଧି ପ୍ରଥମରେ ଜଗତ୍ତିତ ହୋଇ ଥିଲେ ।
ଏକାକ ବୃଦ୍ଧକାରୀଙ୍କର ଉଚ୍ଚିଶା ଗୌରବାନ୍ତିତ
ହୋଇଥିଲା ।

ନାହିଁ ମଣିକାର୍ତ୍ତମୁଁ କୁଳେ ପରିଶ୍ରମୀ, ଅମ୍ବା-
ଶାରୀ ଓ ସଂଧାରୀଙ୍କ ଲେବ ଅଟେଇ । ସହ କେହି
କିଛିର କଷାଯି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ଦେଇବ
ଏକାକୁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣି ଦ୍ୱାରା କରିବାରେ
ହିପ୍ପୁଚ ଦେଇନ୍ତି । ଏଠା ମେଉକାଳ ସୂଳରେ
ପାଠକର ଅଜନବାବୁ ମୃକାଳୀକାଳ ପାଇବା
ପାଇବା ମହାବିଜ୍ଞାନ କରିପାଇଲ ଅଶୀଖ୍ୟାଙ୍କ
ଦୀର୍ଘବୈ ବସନ୍ତ ଦୋଷଶୁଦ୍ଧି । ଏଠା
ଭେଦହେତ୍ବ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ସୂଳରେ ବଜାକ
ଅଧୟକ୍ଷ ହାଲରେ ଅଜନବାବୁ ମହାବିଜ୍ଞାନରେ
ଆମ ଭକ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣ ବିଶ୍ଵାଶଗୀରୁ ପାଠାଇମୁଁ
ବର ଏହ୍ୟ ଏ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ହିତ୍ତାହିଁ ଦେଲେ ।
ଏତେକାଳ ସୁଖସମୟରେ ଅଜନବାବୁଙ୍କ କଥା
କରୁ କାବ୍ୟକ ସହାକ ମୁଦ୍ରିତେଇ, ତାବେର
ପରାମା ମୂଳରେ ଦୀଠାହୁ କୁଠାବାର ଦେଲେ ।
କହି କାହାମନ୍ଦାଦୟ ଆଜନବାବୁଙ୍କ ଅତ୍ତ-

ଶୟ ସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ ତୀରାକୁ ମେଘକାଳ
କଲେଜରେ ପଠନାର୍ଥୀ ବ୍ୟୁତର ପରିଣାମ
ଦେଖାଇ ଅଛିବୁ ହୋଇଥାରୁ ଦେଖି
ଦେଖାଇ ମଧ୍ୟାବେଳେ ଏଷ୍ଟରକ୍ଷେଣେମେହି ମାତ୍ରେ-
ବନ୍ଦ ସହିତ ମଧ୍ୟର ଟ ୨୫ ଟା ବନ୍ଦରୁମେହି
ମଧ୍ୟର କଲେ । ଅନ୍ତର ବାରୁ ଆଗାମୀ ମଧ୍ୟ-
ମାସରେ (2nd M. B.) ପଞ୍ଚଶିଲ ପ୍ରଥାଳ
ବରି ଡକ୍ଟରଙ୍କ ପରିପରାମଳ କରିବେ । ଅମେ-
ମାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ହେବ ତାକୁ
ମନୋରଥ ସଂକଳ କରିବୁ । ଅନ୍ତରକାଳୀ
ତେଜ୍ଜାଳ ଗଜାର ଆପକ ସ୍ଵରମଃ କରି
ଦେଖାରେ କିମ୍ବଳ ଦେବା ବାହନମୂର୍ତ୍ତି । ସବୁରେ
ସେଠାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଆଏ ଆପା-
କରୁଥିମୁକାରେ ମାନମୀପୁ ଦମ୍ଭରର ଗ୍ରମପୁର
ଯେ, ଏ, ଦୃଷ୍ଟିନ୍ତି ସାହେବ ଡକ୍ଟରାହିର
ତ୍ରୟୀତ ପ୍ରଥାଳାର୍ଥୀ ତାରୁ ଡକ୍ଟରାହିର
ପ୍ରଥାଳ କରିବାରୁ ସତେଷ୍ଟୁ ହେବେ ।

ବିଷେଷାର୍ଥ । ମଂର ମନ୍ଦ୍ରାଜ କାହା
ପେଇ ଏଠା ଏକଚକ୍ରକ ଅତୀଳକରିବେ ତେଣୁ
ମୋକଢ଼ା କାହାର ଖୋରଥିଲ ନାହା କାହା
ବୋମଥାର କାହା ଦିବରେ କାହାର ହୋଇ
ଥିଲ । କାହା ଉତ୍ତରାଜ କାହା ମୁହଁ ମନ୍ଦ୍ରାଜ
ହସ୍ତାବ ଦୀପନାଥ ରେଣ ମୁଖର ସବ୍ୟା
ଦେବାରୁ ସବଜ କୁ କାହା କରି ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧ ଦିଲାତଦିଲକ ଅବାଲର କୁହାର
ଦେବରେ ଦେବାରର ଦୋଷଥାର ଥିଲ
ବୟସ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଗର୍ବ ଦୋଷଥାର । ଏମନ କାହା
ପାଠକରମାଙ୍କୁ ସବଜକ୍ରିୟା ଏକବିଧା
ଅଧିକାଳ ଲଗିଥିଲ ଏହି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ
ଫାଗୁନିଥିଲ ପରିମଳ କାହାରମାତ୍ରେ
ରୋହମାନେ ଦେଇ ତଥାରେ କାହା ଏହି-
ମଜରେ ଅଧେଶ ଦର କହିଥିଲେ । ସବଜକ୍ରିୟା
ଅଛି ନିରଶେଷମାତ୍ରରେ ଏ ମୋକଦମା
କରୁଥିଲ କରିଥିଲାର ବୟସରୁ ପ୍ରଗମନ ପାଇଥାରୁ
ଏହି ଘୋବଗାନେ ଏ ବ୍ୟାକରେ ଅଜାନ
ବନ୍ଦୁଜ୍ଞ ହୋଇ ମନର ଜ୍ଞାନପୂରନର କୁଷମା
ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁଣ୍ଠିଲା । କାହାପରି ପଥାଳ
ଦ୍ଵାରା ବାହି ନିର୍ମିତକ ଦାସରର ପରମାନ
ସମ୍ମାନ ଦେବାରୁ ଦେଇ ଅମୁମକର ଅନୁଭ
ଅଧିକ ଅନୁଭ କାହି ହୋଇଥାଇ । ମଧୁମାରୁ
ମନ୍ଦର ଓ ସର୍ବଦିନର ମୋକଦମାରେ କିମ୍ବାର
କରି ପେଟ୍ଟି ମୁଖ୍ୟାତି ଅନ୍ତିମଲେ ଏ ଦ୍ଵାରା

ଦିଗ୍ବିନ୍ୟ ହେବାଗୋରେ ତାବା ଦୁକି ପ୍ରାପ୍ତ-
ଦେଗାର ଦେଉ ଭେଟ୍ ଦେଷହୃଦୀଳୀ
କଣ୍ଠି ଅକରହ କାହିଁ ? ପ୍ରତିକାଶା ଅଗର
ବନ୍ଧୁଥିବା ପ୍ରମାଣ ନିଜାନ୍ତ ଅକରହୁକର ଓ
ନିଜେ ପ୍ରତିକାଶାର ସାନ୍ତ୍ଵାନ୍ୟ ଅବିଧ୍ୟ-
ଯୋଗ୍ୟ କୁବାର ସବୁକ ପ୍ରଶଂସିତ ଅପଣା
ବୟୁରେ କାନ୍ତ କମାଲକୁ । ପ୍ରତିକାଶା ପଞ୍ଚର
ପ୍ରଥାକ ଛାଇର ବାଢ଼ ଦରବାହି ହୋଇ
ଅପଣା ପଞ୍ଚକୁ ସ୍ଥିର ପୋବାନବନୀ ଦେଇ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର କେବେକ କଷ୍ଟୟୁରେ ତାକୁର
ପୋବାନବନୀ ବ୍ୟାନ୍ତୁସହିତ ଥମେଲ ଦେଖା
ଓ ମୋକଦମାରେ ଡେଲିବ୍ୟୁପ ଆର୍ଦ୍ଦ
ନର୍ତ୍ତକଳାନ୍ତୁ କାମାକଣ୍ଠ ଓକରି ଦେଖା-
କୁବାହ କାରଣରୁ ସ୍ଵରଗପତି ଏବ ଦୂର୍ବଲ-
ଗର ପରିବ କିମ୍ବାରେ ମୋକଦମାର ଦିହାନ୍ତିବା
କାରଣରେ ତାଙ୍କ ଚୟାହାନିବନ୍ଦ୍ୟପତି
ସବୁକ ପ୍ରଶଂସିତ ଅବେ ନିର୍ଦ୍ଦର କର
ନାହାନ୍ତୁ । ଏ ମୋକଦମାରେ କହ୍ୟପବତ୍ତୁ
ବିଷ୍ଣୁର ଅର୍ଥବିଷ୍ଣୁ ଦୋଷଗୁଡ଼ । ମୋତ୍ତମା
ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲବ୍ଧିତାକେ ନ ପାର ହଜାରକାର୍ତ୍ତିଯାକେ
ନୟୁ ଯିବ ଏବ କବ୍ୟ ଅନ୍ତର ତୋ
କେବେକରା ବ୍ୟା କୋର ଦେବବାନ୍ତି
ଅର୍ଦ୍ଦମନୋହ ସନ୍ତି ନମ୍ବରିବିକ ତାଙ୍କ
କର୍ତ୍ତମାକ ବନ୍ଦନାବନ୍ଦବା ହାଠିର ।

ବେଳବାଟ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରସାଦ ।
କଳିତାର ତଣିକଷ୍ଣର ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ-
ବର୍ଣ୍ଣର ବେଳବାଟ ବିଦ୍ୟାରମନଙ୍କରେ ଖଣ୍ଡିବ
ଆହୁବଳିକପଥ ଦେଖେଲୁଗ ସହ୍ୟକ ହସ୍ତରେ
ମହାମାନେ ଗବଣୀର କ୍ଳେକରନକ କିମ୍ବାକୁ
ଥାନାକୁଣ୍ଡିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବେଦନେଚିରେ
ସବୁ ସଫାର୍ଥବୁଝେ କେବିଅଛିନ୍ତି କରିବିଗଭା-
ର୍ବର କିମ୍ବାର୍ଥ ପାଇସରାରେ କରିବାକୁ
ଯେ ପଞ୍ଚମାଶ୍ରେ ପ୍ରୟୋଜନ ଗଢ଼ିମାନ
କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ସେପରମାନର ପୃତିକାର କୁଶାମାନ
ନାହିଁ ଏହି ବେଳବାଟ ଜମୀର ଭଣ୍ଟିରେ
ଗବଣୀମେହେ ଥାହାପ୍ରୟାତର ନମ୍ବର ପ୍ରକ୍ରିଯା
ହୋଇ ନାହିଁ । ସେଇବ ପ୍ରୟୋଜନରେ ଜଗନ୍ନାଥମେଖ ଯେ ସମସ୍ତ ବେଳବାଟ ନମୀର କିମ୍ବୁ
ଅଛନ୍ତି କେବେ ହଜା ଦ୍ୱିତୀୟରେ କାହା ପ୍ରହଳା
ଦିବୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେଇବ ବେଳବାଟାକୁ
କାଲିଜନ ଓ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଥାହାପ୍ରୟମଳୀଯ ବେଳ-
ବାଟର ପ୍ରୟୋଜନ ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ

ନୁହି ଅବସବ ଅବସବ କରିବାରିମାନେ ସବ-
କାରି, ଏହିକଥା ଦିଲ୍ଲୀରେ ବିଶ୍ୱାସ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଅଛନ୍ତି କି ବେଶୀଯ ଅବସବ-
ଶବ୍ଦ ଉପାଗାଇବା କାରି ରେଲବାଟର
ସେମନ୍ତ ଅବସବ ବାଣିଜ୍ୟ ବିପ୍ରାବ ଓ ଦୂରୀଷ
ନିବାରଣ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବେଲବାଟମାଳ ରେମନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ପଢ଼ିଲା । ଅବସବ ପଢ଼ିଲା ଅଛିର
ଲୋକାଥିର କି ମାନ୍ଦାକ ପ୍ରଦେଶରେ ୫୮ ଦର୍ଶ
ମାଲକ ଦୂସି ଏବି ୨୨୦୦ ଲୋକ ପ୍ରତି
ଏକମାଲକ ରେଲବାଟ ଅଛି, ବିମେଲରେ
୫୪ ଦର୍ଶମାଲକ ଦୂସି ଏବି ୧୫୫୩ ଲୋକ-
ପ୍ରତି ଏକମାଲକ ରେଲବାଟ ଅଛି ମାତ୍ର
କଙ୍ଗଳାରେ ୧୯୫ ଦର୍ଶମାଲକ ଦୂସି ଏବି
୪୨୭୨ ଲୋକପ୍ରତି ଏକମାଲକ ରେଲବାଟ
ଅଛି । ସୁରଖା ରେଲବାଟ ବିଷୟରେ ବିବା-
କାର ଅବସବ ଅବସବ ପ୍ରଦେଶରେ ଉପର
ଅଟଳ । ଏହିଅବସବ ଦେଖିବ କଣକପଥ
ଟାଙ୍ଗୋଟି ରେଲବାଟ ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମିତ କରିବାକି-
ମନ୍ତ୍ର ବିଷେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବି
ପଦ୍ଧତି କି ଏହିମଧରେ ବିକାଳ କାରିର
ରେଲବାଟର ଆଖାମାନକର ଏବି ବିହିତ-
ଭାବୋଇଲ ଖଣ୍ଡି ରେଲବାଟର ଭିତରେ ଅଛି
ମାତ୍ର ବିକାଳର କଟକ ବେଲବାଟର ନାମ
ପ୍ରମୁଖର ଲୋକା କି ଥିବାର ଅମୁମାନକର
ଆମା ସମ୍ମୁଖୀୟ ପର୍ମିଟୋର ନାହିଁ । ସୁରଖ-
ବିଷୟ ଏହିତ ଯେ ସହାଯାତ୍ମକ ଲର୍ଜନ୍କଲିନ୍ଡାର୍କର
ଏଇ ମେରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ତାହା ଅପା-
ପରି ଏବି ସହାନ୍ତୁବ୍ୟକ୍ତିକ ଅଟଳ । ଅନୁଭବ
ଦୂର୍ବିଷ୍ଟ ଲଗାଇଏ ଭିତରସରେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ରେଲବାଟ ପ୍ରୟୋଜନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଭକାରୀ ନ
ଦେଖିବାର ଗର୍ଭମେଣିଷ୍ୱର ସାହାନ୍ତବ୍ୟବା
ନ୍ତ୍ରିତବୋଲ ସେସାହାର କରିଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ
ଦେବେକ ରେଲବାଟ ସମ୍ପର୍କର ବଲାକର
ପ୍ରେକ୍ଷିତସାହ ସବେ ତିପତ୍ର ଲୋକାଲେଖି
ଦେଇଥିଲା । ପଳକଃ ରେଲବାଟ ବିପ୍ରାବ-
ପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗର୍ଭମେଣିଷ୍ୱର ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ଲହାଅଛି ଏବି ତିପତ୍ରକୁପ୍ରକରେ ସାହାନ୍ତବ୍ୟ
ଦେବାକୁ ସବଂମନ୍ତ ଦିଲେ ନାହିଁ । ରଂଗନ
କଣ୍ଠମାନେ ଦିଲ୍ ପାଦାୟର ଆମା ପାଦଲେ
ଏହି ବ୍ୟବହାରରେ ଅଧିକ ମଳଧଳ ଖାଲ-
କାର ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଲେ ମାତ୍ର ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଶୀୟ ରୋମାନ୍ତ ଏହାର ବ୍ୟବହାରରେ
ଏହି ବ୍ୟବହାର କି ପ୍ରେରଣାକୁ ଅମୁମାନକର

ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ମାନେ କେବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଦେବେ ?

THE COAST CANAL.

The Canal has been constructed by Government with an especial end. That end is that this canal will enable passengers and pilgrims to arrive at Cuttack without having to go through the perils of the sea. To fulfil this end, Government spent a large sum of money, though a network of canals connecting Cuttack with the sea was already in existence. It must be admitted that the end was very humane and bespoke a paternal solicitude on the part of Government for the subject people.

But let us see how far the canal meets the wants of the public. Sir ASLET EBBY, in a public speech at Cuttack, declared that the Coast Canal would enable people to reach Calcutta from Cuttack in 3 hours or two days. But what is the fact? The journey takes a considerably longer time. The day of arrival at Calcutta varies from the 4th to the 8th day. Much inconvenience and discomfort are therefore felt by passengers, and the humane intentions of Government are defeated. Now, who is to blame for this state of things? Certainly, the Company or Companies that undertake the passenger traffic. When the canal was first opened, there was one Company (Messrs. Hoare Miller & Co.) making a thorough voyage, but now we have two, the I. G. N. S. Co. undertaking the first half of the journey, and the other Company the latter half. Passengers are required to land at Nolekool, the mid-way station and to get on board the Calcutta steamer. There is transhipment again at Goakhilli. People are often required to halt at these two stations for hours for the arrival of the different steam launches. Thus

with three transhipments and long halts at two stations, and want of good food in the way, the discomforts of passengers exceed all limits. If it is meant to make the line really successful, the following suggestions ought to be carried out.

1. Through journey without break.

2. Service twice during the week. If one company cannot undertake both the services, two companies may, but each company conducting through service. The service will pay its way there is no fear of loss if the service is through, quick and successful.

3. Time of journey should not exceed 48 hours as originally intended. With through service, the time will not be greater.

4. Steam Launches shall have sufficient accommodation for 1st class, 2nd class and 3rd class passengers.

5. Stalls for the supply of good rice, mustard oil, Ghee, vegetables, Dal and other things should be supplied at Alba, Charbatia, and Nolekool.

The companies have by this time earned experience enough to understand that if the journey be through and take less time than the Chanderia route, passengers will flock to the Coast Canal. Already it is believed they are making a clear return of about Rs. 500 at each trip. With successful working the amount may be doubled up, and in time trebled.

ମାନନର ଦ୍ୱାରା ପର୍ମିଟୋର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ

ମାନନର ପରିବା—ପରିବର୍ତ୍ତ କ ୧୦୭ ର
ପ୍ରମୁଖମଧ୍ୟ ୧୮ ଦିନରେ କ ୮୮ ର ପ୍ରମୁଖ
ଶ୍ରେଣିରେ କ ୮୮ ର ଏବି ପ୍ରମୁଖ ଶ୍ରେଣିରେ
କ ୧୫ ର ଶାବ୍ଦ କ ୪୦ ର ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ କ ୮୮ ର ପ୍ରମୁଖମଧ୍ୟ
କ ୨୧ ର ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର
ପରିବାରେ କ ୧୦୧ ର ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ, ତହିଁମଧ୍ୟ ୧୮ ଦିନ ଶ୍ରେଣିରେ କ ୨୮ ର
ପ୍ରମୁଖ ଶ୍ରେଣିରେ କ ୨୯ ର ଏବି ପ୍ରମୁଖ କେବଳ

ଶେବେ କି ୧୦ ଶ ପାଏ କି ୨୫ ଜର ଛାତ୍ର
ଦୋଳନାହୁଣ୍ଡି । ଅଲ୍ଲବେଳ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ପ୍ରସାରିଲା ସଞ୍ଚା ପାଥ୍ ସମାଜ ଦେଲେବେଳେ
ଏବର୍ଷ ପାଇ କରିଥିଲା ଶୁଦ୍ଧ ସଞ୍ଚା ଗପକ-
ର୍ଥର ଦେବରମ୍ଭ ଘଟଇ ଏବଂ ପଦବୀରୁ ୨୦ ବୁ
ଅଧିକ ପାଇ କରିଥିଲାରୁ ଏବର୍ଷର ଫଳ ଛାତ୍ରମ
ଦୋଳନାହୁଣ୍ଡି ।

ରତ୍ନବଂସ ଟଟକଳାଶ ବାଲକୁବା ସୁଲ୍ଲ
ପ୍ରଥମସ୍ତାନ ପାଇଦ୍ୱାଳ ଏହିର୍ଷ ଅଧିକରଣର ମୁଖ
ତୁଆମସ୍ତାନ ଆହୁରି । ଏହି ସୁଲ୍ଲରୁ ତ ତ ଜୀ
ରତ୍ନାର୍ଥ ଦୋଷଅନୁଯୁ ଏହି ପ୍ରତିବଂଶ ଏକାର
ଫଳ କଣ୍ଠମ ଦେବାର ଦେବି ଅନ୍ତମୀକ୍ଷାରେ
ଆଗରିତ ଦେବାରୁ । ବନ୍ଦିକ ଶାକୁକ ସୁଲ୍ଲ
ଏହିର ପୃଷ୍ଠା ତେଣୁ ପ୍ରାତି ଅଧିକାର ରହି
ପ୍ରଥମଟଙ୍କ ବନ୍ଦି ଦେବାରୁ । ମତ୍ତକୁବ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବାନୀର ବର୍ଣ୍ଣରେଇ ଏହିର୍ଷ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ
ଦେବାରୁ । ବନ୍ଦିବନ୍ଦି ପରେ ଧର୍ମ ଏହି
ପଢ଼ି ପରେ ବାନ୍ଦିର ପତ୍ରରୁ ଏହି ପ୍ରେତ-
ଶିଖିତ କନ୍ଦର ନାବନାଟି ଏହି ଚନ୍ଦର ଏହି
ଦୂର ପ୍ରାଣହୀ ପୁନର୍ଜୀବି ରମା । ଫଳ
ଦେବାର ଅନ୍ତର୍ମୀ । ବନ୍ଦିକ ମତ୍ତେଲ ଦୁଲକୁ
ଦେବାର ଏକଭାଗ ପ୍ରଥମ କେତେବେ ଜର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ
ଦେବାରୁ । ଏହି ବାନ୍ଦିର ନାମ ଅବେଳାରେ
ପଢ଼ିଅଛି । ଦର୍ଶନପଦର କଟକଳାଶ ଫଳ
ଜିରିପୁ ଦେବାରୁ । ବାନ୍ଦି ପ୍ରଥମଶୈଳୀର
ତ ୨୫ ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଏକା କଟକଳାଶ ତୀର୍ଥ-
ଶିଖିତ ।

ବହୁକୁଳର ପଞ୍ଜାମ—ଶରଦର୍ଷ କାଣ୍ଡର୍ଷ ଏ
ପଞ୍ଜାମିଙ୍କ ନବରୂ ମେ ଫେରେରେ କା ଶତ ଶ
୨୩ ଫେରେରେ ଜୀବି ଏ ଏହି ଯୁ ଫେରେରେ
କା ୧୯ ଏ ଗାସ କା ୧୦୧ ଏ କାନ୍ତାର୍ତ୍ତ
ମୋହିବେ । ଓ ଅନ୍ଧର୍ଷ କା ୨୫୫ ଏ
ଆସ ଠକ୍କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତରେ ଜୀବିନ୍ଦ
ପଞ୍ଜାମାଦେବକା ଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ମେ ଫେରେ
କା ୨୦ ଏ ୧୫ ଫେରେରେ କା ୮୮ ଏ ଏହି
୨୩ ଫେରେରେ କା ୨୩ ଏ ଗାସ କା ୧୫୫ ଏ
କାନ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇବନ୍ତି । ଅନ୍ଧର୍ଷ ଗର୍ଭର୍ଷ
ପୁନଃଜାରେ ଏହିରୁ ପଳ ଅଭିନ୍ନ ସନ୍ତୋଷ-
କରିବ ସମେହ କାହିଁ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାଚୀଙ୍କ ପଞ୍ଜାମ
ଅନେକ ଉପାଦାନକା ଶତକରୀ କେବଳ ।

କୁର୍ଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦ କଟନକାରୀ ମହିଷୀତ୍ସୁଳ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବ
ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଦୋଷାତ୍ମକା ଏବର୍ବ ବାନ୍ଧେ
ଏଇ ଉତ୍ସର କୋଠାର ପ୍ରତି ଦୋଷାତ୍ମକ ।

ଗଢ଼ିକାର ମଧ୍ୟରେ ଖୁଣ୍ଡତା ପ୍ରଥମ ଦେଇ-
ଅଛି ଏହି ପୂର୍ବାଳୀ ଅଳେକ ପଛକୁ ସ୍ଵର୍ଗାଳ
ଅଛି । ଏ ନଗରର ହନ୍ଦୁଗାଳକା ବିଦ୍ୟାରୟୁ
ପରମ ଶ୍ରାବ ଅଧିକାର କରାଯାଇ । ଗର ବେ-
ରେବବର୍ଷ ଦେଇ ଏ ହନ୍ଦୁଗାଳୟ ଉତ୍ତମ ଫଳ
ଦେଖାଇ ଅବଧିଗା ଦତ୍ତ ପ୍ରୀତିକର ଅଟେ ।
ପୁରୁଷଙ୍କା ନଗାହଟା ସ୍ମୂଲର ତଥେ ସହି
ଦିଗନ୍ମର ଦେଇ ନ ୧୨ ମହିରେ ଭାବ୍ୟ-
ଦେଖ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଶ୍ୟ ଅଛି । ବଟକ
ଫୈନେଲ ସ୍ମୂଲର ଜରେ ଶୁଣ୍ଡାଳୟ ପ୍ରଥମଶ୍ରେ-
ଣରେ ଭାବୀତି ହୋଇଥାଇ । କଟକ ଜାହାଜ
ମୂରର ଧଳ ପୁରୁଷଗାଳକ ଭୁଲାଇର
ଶିଖା ହୋଇଥାଇ ।

ଲିପବିନିର୍ମିତ ଛତ୍ର ପଥଶାରେ ଗଠବର୍ତ୍ତ
ଅଳେକ ଦ୍ୱାର ବାରବାଦିଶ୍ଵରନ ଏବି ପ୍ରଭୁମାନ
ଅଭ୍ୟକ୍ତ କଟିଲ ହେବାର ତାମ ପଞ୍ଚଶିବାର
ଅମୁଗ୍ନାଳେ ହେଉଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏକର୍ତ୍ତର ଧଳ
ଧେରର ହେବାର ଛତିତ ମେହିର ହୋଇ-
ଅଛି ଏହି ଏକର୍ତ୍ତର ନଗାହାଦିଶ୍ଵର ସେ ପଦଗଢ଼ି
କିମ୍ବୁମ ଏହି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଦର ଓ ପ୍ରସର
ଅମୂର ଗାଣ୍ଡିବଶଳ ବିମ୍ବୁରେ ଶିଖାଦିଶ୍ଵରର
ପ୍ରଥାର କୁଣ୍ଡା ଥାଏ । ହଜାରାର୍ଥିଙ୍କୁଚିତ-
କୁଣ୍ଡ କବିତା ବହାରିଲା ।

ଯୁଦ୍ଧକାଣ୍ଡ

ଏ ଟାକ୍କ ଦସ୍ତ୍ୟ ଅନ୍ତମାକେ ଗରସିଆହରେ
ଯେତେ ପାଠକମାଳକୁ କଣାଇ ଥିଲା । ଘରୁ-
ର କରନ କମଣ୍ଡେ ଶତରାଜ ଓ ଶତ ଶତରେ
ବାହୁ ଧାରିଷ୍ଠ ହଳ୍କୀର୍ଥାନ ଛନ୍ଦମରର
ଅଛି ଉଦ୍‌ବାଚରେ ବୋଲିଏ ଜଣସଙ୍ଗ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହରେ ବନ୍ଦୁଦେଵର ଅଭିନ୍ନ ଅଳ୍ପ
ଲେନ ମାତ୍ର ହୃଦୟର ସର୍ବତ୍ର ଅନେକା । ପ୍ରାୟ
ଅତ୍ୟ ସାତ ଶତମାଳର କିମ୍ବାତ ମରେ ଓ ତହୁଁ
ଥରେ ପାଇୟ ଖରଜର ବଧନା ଦ୍ୱା କେତେ
ଥିଲେ । ଧୀମାନେ ଭୋଲିଏ ମରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ
ହେବାର ଏହୁପୁରୁଷ ଦେଖାଯାଇ ଚାହିଁ । ଏକା
ଦିନକ ଅଟେ ଓ ଏହୁକୁ ବୋଧନ୍ତିଏ ଯେ
ଏକମ କିର୍ତ୍ତାପତ୍ର ପାଇବାକା ଟାକ୍କ ହୃଦୟମାଳକୁ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଭିନ୍ନ ବାଧର ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମାନ
ବାହୁ ମଧ୍ୟମାଳ ଦିନକ ସମ୍ମାନ ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ
ହେବାର ଅଥବେ ଏହା ଦରନ୍ତର ଜନ ବହିଲେ
କି ଏକାକୁ ପଥ୍ୟକୁ କଟିବ ହୋଇଛି ଏବା
ବୋଲିଏ ମରେ ତତତାର ମରେ । ପର୍ଯ୍ୟାନ

ମହାର୍ତ୍ତସମୟରେ କୁଳେରେ ଦେବତାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବାକୁ
ଅଶ୍ରୁ, ଏ ଅଧିକାଟାକୀର୍ଣ୍ଣ କଥାର ଦେଇ କଣାପା-
ରହେ ଅଛଏବ ଏହାକୁ ଛାତାର ଦେବାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ । ଖାରୁ କରେନ୍ଦ୍ରିୟାବାପ କହିଲେ ଏ
ଏ ଜଗରିରେ ଆବୋ ଏହାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବାକୁ
କି ସ୍ଥଳ । ଯେଉଁ ନଗର ଅଛି ଜଳାଶ୍ୟତ୍ରେ ଏ
ଯେଠାରେ କିରଣସ ମରିଲା ତୁମ୍ଭ ଏବଂ
ସେଠାକେବଳ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅଛି ମୁହଁଳ, ତୁମ୍ଭ
ଯଦୁ କରିବରେ ପାଇଗାନାହାଁ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଏ ସହାଯ ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା
କିଟିବ କରି ତାହୁର ଜଳାଶ୍ୟତ୍ରେ ଏହାକୁ ଜାଗା
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ସଠି ଅବଶ୍ୟକ
ତୁମ୍ଭ କେବେ କେବେ ପେଷର କିମ୍ବା ପାଇବାର
ସେଠାରେ ହାତୁ କଷାୟବାଚି ଉପରେ । ସାଧକଙ୍କ
ଲେବେ ଅପରା ମେହେନ୍ତରକୁ ମଦିତ ତୁର
ପରିଷ ଶରୀର ଅବା ତୁରିଅବା ଫେରିଲ
ଦିଅନ୍ତି, ଚିର୍ବିରତ ଖାରୁ ଏଥରୁ କଟା କେତେ
ଦେଇଲେ ମୌ ଦୋଷବର ହେଲେ ତଥାରେ
କାହାକ ହୋଇ ଯେ କୌଣସିଲେ ଦେଇଲେ
ବୋଷକେ ଶୁଣ୍ଟି ଏ ଏ କୌଣସିଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ଦେଇ ହୋଇଲୁ ଏବା ଅବଶ୍ୟକ ବାଧୁକୁ । ଏହା
ଏ ଏହାକୁ ଛାତାର ଦେବା କିମ୍ବା ଶରକୁ
ଜାଗା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ବାହୁ ଦାଖିରଥ ସର୍ବତ୍ର
କହିଲେ କି କୌଣସିପ ଜଳାମାକେ କାହାତିରୁ
ଦିଅନ୍ତି କେତେବେଳ ପ୍ରକାର ଦେଇ କିମ୍ବା
ଶୁଣ୍ଟି ଦେଇଲୁ କିମ୍ବା କରିବାଯ ମାତ୍ର କାବ
କେ କେବେଳ ମାଧ୍ୟମକୁ ପ୍ରାଣ ତୁରୁ
କଲେବି ଏହା କି କନ୍ଦମୀଷ କୁରେ ? ଅଭିଭବ
କେ ପୃଷ୍ଠବକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ କରି ହେଲେ କିମ୍ବା
ସମସ୍ତବର ମତ ଏହି ଦେଇ ଯେ ପାଇଶାନା
ଶାକୁ ଏବାବେଳୁକ ଉପାର ହେଲେ ଏବାବେଳୁ
କିମ୍ବା ମେହେନ୍ତର ପ୍ରଥା ପ୍ରକାର କରିବାର ନୁହଣ
ଏ ଏକଷ୍ୟତେ ସମ୍ପର୍କ କରିବାର ବାତକିମ୍ବା
ପୃଷ୍ଠକୁ ଅବେଦନ କରିବିର । ତଠା ଅବେଦନ
ଏବଂ ପାଠ ଦେବାରେ ଭାବେ ସମେତକ
ଅବଶ୍ୟକ ଦେବାରୁ ଉପରିତ୍ତ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର୍କ
କିମ୍ବା ଆର୍ଥ୍ୟ ହୋଇ ବିଶବ୍ଲାଙ୍ଘ ଓ ତୁରା-
କୁଳ ଧୂର ସହି ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦିରର ଏବଂ ଏଥର
ବ୍ୟବସାୟ କାରବାହିକୁ ଧରିବାର ହାତ

ଅମେରିକାରେ ମର୍ଯ୍ୟାନାହେ କଲୁଆର
ରେ ପ୍ରଥମକର୍ତ୍ତାରଙ୍ଗଠକୁ ଏତେ ବନ୍ଦକରି ଥିଲା

ତେବେ ଦେବୁ ଏବେଳେବସତରେ ହିଂସାତି
ଦୋଷ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । କିନ୍ତୁ ବମ୍ବିଶନରୁ-
ଗାନ୍ଧି ପଳକରୁବିବେ ଏହା ଅନେକ ପ୍ରଥମ
ଆଜାନ୍ତର ତେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହାଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣା
କଲୁଥିଲା । ଆମେମାନେ ପ୍ରଥେ ବହୁଅଛୁଟ୍ ସେ
ଟଙ୍କା ଓ ଟଙ୍କା ୧୦ ଟଙ୍କା ଦିଲାଇ ଦେବାର
ଛିଲା ଏଥକୁ ବେହି କହନ୍ତି ଯେ ଟଙ୍କା ୩
ଦିଲା ମଧ୍ୟ ଦିଲାଇ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଏହା ଦେବରେ ଅଛି ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ଏଥିପରି
ବମ୍ବିଶନରମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟକ
ଟଙ୍କା ଓ ଟଙ୍କା ଏବଂ କିମ୍ବା ତାକିମ୍ବା
ମେଲୁ କିମ୍ବାର ପରିମା ଓ କିମ୍ବା ଓ କିମ୍ବା
କୁଳକାରେ ସେଇର ଟାକୁକୁ କେବାନାତି ଲାଗି
ଚାହିଁ । ତାମା ଗାନ୍ଧି ଗୁରୁତା ଭିରୁପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ
ବର୍ତ୍ତିତ ହେବ । ଯହି ଟଙ୍କା ୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକାଶ କରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ଚଲେ ଦେବରେ ଏହା ଏ
କମରୁବେ ଉତ୍ତମ କିମ୍ବାର ଛିଲା ।

ପ୍ରମାଣୀ ।

ତେଣୁଗ୍ରହାରେ ପଦକାର ଜ ଥିଲ । ବି-
ମେଘ କାହିଁ ଏହିମାର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଖ
ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ଅଦ୍ୱରା କହିଛି
ଭାବାର ବିଚିତ୍ରପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା ।
ଏ ସ୍ଵର୍ଗର ଭାବ ପଡ଼ିଲାଣି । ମନରେ ଉଚ୍ଚ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନର ଅପ୍ରାୟ ବ୍ୟବହାର ଅବ-
ଶ୍ରାବେ ସେହି କାହିଁର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଧାରୀ
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟୁତରକାର ପ୍ରତି ଯୋଗିତର ପରିମା-
ତ୍ରର କରସିଲେ, ସେହି ଦିନର ଅନୁଲଙ୍ଘ
ତତ୍ତ୍ଵ ପଦମାନାଣି ଭାବିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବେଶହାରିବ କୃପାନ୍ଧାରେ ଲେଖକରି
ଦଳୁନା ବିଶ୍ଵାସ ଦୋଷ ଗୁଣପାରେ ଲାଗୁ ।
ଦେଖ ଦାଖି ଦୋଷ କରିବାରିବ ସମୟତ୍ଥାବ
ଦଳୁନାର ଗତିକୁ ସମାବନ୍ଧ କରନ୍ତି । ସମୁଦ୍ର-
ନୀରେ ଜାହା ଅବଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ସାଥୀ
ଛାତକ ବୀମ ମଞ୍ଚରେ ଉତ୍ତର ପହାଡାର ଏବଂ
ଏହାନରେ ଦଳୁନାର ସମ୍ମରି କର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇ
ଥାଏ ।

ଶ୍ରୀକାଳଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦିତଷେ-
ଷବ୍ଦେ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ହୋଇଥାଏ । ନାରାଯଣ
ଜୀବର ଶାଶ୍ଵତ, ଅନୁଗାମୀର ଉପବର୍ତ୍ତିକ, ପାତ
ଗଢ଼ରେ ଜ୍ଞାନଗୋଦମାଳନ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ
ମାଳାର ଅପଦିଲା ସମ୍ବଲରେ ବାହାଦୁର,
ଉପିଷ୍ଠଦା ଶୁଭକାରୀରେ ବାର୍ଷିକାରୀ ଏବଂ

ବ୍ୟକ୍ତାର୍ଥମାନଙ୍କର ସମାବେଶ ପ୍ରଦୃଢ଼ ବିଷ-
ଦୂମକଣ୍ଠରେ ଗୁରୁବାର ଅଧ୍ୟାନମୂଳେ ଅଛିବା
ଏହା କୋରକ ଦେଖାଇ ଅଛିନ୍ତି ଏହା ପ୍ରଦେଶ
କି ପାଠକ ବ୍ୟକ୍ତାର କରିବେ । ଗୁରୁବାର ସମ୍ବନ୍ଧି
ଗଡ଼କାଳରେ ପୁମଶ ଭଗ୍ୟବାକୁ ଏହା
ଦର୍ଶମାନ ଗତିତାରରେ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବାରୁ
ନତ୍ରବାଣ ଶାଳମରରେ ସମ୍ବନ୍ଧି ଅଲଙ୍ଘତା
ଲାହ କର ଅଛିନ୍ତି ଏହା ସେହି ଅବସ୍ଥା
ନିକୁ ଉଚିତ କୁନ୍ତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠନିତ କରିବା
ଦର୍ଶୟରେ କିମ୍ପୁରୁଷମାନରେ କୃତକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ
କୋର ଅଛିନ୍ତି ।

ଶୁଣଇ କଥା କହ ବୋଲି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ନରିବୁ । ପ୍ରତ୍ଯରେ ବେଶେଗଢ଼ି ଏ ମନ୍ତ୍ର
ବୋଲି ଅଛି ସାଧା ସେଥିର ନାହିଁବର୍ଷର ବିଧେ-
ଷ ବିଶେଷ ହୋଇଥାଏ । ସଂକଳିତ ଜୀବଜଗତ
ବୋଲ—ଏବୋଲ ଏହିହିତ ଏକ ମୁଖରେ
ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ସେହି ସେହି ଅଂଶର
ଜୀବାକୁ ହିସା କହି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବନ୍ଦଳା
ବୋଲିଯାଉ ଥାବେ ।

ଶ୍ରୀ କୁତୁଳଗବୋର । ଏହିବେଳେ ସୁନ୍ଦର
ଅଖଳାଂଶ ପରିଚାରରେ ଯାଇ । ସମ୍ବାଧକ
ଦୟାକ ମାନ୍ଦିକାର ପ୍ରଥମମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏହି ଅନୁରାଗ
ପଞ୍ଜାବ ବର୍ଷିତା ପଞ୍ଜାବକୁର ସବୁଚିର
ସମ୍ମତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଅଂଶରେ ସମ୍ବାଧକ
ବସଇଥାଏ ଏହି ପରିଚାର ଏହି ପରିଚାର
ପଢ଼ିଦିଲାଇ କରି ଯେବେ ଯାହା ମନ୍ଦିର
ଆସିଥିଲୁ ପଞ୍ଜାବ ସେହି ଲିପିବକ୍ରି କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଏହିପାଇଲାରେ ଅସମ୍ଭବ ଏହି
ଲପ୍ତାଦିକ କଥାମଧ୍ୟ ଦିନ୍ଦିର ଦେଖାଯାଏ
ପରିନ୍ତର ଏହି ଧର୍ମମାନଙ୍କରେ ତତ୍ତ୍ଵକାର ଯେଉଁ
ଜାତିଜ୍ଞାନ ଦେଖାଇବାପାଇଁ । ଏ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯାହା ସଂକଳନପତ୍ର ପ୍ରତିକିରି ମାତ୍ର
ପଢ଼ିଲାଇ ସମ୍ମାନିତ କରିବାଯଥି । ଅଧିକାରୀ ଉଦ୍‌
ବଳପରିଷେ ମହିନ୍ଦୁବକ୍ରି ତତ୍ତ୍ଵକାନ୍ତାର
ଅମ୍ବାଜିକର ଏହିମର ଦେଖିବୁର ସମ୍ମାନ
ହେଉଥିଲାହା ତତ୍ତ୍ଵମାର ପାଠରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ପାଇଁଥାଏ ।

ପଦମାଳୀ ଅମୁମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଆଶାକୁ
ବୁଝ କାହେଲେ ସାଧା ଅମେଗାଜେ ଏହାକୁ
ଲାଭ କରିବାକୁ ପରିଚାର ଅପ୍ରସ୍ତୁତକର୍ତ୍ତାଦେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଠ କାହା
ଅମେଗାଜେ ସନ୍ତୋଷ ଦୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାମା
କରିଛି ତାହା ପରିଚାରକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକ୍ କରିବା

କବେରେ କହ ନାହିଁ ; କେବଳ ଏହି
ପଦରେ ତାହାଙ୍କୁ ସରକ୍ଷି କରୁଛ ଦେଖାଇ
ଅମ୍ବାଜକର ଏକମାତ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ ।
ବୋଲିଗାର ବାକୁଳ୍ୟ ଯେ ତମିବାରଙ୍ଗର
କୃତବ୍ୟବ୍ୟବଦିଲ୍ୟ ସହିତକଥାମାତ୍ର୍ୟକାବଳୀ
କୂଳ ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ବାକିମ୍ବା କୃତର କ୍ରମ
ଦେଖି ଅମ୍ବାଜକେ ସହିପ୍ରସାଦାପ୍ତ ପ୍ରିତି
ହୋଇଥାଏ ।

ସାହୁମିଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ।

କୁଳପ୍ରଦେଶର ଏହି ଧୋନୀର ସାଲର ଜିଜ ପ୍ରାଚୀ-
ମେର ପଥକାର ତଳ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା କରିବିଲେକ କରିବିଲେବେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏଛି । ଆଶାକାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏଥିଲୁ ବାହି ।

ଏହା ହାତରୁଲ ଅନିତାରୁ ପ୍ରାଣଦେହୁ ଗନ୍ଧ ଦେବ ।
କରନ୍ତୁ ସହିତ ଚାନ୍ଦମାରୀ ଯେ ସଥିଦ୍ଵାରା ଖୋଲାଯାଇଛି ।
ପିଲାରମୋହନ ଅନନ୍ତମୀ କର ଜୀବାର ଭବ ଦୋହାରାଇ
କରି ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବମାରୀ ମନ୍ତ୍ର ଶୀଘ୍ର କର ଦେବ ।

ପଦ୍ମ ହକ୍କ ବାଲପ୍ରସରେ କାହିଁ ଶାଶ୍ଵତପ୍ରସାଦ ମିଳି
“ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଦୁଃଖର” ଦସ୍ତଖରେ ଦୁଃଖ ପଥାଳ
ଦସ୍ତଖରେ । ଅଛିଏଇ ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟାକଳର ଗୋଟିଏବେଳେ
ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ଅନ୍ଧମାନ ହାତ ଉଚ୍ଚ ।

ଭାବ ପତ୍ର ବାବୁଙ୍କରେ ୧୦୧ ଲାଖ

ମୁଦ୍ରଣ କରିଥିଲୁଗାରେ ପାତା

ତାଙ୍କ ପରିମାଣ ଯେବେଳେ ଆଜା ହୋଇଥିଲା

ଦେବ ମନ୍ଦିରକାର ପ୍ରାଚୀତାଳରେ ମୋହିବ ଶାଖାପ୍ରାଚୀତାଳ
ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ

କଥେବ ସାହିତ୍ୟର ପାଦମାର୍ଗରୁ ଯାଏଥିବ କଥାରୁ ।
ଆଜାମୀ ଖୋଲାଗାନ୍ତିର କଥିତାରୁ ନିରାଶୀର୍ଣ୍ଣ ଯଥା କଲେ
କୁଳ ପଥରୀ ଯୁଜୁଳ ହେବ । କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେବ ପ୍ରତ୍ୟେବ
କଥି କେବିଲେକୁ କୁଳୁପ ଆଜି ପଥରୀର ପରିଷାଧାଳନ
କରୁଛି । କର୍ମଚାରୀ ରେ ପୁଅରେ ତରକ୍ତ ପୁଅରେ କର
ପାଦେବ ଅବ୍ରା ଅବ୍ରା ମାତ୍ରରେକେ କରୁଥିବ ପ୍ରତାର କରୁଥିବ ।

ଶୋଭା ଏ ବଦଳିଲାକାଳ ଅର୍ପନ ହେଉ ସାହେଜ
ପେନ୍ଦୁଳ କଣଖ ତିର ଦେଖାଇ ଗାଲି କାରିବେଳେ କର୍ମମା
ସହାଯେ ଦେଇଯାଇଥାର ସହାଯେ ଦେଇଲାକାଳ ଅର୍ପନ ପ୍ରେତ
କାରେକ କୋଣାର୍କ ଓ କଟକରୁ ଦେଇ କଲେନ୍ଦ୍ରା ।
ଏବାକୁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ।

୧୦୨୩-୧୦୯୫

କହୁଥିଲେ ମନସର ବାହୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ମନସର ବାହୁରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେଲେ ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲୁଛା
ମନସର ବାହୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରାଥ ମନେଷ ଜନଶ୍ରୀ କଥର ମନୁଷ
ଏହି ପଦରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେଲା ବିର୍ଜନାର କଷ୍ଟବାଚ କିମ୍ବା
କଷ୍ଟବାଚରେ ଅଦ୍ସମ୍ପିଳ ହେଲେ ।

ବୁଦ୍ଧର ମୁଖ୍ୟମ କେନ୍ଦ୍ରାଳୋକରେ ହାତୁ ଲମ୍ବତିଥିଲୁ
ପୁଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରବାହିରେ “ଶୁଦ୍ଧମର୍ଯ୍ୟ” ରାମକ କେନ୍ଦ୍ରରେ
ଥେ ବର ଗାଢା ଜୀବ “ ସେହି ଏହି ବିଜ୍ଞାନରା ? ”
ପରିଷ୍ଠାପନ କର କରିବାର କବର ଅଭିନ୍ଦନ ଓ ଏହି କାମର
ପରିଷ୍ଠାପନ କରିବାରେ ଆହୁ କେନ୍ଦ୍ରାଳୋକରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ବର
ମାର୍ଗଦର୍ଶି ଉତ୍ସବର କଥା ହୁଏ କିମ୍ବା ମୋହାର୍ଦ୍ଦୁ ଦେଖ
କି ହେଁ ।

ମେଘରୋଗ ।

କୋଣାମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ କୁଳ ଯଜ୍ଞାର ଦିବ
ତିଥେବ । ଦୂରକୁ ପ୍ରେତିବନ୍ୟ ପେତୁମାତ୍ରକୁ
ଆହୁମର ଦେଇଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ କିଳାଣ୍ଠ ଗୋ-
ଶବ୍ଦରିଦ୍ବାବ ଭ୍ରମିତ ନୁହେ ସାମାଜିକ ପରିବହ୍ୟ-
ବକ୍ଷାମେ ଜୀବନର ମାତ୍ର ପର ଦ୍ୱାରା କପାଲରେ ।

ମେହାର ମନୋଜ୍ୟ

ମହର୍ଷ ସେଗଲ ବିଜୟ ଓ ଜହାଙ୍କର ପିଲ
ଏ ତୀର୍ଥକ କାଳ ଓ ପେଟିବନ୍ଦା ଓ କର ଆଜ
ଅଜେବ ବେସାଇବେ ଦୂଧବାଣୀ । ତାପୁର
ସ୍ଥିତ ଡ୍ରୋବ୍ରିକାନ୍ଦୋମାରିଙ୍କ ଉପ୍ରାଚ ଆମୁର
ପରଖୁରବଜାର ଫାଦାକାନରେ ବିଶ୍ଵମୁ-
ସକାନେ ମନଜୀବ ପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମବର୍ଗ ଅବଶ୍ୟକ
ମନ୍ଦିର କଲ୍ପିତ କଲେ ଧାର ଧୀରବେ ।

ବାକିନ୍ଦା, ଗାଁଲା

ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ସ୍ଥା ଦରହା ସନ୍ଧି ବକ୍ତବ୍ୟ
ଗୋପିତା କାର ବାହୁ ମୋହାରାଜ ରାଜ୍ୟକୁ
କଷା ନିରାଟନ ବାହୁ ଅର୍ଥବିଦୀ ଦିବ କଶାରାଜ
ଦାକାକରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଆମି—

ପିତାମହ

ସାହୁ ମେଘନ୍ଦ ପାତରେ ଉଚ୍ଚି
କିରଳା କୋତାରକର ଶାଟରେ
୧. ନନ୍ଦ ହେବ କରିବ ମିଳି
ଦେଇଲ ମଳକୁଳ ତୁଳିଲ ଅରିବ
ନମଜା ଓ ଶ୍ରୀକରେ ନିଘାରକାର
କାର

ପ୍ରତି । ଏହି କେବେଳେ ଜୀବନରେ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲିଯାର ପାଇଁ ।

१२८

କୁଳବାନେର କାହାରଙ୍କ ଉଲିଗାପାଦ
ଶରୀର ଘରରୁଥିବ କୁଷେ ଆଏଁ ଦୋଷମୂଳ
ସଥି ।

ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର

ମାଉପତ୍ର ଟ ୦୯
ଅନ୍ଧମୁକୁ ଟ ୫
ପୁଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରମୁକ ଟ ୨୫
ମହି କୋଣାର୍କ ବଜାରକ ଯେତେ ଏବଂ
ଦେଲେ ଭାନୁର ଝର୍ଣ୍ଣ ଟ ୨୫ ରୁ ଲଗା ଦେଇ
ଥାଇ

ବୁଦ୍ଧାରୁ ଓ ବୁଦ୍ଧାରୁ ସକାଳେ ଥିଲେ ପ୍ରମାଣ
ଅବର ଦେଖାରୁ ବୁଦ୍ଧା ସନ୍ଧାନମେ ଦେଇ ।
ଅଧିକ ଦିନର ସକାଳେ ସୁରକ୍ଷା କରିଯାଇଥି
ହୋଇଗାନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନକ ମହି ବିଜ୍ଞାନବଳେ ଯତ୍ନ
କାର ହେବ ।

କାହିଁ ଏହି ଜୀବନରେ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

১০০

ସାଧୁବଦ୍ଧିଷ୍ଠାନାଦପତ୍ରକା ।

१४८

ଓ ୧୫ ମେ ମାତ୍ରେ ମନ୍ୟ ସକ୍ଷିପ୍ତ ହାତେ ଦେଇଲାଏ ଏଥିରେ ଯାଇଲାଏ କାଳି ଉଚ୍ଚମନ୍ୟ

ଦକ୍ଷେମ ବାଚିର ନୂହିଁ ୩୯
ପଶୁଦେଖ ୩୧

ବିଜ୍ଞାନାଗବସ୍ତୁମେଘଙ୍କ ସେହେତେର ଏକ
ମହିମାମାନକବ୍ରତ ବରାକୁମାଳେ ଏଣିକି ପ୍ରକାଶ
ପୋରିବା ପଞ୍ଚଶାହୀର ନିଧ୍ୟାନ ହେବେ ।
ଉଦ୍‌ଭୂତ ପଥକାର କିମ୍ଯମହାରୀ ବଲକରା ଗଜେ
ତରେ ଦାଗାରଥର । ବିଜ୍ଞାନୀ ମେଘନାରମା-
ନ୍ଦ୍ର ବରାକର ପ୍ରତି ସେହି କିମ୍ଯମନାକ ଶହୁକ
ମାତ୍ର ବିହାର ଉତ୍ତରା ଓ ଶୈଖନାଗପୁରର
କିମ୍ବାନ୍ତରମାନଙ୍କ ମହିମାପ୍ରତି ଝାଡ଼ିବ କାହିଁ ।

ଗନ୍ଧାର ପ୍ରଦେଶରେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ସାମାଜିକ
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତଥାର ଉଚ୍ଚ ଦିକ୍ଷାଗ୍ରହ
ହୋଇ ଲାଗି । ଆଦିତ୍ୱବିଦ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାପାତ୍ର
ଭାବ ଅଛି । ମର୍ମିକୁଳ୍ୟ ଓ ଗୋଗାଳପୁର ନାମ
ମାତ୍ରରେ ମୂଲ୍ୟ ଲାଗିଥିବା କୁଳକ ସମ୍ପଦ
ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଡରା ପଡ଼ିଥିବା କାରଣ ଓଲାଭାର
ଦୁଇପରୀତି ହେବାରୁ ସେମାନେ କର୍ମ ପଢ଼ି
ପଲାଇଲେ । ନାମବାର୍ଯ୍ୟ ହୁତା ବୂଯ ଓ
ପୁଷ୍ପହଞ୍ଚି ଖୋଲାଇବା କାର୍ଯ୍ୟବାବେ ପୁଣି
ଦରାଦରାର ଟବା ସରକାର ମଙ୍ଗୁର କହ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶର ଗଢ଼ାର ବଜାମାଳ
ସଲକାରୀ ନିୟମର ଅନୁମତି କର ଆପଣା
ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରକ ସେବାର ଅଧିକ
ପ୍ରକଟ ଦେବାର ଦେଖା ଯାଉଅଛି । କିନ୍ତୁ
ସଲକାରୀ ନିୟମ ପରିଯୁକ୍ତମାନ ଘରରେ

ନିଜତି ଦେବାର ଶୁଣି । ସବାମାରେ କେ କ୍ଷୁଦ୍ର-
ମର ଅଳ୍ପମରାଗ କରିବାରୁ ଶାନ୍ତ ଦେବା ଏହା
ଆପଣୀ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମାଦକଧେବା
ନିବାରଣର ବହତ ଦେଖା କରିବା ନିର୍ମିତ
ଅମ୍ବେମାଙ୍କ କିମ୍ବେଳରୁଦ୍ଧ ଅନୁରୋଧ କରୁ-
ଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିରର ମାନେଜର କାହିଁ ସରେକାଙ୍କ
ବାସ ଥଗାମୀ ଦୂର୍ଧାରା ସେଠାରୁ ଯାତ୍ରା
କରିବେ ତାହାକୁ ସୁଖାଳି ସହିତ ବିଦ୍ୟାଧୀୟ ଦେବା
କାରଣ ଗତ ଗୁରୁତବର ସର୍ବଦୟମୟୁରେ ବାହୁ
ମଧ୍ୟବନ୍ଦିକ ଦାଙ୍କ ଚୋଟିରେ ଓ ତାହାକୁ
ଆହୁର ମନେ ଅନେକ ଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟୁଲେବ
ଏକଟିତ ତୋର୍ଯ୍ୟଳେ ଏବଂ କାଳ ଅମୋଦ-
ପ୍ରମୋଦରେ ଦୂର୍ଦୟା ଅଳବାହୁର ଦେବ ।
ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନ କମ୍ପେଟ ଆମ୍ବୁମାନେ
ମଧ୍ୟବାହୁ ଅଳବାଦ ଦେଉଁଥିରୁ ଏବଂ ହଜାର
କରୁ ଦରେକୁଷ କାହିଁ ଏହି ସବ ପାଇଦାରେ
ସେମନ୍ତ ଏଠାରେବେଳ ସକାନୁଦୂରିର ପାଇଁ
କୋମ ଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର କୃତ୍ୟାନ୍ତ
ଏଥର ଭାର ସୁଖାଳି ସହିତ ନିଧାନ କର
ସମ୍ପାଦାରଙ୍ଗର ଅଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଦିଲ୍ଲିପରିବ୍ୟ କର ମଧ୍ୟରେ ଆବତ ସାମାଜିକ
ଚାଲୁଆସନ୍ତିକ କହିଛକୁ କହିଲୁବମଣି ଧେଇ
ଥାଇବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଲେଖିବାର ଗୁଣାମାଳିକା

ଜାନ୍ମର ପତ୍ରର ଭାଗୁର୍ବ୍ୟ ଏହି ସେ ମହାବାଣୀକୁ
ବାହିର ପତ୍ରର ରଜା ପ୍ରତ୍ୟରଣ ଭାବ ଦେଖିବା
ଦ୍ୱାରା ଦୂର କିମନର ଠିକ୍ ପାଇର ସମ୍ମି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଭାଧିକରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେ ଯେପ୍ରଭାର ଧର୍ମପତ୍ର-
ପୁଣା ଓ ପ୍ରଜାବସ୍ତୁଳା ଉଚ୍ଚ ମଣି ପ୍ରତ୍ୟରଣ
କରିବେ ଅର୍ଥବା ନିଜ ଉତ୍ସଦିଲରୁ ଭାଗାର
କୃପ୍ୟକୁ ମୁଳ୍ୟପ୍ରତିଶାକ ବିଶେଷେ । ବନ୍ଦିପ୍ରତିଷ୍ଠିତଙ୍କୁ
ଏପ୍ରଭାର ବିଜୀର ଲେଆନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଟିମାନ
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଭାବର ଦାତ ଅର୍ଥଶକ୍ତି
ଦେବାନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ଜ୍ଞାନପୂର୍ବ ବୋଦ୍ଧମାନ ସୁରବା
ଧନ୍ୟପିଧାସ ଦେଇ ଉତ୍ସଦିଲରେ ମହାବାଣୀକ
ନିହଟରେ ଏପଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲାମ ।

କୁଣ୍ଡଳର ଏବନ୍ଧାଳେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ବି ଦେ-
ତାରେ ବିମାନାଳେ ପ୍ରଜାନ ଠାରୁ ଟାଙ୍କା
ହୁଳ ବୁଝାଯା ଖର୍ଚ୍ଚ ନେଇଥିବାରୁ ଗତ ବର୍ଷ
ଜାନା ଉସ୍ତଳପତ୍ରରେ ବଢ଼ି ବରାବର ହୋଇ
ଥିଲା । ମାତ୍ରେକର ମୂର୍ବ ପାଦାରଦକ୍ଷ ସୁଧିର-
ବଧିବଳ ଖର୍ଚ୍ଚ କେବା ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର
ବୋଷଗା ଦେବାରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଅଗ୍ରନ୍ଧୁବଳ
ବଜାୟ ଆବାୟ କଲେ ଏବଂ କିମାନାରମାନେ
ଅଛୁ ଅନ୍ୟାୟ ଲାହ କରିବାର ଉପାୟ କି ଦେଖି
ଦୁଃଖୋତ୍ତମାରେ ରଖିଲେ । ତଳିବର୍ଷରୁ କିମାନା-
ରମାନେ ଜାତିକ ବି ନେବାରୁ ମାନେଇଲେ
ମନୀଷୀ ଆମରେ ଅପାରି ଖଜାରୀ ଉସ୍ତଳ
କରିଥିଲୁଛି ୫ ପ୍ରକାଶକେ ଆହୁତି ପାଇବା

ଏବଂ ଶୋଭା ରୁ ଉତ୍ତାର ହେବାରୁ ଆସି ଦେଖି-
ଲାଏ ବଢ଼ି ଅନ୍ଧାର ଥିଲାନ୍ତି । ଗର ମାତ୍ର ସବେ
ମନେକର ପାଶୁ ଏକଳଣ ୨୫ ଦିନାରୁ ଟଙ୍କା
ଛୁଟି ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ବିଦାର ଦିନାରୁ ବାର୍ଷି
ଲଗିଲାନ୍ତି । ଏହିର ଅଭିଜନକ ଦୂର କରିବା
ବିଷୟରେ ପଚାପ୍ରତିବନ୍ଦି ମନେକରିଲାନ୍ତି ଅନୁ
ଦ୍ରେଷ୍ଟ କରିଲାନ୍ତି ।

ଦରମଞ୍ଜାବୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛି ଯେ ମତିଆଶ
ହା ୩୦ ଟଙ୍କା ନର ସେଠା ବଜା ମୋଟାଲିର
ଅକ୍ଷ୍ରା ଅବସଥ ଦୋତ ଆଗୋର ସୁମୋର୍କ୍ୟ
ଦେଖିଲ ବାବୁ କଥିବୋକର ଘୋଷନ ପରା-
ମର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଦିବିଥିଲେ । ଉପର୍ତ୍ତିତ
ଅବ୍ଦିକ୍ଷାର ପ୍ରକାର ବରିକା ସଜର
ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲ । ସାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ଯେ
ତିଥିପାଇଁ ସାମାଜିକ କମିଟି ଗନ୍ଧିକୋଷରେ
ଯତ୍ରେକୁ ଧର୍ମ ନ ହିବାରୁ ସବକାରରୁ ହୁଏ
ବଜାର ୫୦ ଟଙ୍କା ଦେଖିଯାଇ ତିଥିପାଇଁ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କାମପରେ ବଜାରଟାରୁ ଲାଗି
ମୃଗମାର୍ଗର୍ମାନ ଗୋଟିଏ ବଡ଼କ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେଖିଲେ ଯୋଡ଼ିମୁଣ୍ଡି ଏକବାର ବନ୍ଦିଲିଥୀ
ବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବୁ, ଏକ ଅକଣିଶ୍ଚ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଅବସଥର ମହେ ଅନ ବାକ ଏକ କାରାହିଦା-
ନକରେ ଝର୍କ ହେବ । ଏପରି ବ୍ରଜା ସଂଗ୍ରହ
ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ନର କିଳାଗଢ଼ରେ
ବର୍ତ୍ତମାନପ୍ରସଥିଣୀ ଖୋଲାଇବେ ବର୍ତ୍ତମାନର
କଟିତ ସମୟରେ ଦସନ୍ଧା ଦେବାର ସେଠା
ସଜାନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାର ଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବର୍ତ୍ତମାନ
ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେଶାତେ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର ହେଲା ।
ଦରମା କର୍ବୁ ସର୍ବପୂର ଦୋର ବାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ
କରିବାହାର ପ୍ରକାର ରମା କରିବେ ଏବଂ
ଏପରି ଗଢ଼ିଲାକୁ ଡିରମ ଦ୍ୱାରାବରର
ଦେଖାଇବେ । ଏ ସବୁର ସମ୍ଭାବକ ବାବୁ ଲାଗି
ବାକ କାହିଁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦରମା କର୍ବୁ
ଯେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ସର୍ବର ଅନେକାନ୍ତମାନେ
ବାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବିଲକୁ ପାଇତ୍ତାଇଯୋଗେ ବିଲଷନାସ
ଗାଁ ଉପରେ ସମୀକ୍ଷା ଅହିଅଛୁ କି କମଳେ
ସମ୍ମାନ କରିବ ସହ୍ୟ ସୁମ୍ମେଲ କୁଥି ଧାରେବ
ସହିତର୍ଭାବରେ ଅବଧାରଣ କରିବିଲନା ସମ୍ମାନ
ଏହି ଜୀବନରେ ଅର୍ଲିମେଖା ପରିବେ ଜୁହିର
କର କହିଲେ କି କୁକୁ ମାନନ୍ଦାସ ମାନବ

ଦେବା ଏହି ଉତ୍ସାହ କୈବଳ୍ୟ ଦର୍ଶନରୀ ରତ୍ନ
ହେଉ ଅଛି । ସବ ଲୋକର ଲେଖନ୍ତିର,
ବେଳେରେ ମେରାଜିକ ସାହୁବନ୍ଦୀ ଏହିବିର୍କି-
ନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କ କରିଲେ ସରଜନ ଗୋପ୍ତା
ସାହେବ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ ଯେ ଜରଣୀୟ
ଗନ୍ଧିଚିନ୍ତା କେବଳ ବର୍ଷାଦେଶ ଏଥିର
ବିହିତ ପ୍ରକାଶାର ବନ୍ଦୁଷ୍ଠକ୍ରମ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚର୍ଚାଜିଗ ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ହାତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମେହର
ଅସାଧାରଣ ଦେବା । ତର୍କ ବିରକ୍ତ ଭାବୁର
ଜୀବିତ ବନ୍ଦୁ ଏହି ଚର୍ଚାଜିଗର ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଜ ୧୦୦ ର ଏଥୁ ବନ୍ଦୁରେ ମତ ଦେବ-
ାନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ଦେବ । ଭାବିତବର୍ତ୍ତ ପରିବେ
ଏ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧମୂଳିକ ଅଳ୍ପ । ଖେଳକୁଳ
ଯୋଗେ ମୋଧସଲର ନାନା ପ୍ରାକ୍ତର ମଦର
ପ୍ରୋତ୍ସହିତ ହେବାର ବନ୍ଦୁର ଏବେ-
ଦେଲେ ପାର୍ଵତୀମେଘ ସହାଯ ସାହୁବନ୍ଦୀ
ଦେଲେ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ତାହା ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ
ନବ ଦିନମୟ ପଞ୍ଚରେ ବନ୍ଦୁର କଳେଗା ଦେବା ।
ଦିନୁ ଅଶ୍ଵମୂଳକ ଅଗ୍ରା କରୁଁ ଓ ଏହି
ସୁତ୍ରାଗରେ ମଦତ ବହିଯୁ ପରି ବଠିଲ
କରି ହେଲେ କଳ ଦିଲ ଦେବ ହାତର
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ମଦ ଅପେକ୍ଷା ମଦଭୂତର
କେତବ ଦର୍ଶନା ଅସୁକ ପରମାର୍ଥରେ କୃତି
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ।

କାଳ ଶନିବାର ଜ୍ଞାନପାଠମୁଣ୍ଡର ଦଳ
ପ୍ରକାଶ ସବେଦୁତିନୋଟଙ୍ଗ ଲାଇକ ଓ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରହରିକର ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧ ବିଷୟ
ଥିଲେ ।

ଶୁଦ୍ଧର ବଳର କଣେ ଦୂରଜଗ ବନ୍ଦର
ଦରସେ ଅଗ୍ରହଶୁଶ୍ରୀ ବାନର । ଅରଜୁଯାର୍ଥୀ
ମନ ହୋଇ ନ ସମ୍ଭବ । ପ୍ରାୟ ପରେବକ ଦୂର
ଅଛି ଅମୃତର ଏବି କିମ୍ବାଲାର ସାରଦାଲୁହୁରୀ
ଦେଖାରୁ ବହି ବିଶ୍ଵରୂପାଶୀରଥଙ୍କ । ଅରଜୁ
ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ ହୁଏ ବାନମାନେ ରୁଷ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଶୌଣି ଛଜନର ଲେବକୁ
ଦେଖିଲୁ ଲାଗି । କୋଣକୁ ସାଖାରବର ଏ
ଦର୍ଶନର ସହାଯତା ନାହିଁ ।

ବାନ୍ଦମାନେ ସୁଏଟର ଅଭିନ୍ୟାଶରେ
ଯୋଗପ୍ରକାଳ ବରକେ ଏହା ଚେତେହର
ବାନ୍ଦମ୍ବ ରାଜ୍ଯ ବାନ୍ଦମାନଙ୍କର ଅଭିନ୍ୟାଶ-
ମନେ ଟବେ ରଥକେ କି ? ପ୍ରଥମେ ସେମା-
ନକୁ ଯୋଗ ଦିଲା ଅଧିକିନ୍ତା ପରି

ପରମାନନ୍ଦକାଳୀ ନାଟକର ଅରଜେ
ସେମାନଙ୍କ ପଣ୍ଡରେ କେତେବୁଲ ଦିହର
ହୋଇଥାଏ ବାହା ଗ୍ରୋକ୍ ସ୍ପ୍ରେକ ସେ ପାଠ
କରିଥାଏ ଆଜା ଅରକୁଣ୍ଡରକର ସେ ଉପରୁତେ
ହୋଇଥାଏ ସେ ବୃଦ୍ଧିଥାଏ । ବୃଦ୍ଧାନ୍ତରୁପ
ଚିତ୍ର୍ୟାଂଶୁ ତୁମ୍ଭାର ବସନ୍ତମୋହଳା ତେ
ମେନେହେତୁର ଦୁହୁରର କଥୋପକଥନ ଯେ
ତେବେଳେ ବାଳବନ୍ଦୟକୁ ନୁହେବୁ ନିଃସ୍ଵର
ହେଉଥାଏ ଅମେମାନେ ମନକ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠା
ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକଥାକ ଗାହା ଦେଖି
ବାନ୍ତେ କ୍ରେ ବାହା ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ
ବାହୁର ହସ୍ତ ନାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅମେମାନେ
ପ୍ରାଣୀଙ୍କା ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ସେ ଏପରାର ବର୍ଣ୍ଣମାନ
ଅମ୍ବୁନ୍ଧାଟକର ଅଭିଭୂତ ବବାପି କହେବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିମାଣର ପାଇଁ ।

ଆକୁଥ ଦେବତା ଶ, ଏ, ଟ, ଏବଂ ଏହି
ଦୂର ପଞ୍ଜାବ ପାଇଁ ବାହାରୁଣ୍ଡି ।

୭, ୬,— ଶତର୍ଷ ଜ ୨୨୭ ଟ ପାଇ
ପଦିଆରେ ଏହି ନ ୧୦ ଏ କାହାର ପଦି-
ଆରେ ଦିଗ୍ବୀରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ବହୁ-
ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାଶରୁ ପଦିଆ ହେଉଥିବା କାମ
ପଦିକ ମଧ୍ୟରୁ କି ୩ ଏ ଅନ୍ତରେ ଚାଲିବା
ହୋଇଥିଲେ ଏକଷି ପାଇପାଦିଆରେ କି ୫୨୭.
ଏ ଏହି ଅଳ୍ପରେ କି ୧୫ ଏ କୃତକାରୀଙ୍କ
ନିର୍ମାଣକୁ । ଏଠା କେବଳଯା କରେଛିବୁ
କି ୧୦ ଏ ସତି ଉପରୁ ହୋଇଥିଲେ ବହୁ-
ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକାଶ ପାପ ଓ ଦୂରକାଶ ଅନ୍ତର
ପଦିଆର ଦିଗ୍ବୀରୀ ହୋଇଥିଲୁ । କୋଟି
ଏକ କୁଳମାରେ ତେବେ ଆର ଫଳ ସେମନ୍ତ
କାଳିନ୍ଦରେ ଦୂରକାଶରେ ନୟବେହପର ହୋଇ-
ଥିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ହୋଇ ନାହିଁ କେବୁ
ପ୍ରଥମ ଶରୀରେ ହୋଇଯେ କରସ୍ଥରେ ଶ୍ଵାସ
ଆଇନାହିଁ ଏବି ଏହି ଅଳ୍ପରେ ଏକଷିର
ଫଳ ପରିବର୍ତ୍ତନାକ ବରା ହୋଇଥିଲେ ।

୭, ୧୨, — ପରାମର୍ଶରେ କରଦର୍ଶ ସହ-
ସକା କ ୧୫୦ ଟ ଜୁହ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲେ
ଏହା ତଥୀ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେମ୍ବା ଚଲେଇବ
ଦେଇଲ ଏକଟର ଗଢ଼ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇ
ଦର୍ଶକ । ଏକର୍ଷ ପ୍ରଥମ ଶେଣୀରେ ଛୁଟେଲା
୧୨ ୨ ସ୍ଥ ଶେଣୀରେ ଛ ୧୩୦ ଟ ସହସ୍ରା
କ ୧୫୦ ଟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ହୋଇଥିଲା ଏହା

ଶ୍ରୀମଧ୍ୟାବେଦନା କଲେଚର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାର ନାମ ଅଛି ଯଥା :—

ପ୍ରମାଣେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଦୟ

ଶ୍ରୀମତୀ କା

ବ୍ୟାକନ ପାଇଁ

1969

ବ୍ୟାକ ପରିଚୟ

ଏଠା କଲେଇବୁ ଏହି ଜ ଏ ଶୁଣ
ଅଛିଆ ବରଷାମେ ଥିଲେ ଦିନାଟି ହୋଇ
ଜାହାନ୍ତି ଏହି ଯୋଗଧାରୀମାନେ ପ୍ରାଣ
ଦୂରଜୀବ ପାଇନ ତେଣୁ ଏବଂ ଯୁଗେ ଶତ ସପ୍ରମୁଖ
ପ୍ରାକ୍ ଶାହରାଜୁଙ୍କି । କଲିତା କିବିଦିବାଳୟର
ଅଧିକ ସମସ୍ତ ଶତବୀ ଯୋଗଧାରୀ ଭାଲିକାରେ
ପ୍ରଥମ ତେବେଳୁ ଦେବା ଏବଂ ପ୍ରଥମଶାଶ୍ଵୀର
ଜ ୧୩ ଶ ମରବେ ଜ ୧ ଶ ହେବା
ଭେବନନ୍ଦା କଲେଇବ ଆମାନ୍ୟ ଗୌରତର
ଦସ୍ତି ନୁହେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜାତକୁ ଚାରି
ଶତବୀର ଏହିପରି ସୁରଗନ୍ ଅନେକ ସମୟରେ
ଯହିବ । ଫଳତ୍ୟ ଏବର୍ଷ ୧, ଏଇ ସମ୍ବାଧରପକ
ବଢ଼ି ପ୍ରଶାସନୀୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏଥାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି କୋଣାର୍କ ପରି ଏବଂ
ବ୍ୟୋମକୁ ଶିଳ୍ପକୁଟୀ ପରି ପାଦିନ୍ଦି
ହରିଅଛି ।

ମୋହମ୍ମଦଗାନ୍ଧି

ଅମୃତକଳାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କାଳେ ଶିଥିଲୁଗୁ ବି ମୋ-
ପଦମା ଏ ଦେଖିବୁ ଦାତାନ୍ତରଙ୍କରେ ଏହା
ଭାଗିଅଛି । ଯୋଜିମା କଲା କଲେ କାହାର
କିମ୍ବାର ଅଣ୍ଟା କାହା । କାହିଁବେ କଣାରୀଯୁ
ପ୍ରାଚୀଗାନେ ପ୍ରାଚୀଗାନେ କାହିଁବେ ଏହି ଗହର୍ତ୍ତ-
ମେହି ତାହିଁ ମହାର କରିଲୁ କାହିଁବେ କଣା-
ମାଚି କି କର ଦେବ ଆଜନ୍ତା । କ୍ଲେ ଦେଖ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କହି କୋଳ ପାଦର
ସେମାନେ କି କହିବେ କାହିଁ କାରଣ ସେମାନ୍-
ରେ କହିବେ କିବ ଅଛି ଏହି ଗହର୍ତ୍ତମେହି
ତାହା ପ୍ରକାଶ କରନାହାନ୍ତି କାରଣ ମୋକଦମ୍ପ
ନବପର ଗୋଟିଏ ଅସୁର ପଣ୍ଡା ଓ ସବକାର
କେବଳ କୁଳତାର ଅସୁର ପଣ୍ଡାକୁ ଅଥବ
ଦୁଇ ପାତ୍ର ପ୍ରାଣଗା ପ୍ରାଣ ପୂର୍ବପରି ମୁଦଳିତ
ହେଲେ ମୋକଦମା କଲ ହେବ ଏହି ଲେନେବ
ସାମାଜିକ ଜୀବି କ୍ଲେ ପାଇବେ ।
କର୍ତ୍ତମାର ଅବାଲକର ଅଳେକ ଜର୍ବା ଓ

ବିଜ୍ଞାନେ ଲୋକେ ସାହା ପାଇଥିଲୁ ଭାବାର
ଲାଗ ତଳୀ ଅଟେ ବିଶ୍ଵର ନୁହଇ ।

ଭସରକୁଣ୍ଡ ମନୁଷ୍ୟର ଶୁଣୁଥିଲେ ଉଚ୍ଛବି-
ବସିଗାଲେ ଯେପରି ଅନୁହଙ୍ଗ କଣକେ ସେଠିର
ପ୍ରାୟ ଅଳ୍ପ ଶ୍ଵାସ ଲେବାଗାଲେ ଧାରିବେ
ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ମୋହଦମାର ବାଜ
ଅଧିକ୍ରମ ଏହି ଦତ୍ତ ପରମାନ ଏହା ଏହି
ଦେବୁ ଦିନେ ଯାଇଥିଲୁ । ଏ ଦେଖ ବରାବର
ଦେବେ ସୁଦା ଉଜ୍ଜଳ ପୋଷିବାକୁ ଅନ୍ତିମ୍ୟ
ଏଣୁ ଉଜ୍ଜଳଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟାୟ ସହାଯିତା ଲାଭକର
ଦହୀଅରୁ ଏବଂ ଉଜ୍ଜଳ ମୁକ୍ତାରଙ୍ଗ ଦଳ
କିମାଣର ବହୁଅରୁ । ଲେବାର ଭାବରଙ୍ଗ ଦେଖି
ସଜା ମୋହଦମାର ଝର୍ଣ୍ଣା କିମାଣର ବୃଦ୍ଧି
କରୁଥିଲୁ ବିଶ୍ୱାସକରମାନ ହୋଇଥାର ସମ୍ପର୍କ
ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲୁ ସେ ମେମନ୍ତ ମୁଖ କେବେ
ମେମନ୍ତ ମନୋହାର୍ଣ୍ଣ ତବା ପାଇବ । ଦେବୁଙ୍କ
ନଗର କାରାବାର ଓ ଯାହାର ମୂଳ୍ୟ ଦେବାର
ଫମାନ ନାହିଁ ସେ ଆଜ୍ଞା ଆସି ପାଇବ ନାହିଁ ।
ଦୁଃ୍ଖ ଦକ୍ଷ ଓ ବୀଜୁ ଧାଳକ ରଜାକ ଏବଂ
ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରଣାମୀତ୍ତାର ତାହା
ବାଥ ହୋଇ ଦତ୍ତ ଲାଭକୁ ଅଶ୍ରୁ ଦେବା
ଓ ଗରୁଦକୁ ଦୂରୀ କିରବା ହୋଇଥିଲୁ ।
କାଶ୍ରତରେ ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଝର୍ଣ୍ଣା
ତକରେ କାନ୍ଦା ଅଭିଭୂତ ସହ କହୁଥିଲୁ
ତଥାତ ଅଦାଳବୁଝାଇ କାନ୍ଦାରୀ । ସହମୋରୀ
ଅମ୍ବଦକାରିତାରୀ, ପୂର୍ବମନ୍ତର ପାଶାଏଇ
ଶତ ପ୍ରତିକିତ ହେଲେ ସହଭାବ ପ୍ରତି ହେବ
ଗୋଲି ବିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରଥା ବନ୍ଦୁର
କରିବୁ ଦିଗନ୍ଧିଣୀ । ସେ ପୁରୁଣା ଧାଳରେ
ଏତୁ ଲେବଙ୍କର ମଳ ମାରିବ ନାହିଁ । ସହରେ
ଅକୁ ଝର୍ଣ୍ଣା ଏହି କଷ୍ଟରେ ଲୋକେ ସୁକର୍ମ
ଶାର ପାରକେ ବ୍ରଜାବର ଏଥର ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଦରିଥିଲୁ । ସରଜାର ସେ ଲାଭା ପତ ଦେଇ
ମୋହଦମା ଝର୍ଣ୍ଣା ଶାର କଲେ ଅନେକ ପ୍ରତିକ
ଦେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ସବ ହାତ
ରେ ବହୁଅରୁ । ଲୋକେ ସେବେ ମନୋହାର
ପତ ଦେବେ ଏହି ଉଜ୍ଜଳ ମୁକ୍ତାରମାନେ
ଝର୍ଣ୍ଣା ଲୁହ ସହାୟେ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୋହଦମା
ପାରିଥାର ଦେଖ୍ନା ନ କର ମହାନମାନକୁ
ପରିହରି ଦେବେ ଦେବେ ମାମଲର ଅକଷ୍ମା
ଦୂରୀ ଅନେକ ପରମାଣୁରେ ଦୂରୀ ଦେବ ।

ବାଲବନ୍ଧୀ

କାନ୍ଦାରକ ଅଥବା ଅପରାହ୍ନ ବୟସ
ବାଲକମୁଖ ଜି ଆଶାର ଅଭିଭବତର ଦ୍ୱାରାନ୍ତିର
ମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅଞ୍ଜଳିରେ ସର୍ବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଗ ଦେଇ
ବିଧ୍ୟା ଦେବର ଅଳ୍ପ କାଲ ଅନେକ ଦେଖି-
ବିରହ ଅଯାତ୍ରା ଏବଂ ବାଲକମାଳକୁ ମୁହଁରୁ
ଧର୍ମ ଓ ଜୀବତିର ତ ଦେବା ଏଥର ପ୍ରକାର
ବାରାଣ ଥିଲା । ଅଭିଭବକମାଳେ ସେବେ
ପିଲାର ଚରଣପ୍ରତି ସବୁକାହୁଁ ରେ ବାର୍ଷିକ
କରନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ତିଲମଳଙ୍କର୍ମ ପାଇଁ
କରିବାପରିବେ ଶୋଇଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅଟକ
ଆନ୍ତା । ମହାପିଲ୍ଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ା ଦେଇ
ପାରିଲେ ଅଭିଭବକମାଳେ ସବୁକୁ ଥାର
ହାତର ଚାହିଁ କା ଧର୍ମ ଓ ଜୀବାପ୍ରତି
ଅତ୍ୟନ୍ତୀ ଦୃଢ଼ି ରଖିଲା କାହିଁ । ଏହିଲ ଅଭି-
ପ୍ରାର୍ଥନା ବାଲକଟି ନାନାଦ ପ୍ରଲୋଭନରେ ସତି
ଧର୍ମ ଜାରି କରିବା ଉଠିବି ଦେଇ । ବିଧ୍ୟା
କେବଳମାଳକୁ ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଲମ୍ବୀ ବ୍ୟାପାର
ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଲାଦୀମାଳକର କରିଥାଏ ଅଟକ ।
ଭାବରୁକୁ ହିନ୍ଦୁମୁଖକୁ ଏହିକି ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଲା କରିବା
କଢ଼ି କଠିନ ହୋଇଥିଛି ମନ୍ଦରମୁଖ ଥିଲେ
ଯାହା ବୁଝା କି ଥିଲା ତାହା ଏବେ ଶୁଣିବାକୁ
ଦେଇଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦମାଳାରେ ପଠନପ୍ରତିରେ
ଅପରାହ୍ନକଥିଧି ପିଲାମାଳକୁ କରିବି କିମ୍ବା
ତୁଳନ କଷିର ଦେଇଥିଲୁ । ଅନୁଭବରୁକୁ
ମନ୍ଦାକିର୍ଣ୍ଣ ଏହିପରି ଏକବାରଧର୍ମ ଦୂମଳ
ଗୋଲମାଳ କାର ଦୋରଥିଲେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାଳ
ଦେଉଥି ପର୍ବତମଥିଲରେ ଏହିପରି ଏକବାର୍ତ୍ତ
ନିରିବାକୁ ସେଠା ଦାରିବାର୍ତ୍ତରେ ମାମଳ
ଦାରି ଦୋଧିଥାଏ । ଦାରିପ୍ରକାଶର କାମ
ପରହତନ ଦାରିବର୍ତ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତିପରି ଦୂରଜଳ
ମହୀୟ ଅଟକୁ । ଦରଖାସ୍ତୁକାରର ଦରଖାସ୍ତୁରୁ
ପ୍ରତାପାଏ ଦେ ତାହାର ଜୀବ ସରଳ
ଚନ୍ଦରୀ ବ ୧୫ ପରି ବ୍ୟାପ୍ତ ନାବାନକ ପିଲା
ମୁନ୍ଦା ପ୍ରତିପରି ଏବଂ ମର
ଦଲେହରେ ପଦ୍ମଧୂରା କାଳରେ ପ୍ରତିପରମାଟରେ
ତାହାକୁ କରିବାର କରି ଦରଖାସ୍ତୁକାରୀ ଦମ୍ପତ୍ତିରେ
ବିଶବ୍ରା ମନ୍ଦିରକୌଣସି ଜୀବର ବିକାଳରେ ଏହି
ଅଳ୍ପକଥରେ ପତ୍ର ସନ ଦରଖାସ୍ତୁରେ
ମୁନ୍ଦା ମେଘକ ଗିର୍ଜାରେ ତୁଳନ କରିବାକୁ
ଏବେ ସଧ୍ୟ ଶରଣ ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଲା କରିବାକୁ
ଦୂରକ ହୁବାର ଦରଖାସ୍ତୁକାରୀ ଦରଖାସ୍ତୁକାରୀ

ବାହାରୁ ସବୁ ଥିଲେ କଣ୍ଠଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି-
ପକ୍ଷମାନେ ଅଳଗୁଯୁଦ୍ଧର ପିଲକୁ ଥେ ଏବୁ
ଅନ୍ୟ ଦରାଇଛନ୍ତି । ମୋବଦମା ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଗି
ନେ ସବ୍ୟଦରଙ୍ଗୁ ଅବାଳରେ ବାଜର
ବସନ୍ତବା ଭାବର ପ୍ରତିପଦିତ କଥରେ ଆନ୍ଦେଶ
ହୋଇଥିଲା । ସାର ଜାଇବରେ ସବ୍ୟଦରର
ଅଧିକରଣ ସହି ବାଜର ଦେଇ । ଅଧି-
କରଣର ନରୀ ଏହି ସେ କଥା ବୁଝାଇବ
ବ୍ୟବ କ ୨୭ ୯ ଏବ ସେ ଜାଣି ଶୁଣି
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନଘରେ ବାଜରୁ
ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏବେ ଭାବାପ୍ରକାର ଜାନାପ୍ରକାର
ଅଭିଭାବର ଦେଖାରୁ ସେ ଏହି ଶତ ଶଲ-
ବଳ । ଅଭିଭାବର ବିବରଣୀ ଏହି ୮
ଭାବର ମୂର୍ଖ ବାଜର ଧକାଇ ଦେଇ ଭାବାକୁ
ଗୋରୁ ମୁହଁ ଏବ ଗୋମୟ ମୁହଁରଥିଲେ
ଓ ଭାବାକୁ ଦାଣି ପହାଇବା କାହାଣି ଧମକାର
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାବର ମାତ୍ରାର କରିଗୋବଳ
ଧାର କରିଥିଲେ । ସେପକୁ ସେ ଅଧିକ
ବରକୁ ଯିବାକୁ ଅନ୍ତରୀ ପ୍ରକାଶ ଦରିବା କାହାଣେ
ହୁଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହୋଇ ବୃଦ୍ଧିଗରେ ରହ-
ବାର ଅସ୍ମେକ ହୋଇ ପ୍ରହାର କରିଥିଲା ।
ତେଣେ କରିବାପାଇଁ ସବ୍ୟଦରଙ୍ଗକୁ ଅଧ-
ିକାରେ ଉଚିତବାଣିତେ କୌଣସି ବାଥା ନ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରି ଭାବାକୁ ସବୁ ଦେଇ-
ଯିବାର ପ୍ରାର୍ଥକା କରିଥିଲା । ମୋବଦମା
ସେପ ଶୁଣାଗିଦିନ ବଢ଼ିଲମବ ଦୋହିଥିଲା ।
ସବ୍ୟ ଗରୁଙ୍କୁ ପରିବହାରେ ସେ କହିଲ ଯଦି
ଭାବାର କାନ୍ଦ ଓ ମା ଏ ପରିବାରର ଅପରାହନ
କରୁଥିଲାମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦୁଅନ୍ତ ହେବେ ସେ
ଭାବ ସହି ରହିଲାକୁ ଥିବାକ ଅଛୁ କ
ହେଲେ ସେ ମୈଜନଦିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ
ସେ ଭାବ ହେଲେଶ୍ଵର ରକର ଧାଇପାରିବ ।
ଜଳମାନେ ବହିଲେ ସେ ସେ ପରେଆଇ
ଅଶଶା ମାତା ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବସନ୍ତ-
ଭାବୁ ଦେଖୁ ବୁଝୁ । ଜଳମାନେ ପରୁଗଲେ
ସେ ଅଭିଭାବର ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ର କିମା ସର୍ବର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ୟାଗ-
କରିବା ସହି କିମା ? ବାଜର ରହିବ ଦେଇ
“ଅସ୍ମ ପରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ) ସେପର
କରିବାକୁ ଅହେଷ ବରାହିନ୍ତୁ ।” ଜଳମାନେ
ପରୁଗଲେ ତୁମେ ବଳ ବହେଜାକରି ଶ୍ରୀକୃ-
ଷ୍ଣଙ୍କ ଦୋହିଥିଲା, ତୁମ୍ଭ ଧ୍ୟାନକୁଷ ସମ୍ପ୍ରେ

ଭୁଲ ହୁଣିଥିଲେ ? କାହାର ଛରିବ ଦେଲେ
“ହୁ” ଏହିରୂପୀଯାଳେବ ପ୍ରକାର ପ୍ରମୋ-
ଡ଼ର ପରେ ଜଳମାଳେ ବାଳକଙ୍କୁ ରହୁ ଦେବା
ସମୟରେ ହାତକୋର୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବା
କାନ୍ଦିଗ ଅନେକ କର ରହୁ ମଳତକ ରଖି
ଅଛନ୍ତି । ଜଳମାଳକର ପ୍ରଷ୍ଟୁତିକ ମୁନରେ
ଅଛି ଚାନ୍ଦର ନିହଳ ଧାରାର ରାତ୍ରି ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା ଏକ ସେମାଳେ ଶନ୍ତୁଷ୍ଟରେ
ବାଲୁ କଲେ ଯେ ଗାନ୍ଧକୁ ଶିରାଦାଳ ଏବଂ
ଶାରକବରିବା ପଣେ ଅଭିଭବର ସମ୍ମତି
ଅଧିକାର ଅଛି । ବାଲକ ଧନ୍ତ୍ଵାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନବଳେ
କାହାରୁ ସୁଧର୍ମରୁ ଫେରଇ ଅଣେବା କାରଣ
ଆକଷ୍ମେକମତେ ଅଭିଭବର ସମ୍ପ୍ରଦୟ କରି
ପାରିବେ ଏବଂ ଲଂଘନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃ ଗୋପନୀ
ଏବଂ ଗୋମନ୍ତ୍ର ଲାଙ୍ଘନକରିବା କରିବା ଅଛି
କର୍ତ୍ତ୍ଵର୍ତ୍ତମାନ ପଟ୍ଟର ଏବଂ ବିଶ୍ଵବାଦରେ
ଲଂଘନ ଅବରେ ବିଶ୍ଵର ନ କର ଏହିଷୟ
ହନ୍ତୁ ଜୀବରେ ବିଶ୍ଵର କରିବା ଉଚିତ ।
ଜଳମାଳେ ଅନୁର ଶନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଅନୁମାଳକୁ
ବହିଅନ୍ତରୁ ଯେ ବାଳମାଳକୁ ଶ୍ରାବିଯାଇ
କରିବାରେଲେ ରୈମାଳକୁ ଅନୁର ଶାରକାର
ଦେବା ଉପର କାନ୍ଦିଗ ବିଷାକ୍ତାର ନ ହେଲେ
ସମୟରେ ତାକ ବର୍ଣ୍ଣିଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟପାତ୍ର
ପଣେ ଅଳେକ ବିଶ୍ଵରାତ୍ରି ଦୋଷପାରିବ ।
ଜଳମାଳେ ରହୁ ଦେବା ସନ୍ଧାନେ ସାବଧାନ
ତେଜିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବମାତ୍ର ଅମ୍ବା-
ମାଳେ ଏହି ନମାନପରକାର କରୁଥାରୁ ନାହିଁ ।
ତଥାପି ବର୍ଣ୍ଣିଦ୍ୱାରା ବୋଲିଗାରୁ ଯେ ଅଧିକତତ
ବୟସ୍ୟ ବାଳମାଳକୁ ସଂଗ୍ରହିଯା ଦେବା
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧର୍ମରୁ ଅନୁଭବରି
ଶ୍ରାବିଯାଇ ବର୍ଷାବା ପାଦ୍ମମାଳକ ପରେ
ବର୍ଷା ଅନୁଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ପଟ୍ଟର ଏବଂ ଏହାର୍ଯ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧାରୀରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେବେ
ଶାନ୍ତିଦର୍ଶ ତୁମବା ଏବଂ ଅନ୍ୟପରକାରେ ଗୋଲ-
ମାଳ ପଟ୍ଟିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଇ । ଅମ୍ବମାଳକର
ସମ୍ମତି ଅଧିଅତ୍ମ ଜଳମାଳେ ଏଥିର ଦରିଦ୍ର
ଦୟାଦାତ୍ରୀ ପ୍ରକାରର ଏଥ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ
ବିବରିବାକି ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସମାଦି ।

କରୁଣାର ସମ୍ମାନ ଅବଧି ଶାପ ହୋଇ ଥାଏ ।
ଏଥିଥରେ ଶେଷତା ଦେଇ ଉଦୟ ହୋଇ ତ ଶାଖର
ମୁଖ ବଜାଇଅଛି ।

ଏ ପ୍ରୟାତିରେ ଧୂରେ ଦୁଇ ହୋଇ ଥାଇଁ କିମ୍ବା
ସରଦୀରେ ମେଘ ଘୋଡ଼ିମା ଓ ଅପ୍ରଚୁକାଳିତାକୁ
ସବୁ କରିବାକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ପଦବ ଦେଖାଇ ଥାଏ ଶାତର କାହିଁ ।

ହାଲପୁରର କଥେ ଦୂରିତ ଏ ନଳରୁ ଦେଖେଥିଲ
ଦେଇ ଅଛି ଅଧିକ ପ୍ରକାଶାଳ ଦେଖାଇଅଛି ଓ କଳାଚାରୀ
ଦିନକ ଓ ଦେଖାଯିବାକୁମାରେ ଠାକୁ ଦେଖି ଅମୋ-
ଦିନ ଦେଇଅଛି । ଦେଖାଇଅଥାବା କିମ୍ବରେ ଉପି
ପୁଣିକା ମୁଦ୍ରଣ କରୁଥୁବାକା ବଡ଼ବାଟ ପିଠିରେ
ବାହି ଲେଖିବା ପାଇବା ଦେଖିଗାର ଯୋଗ୍ୟ କଥା ।

ଯାଇସବ ମୁସତ ପାହିବାକି କୁଣ୍ଡି ଦେଖାଇ ଏବଂ
କିନ୍ତୁ ମହିଳାଙ୍କ ପରେ ଉଦ୍‌ବୀର ପାହି କିମ୍ବାଦରାଥ ଦେବ
ଏହିଏ ମୁସତ ପାହିବ ମୋରୁ ପ୍ରେସତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ମୋରୁ ତୁମର ମେ ଅଜ ଲୁହ ହେଲେବେ ।

କାଳବାହୀ ଶ୍ରୀମଦେ ଏହି ମହାତତ୍ତ୍ଵର ପାନମା ହେ
ଥବାକୁ ବେଳେ ବାମମା ସବେ ବିଷୟ ଦେଖା ଗାରୁ ଜ୍ଞାନବା
ଦୟାମା କରିବୁଗଲ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରାତିଶ୍ୟ ବନନାଯ ବାରୁଦ୍ଧିତ୍ଵା
କହିଛ ଦେଖିଲିଅବେ ଏହି ବାମାଙ୍କର ଫେରେ ଉଚ୍ଚ-
ମହାତତ୍ଵ କବିତରେ ପଡ଼ୁଥାଏ ଦେଖାର ବାମାଙ୍କ ବିଷୟର
ଚାହୁଁ ବିଷୟ ମହାତତ୍ଵର ଚାମଣାର୍ଥି ବିଷୟରେ ।
ମହାତତ୍ଵ ବାରୁଦ୍ଧିତ୍ଵ ବିଷୟ ଦେଖାର ବିଷୟା ହେଲା । ୧୦୦
ବା ବିଷୟ ମହାତତ୍ଵ ବିଷୟର ବାମାଙ୍କର ବିଷୟର
ଯାଏ କହାର କ୍ଷେତ୍ର ମାନିବ ଯେବେଳୁ ବେ ଅବି ଯାଏ
ତତ୍ତ୍ଵର ଦେଇଥାଏ । ବାଗାଙ୍କ ତାଢ଼ୁ କ୍ଷେତ୍ର ବେ ହେ
ଅବିଷ୍ଟ ଦେଖି କହାଠବ ଦେଇପଦାର ପାଥରେ ତାହା
ଦେଇପ ମହାତତ୍ଵ ବୋଢାଇଥାଏ ଯାଗନ୍ତ୍ବ ଗ୍ରାମରେ ତାହାକୁ
କେହି ମାହାତତ୍ଵ କହା କହାର ଯେବେଳେବେଳୁ ଲା । ବାଗାଙ୍କ
ଦେଇପ କହିଯାଏ ତୋର ନୂପୁରେ ତାମ୍ଭରୁ ପାତ୍ର
ଏହିତ କି ଦେବ କୋମୁଗାର କି ପାଇଁ ଯେବେଳୁ ଶୁଣ-
ଯାଏ ସେ ଉଚ୍ଚ ଯକ୍ଷମାନ ଦୟାମା ସମସ୍ତର ପାତ୍ରରେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କେଳା କେହିବିନାର ଅଛେ ଯୋଦୁ
କୁଣି ବସନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ମନୟ କଲାପକାର ଦୂରଗ୍ରେତ
କଳା ଦେବତା ଯେତା ଅବଧିରେ କୁଟ କରିବା ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀମତୀ କଳା ଆଜିଦିନା ପ୍ରାଚୀରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପାତ୍ର
ଦୂରଗ୍ରେତର ଅଳ୍ପ ଯେତେବେଳେ ନବଦଶ ଦୂରଗ୍ରେତ
ପେ କଳା ବୋଲା ଏହି ଅଳ୍ପ ସମ୍ମାନ କାରା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରା

©2001-2002

ବୁଦ୍ଧି ସଂକଳନରେ ପାଇଁ ଉତ୍ସମନଶୀଳ
ଅଧିକା ଏବଂ କର୍ତ୍ତା ହାତୁ ପାଇଁ ଦୋଷଗୁଡ଼ ।

କେବଳେ ଶୀ କବିତା ସାହିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ ସହିତ ପରିପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣବ ପାତ୍ର ଦୀର୍ଘମୋହିତ କିନ୍ତୁ ପରମା
ଦୂର୍ଲଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବରାର୍ଥ ହୋଇଅଛି ।

ମୁଦ୍ରାକିତ କଣ୍ଠର ସମ୍ମାନରେ ବିଭିନ୍ନ କଷତି
ଅଛି ଆଜିର ଥାମେବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୁଏ
କି କଣ୍ଠର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପାରିଦୟବିଧି
ହୁଏଥିବ ହେଲେ ମହାବିଜ୍ଞାନ ଏକାଦୁଷ ଲୋକ-
କୃତେଷିତା କଣ୍ଠ ସମ୍ମାନକରେ କିମ୍ବା ହୁଏ
କି କବାରତାଦ ସଦ୍ଵ୍ୱାଗମମାତ୍ରକୁ ଅମେ-
ରିତେଷରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିବୁ
ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବୁ ଯେ ପାର୍ବତୀ ମହାବିଜ୍ଞାନ
ମାନିଲେ ଏକାଦୁଷ ଯଦ୍ଧନ ପରାବାକୀ
କରୁଥିବା କଣ୍ଠ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କବାର

ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ଶକ୍ତିମାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ-ମଧୁସା
କି। ପଞ୍ଜାମ

ମହାପ୍ରସ୍ତୁ ।

କେ ସମ୍ବାଦର ସାଧିକାରେ “ଜଗନ୍ନାଥ
ହୁଏଇବାକୁ” । ଅନ୍ତରେ କର ଶୈଖ
ପ୍ରେରଣାପଥ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଚାହୁଁରେ
ଛାଇ ସମ୍ବାଦକୁ ଲିଖ କର ତାଙ୍କ ବଳୁଦୂର
ଅନେକାକ୍ଷାକଥା ଲେଖା ହୋଇଥାଏ । ସମୟ
ଛିଥିର୍ଥୀ ଲେଖିଲା କରିବା ଅମ୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ
ଲୁହେ । କାରିଗା କିନ୍ତୁ ବିଷୟରେ ସହ କିମ୍ବା
କିନ୍ତୁକି ଆୟ, ତେବେ କିନ୍ତୁ ଥ୍ୟାବର
ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ି ହୃଦୟବାହା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭାବର
ସଥାପିତ କରିବ ପ୍ରବାନ୍ତ କରିବେ । ଅମ୍ବର
କିନ୍ତୁକି ଏହି କି “ଅକ୍ଷୁ ଖୋଜୁ” ମହାଦେବକ
ବାହାରକୁ” ପାଯୁ ପରିପ୍ରେରବ ମହାଶମ୍ଭୁ
କିନ୍ତୁ ଥ୍ୟାବରକୁ ଅନ୍ତମର କରୁଁ କରୁଁ ଅନ୍ୟ
ସକଳର ନିଃଶ୍ଵରୀୟ ଗରବ ଲେନକୁ
ଅନ୍ତମର କରିବା ହେବେନ୍ତକି ହେଦେଇତିତିତ
ଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ଧାରିମାନେ ଭାବା
ଦେବତା କରିବେ ।

୬। ପରିପ୍ରେରକ ନେତ୍ରିଅହାନ
“ଆମୁଖାଳହାପ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ଯେ ଏହା
ଶତମାଳକ ବାର ଲଳିତମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରକ-
ହାବ ଧାରିବ ସାମବାଦ ମୁହଁର ଅନ୍ଧର
ଦର୍ଶାପାତ୍ର, ସନ୍ଦର୍ଭ ଅପର ଦିଏ ତେବେ
ଲଳିତ ଦାତିଜର ଏମାକଥା ଚରିତ ପ୍ରତି ଦୂର୍ଲଭ
ଛିବିଧା ଦିତି ।” ରେଣ୍ଡାଇତ ଅଂଶ ହୃଦୟକ
ଅବସ୍ଥା କୁଳକା ଗନ୍ଧେ ଧାରିବାରେ ଦର୍ଶି
ପାଇବେ, ପରିପ୍ରେରକଙ୍କ ଅନ୍ଧରାଳ

କେତେବୁଦ୍ଧ ନିର୍ମିତ ଶୁଣି ଜୀପରେ ସ୍ଵପ୍ନିର ।
“ଅନୁସାରକହାର ଅବଗତ ଦେଲୁ” ଇତ୍ୟାବ
ନିର୍ମିତି ବାଜମାନ ବ୍ୟବହୃତ କିମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵରେ “ସଦ୍ବିଷ ଏପର ଦୁଇ” ଇତ୍ୟାବ
ଅନୁସାରକ ବାଜମାନ ପ୍ରଯୋଗ କରିବା
କେବେବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟର କିମ୍ବା ଏଥରୁ ପ୍ରାୟ
ପ୍ରଗଟିଶମାନ ହେଲାଏଛି ସେ, ଲେଖକଙ୍କର
“ଅନୁସାରକ” କ୍ରଦ୍ଵାନବାକର କାମକୁର
ମାତ୍ର । କାରଣ ତାମ କ ହେଲେ ଆପଣାର
ଅନୁସାରକାରୀ ଅବଗତ ବିଷୟର ପ୍ରକାଶ
‘ଦୁଇ’ ‘ଦୁଇଟି’ ‘ଯଦି ଦୁଇ’ ଇତ୍ୟାବ
ଭାବରେ ଅପେ ଅପଣାରୁ ସନ୍ଦେହ କରିବାର
କାହାର ?

ବାଲୁ ଦେବ ନାହିଁ ଯେ, ଉତ୍ତର ଗାଁମାନେ ଦୂର
ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଲାଭବାକ୍ଷରସ୍ଥ ଶିଖୀ ଦେଇଥିଲୁ ।
ବାହାର ପେନ୍‌ଫିଲ୍ ହିତ ଥିଲେ, ପ୍ରଦେଶ
ବରତା ଧୂକେ ବନେଇଏଇ ପ୍ରଦେଶ ହେଉ,
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଜି କିମ୍ବାକିମ୍ବା, କେବେ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଧଳାଦୟାରେ ଲାଭବାକ୍ଷରସ୍ଥ
ଶିଖୀ ଓ ଅଭିନୟନ କର ଆସୁଥିଲେ । ଅବେଳା
ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସବ କୌଣସି ସ୍ଵାମୀ
ଦୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପାଇଁ ବରଗୀ ଛାତ୍ର । କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଶିଖୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମନ୍ଦିର

କାହିଁ ଭାବୁରେ ପାଦ ଦୋଷ	ବିଟକ	ଅନ୍ତରୀଳ	ଟ ୫
ମିଶର ପାଦାୟକ ସେବିଯ କଲାପଣ୍ୟର			ଟ ୫
ଗ୍ରାହକପ୍ରାଣକ ପ୍ରାଣାୟକ ପାଦାୟକ			ଟ ୬
ପଦାଧର ସାହେବ ଘୟ	ବିଜୟା		ଟ ୭
ମୁହଁସ ମହିଳା ମହିଳା	ବିଟକ	ଅନ୍ତରୀଳ	ଟ ୮
କାରୁ କେବଳକର ସ୍ଵ	ଆଜା		ଟ ୯
ଦୟାଧିକ ଭୁବନ ମାନ୍ଦୁପୁର ସାହୁର			ଟ ୧୦
ବିଶେଷତଃ ଘୟ ଉନ୍ନିତାର ମୁଖ୍ୟାମ			ଟ ୧୧
ବର ଦେବତାର ପାତ୍ର	ବିଜୟାରୀ		ଟ ୧୨
ବରାସ ଭରନ ସାହୁର	ଆଜିପୁର		ଟ ୧୩
ବିଜୟ କୋଷ	ବିଟକ		ଟ ୧୪
ମୁହଁନ ରାଜନୟର	ବେଦ୍ରାପତ୍ର ବିଜୟା		ଟ ୧୫
ଦୟା । ୧ । ଅବ			ଟ ୧୬

ଦିଲ୍ଲିପ ନ

କୋଣ୍ଡିବ୍ରାହମ୍ପଦଗ୍ରୀ ।

ବାସୀ ହେବେ । କାରାର ଅନୁସଂଧାନ କଲେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳର ବେତେକ ଶୁଣ ମଧ୍ୟ ଛାଇ
ଥାଏଟିରର ସଙ୍ଗରେ ଅଛିନ୍ତି । ପ୍ରଭୁର କଳା
କଷାଯାକୁଳରେ ଜୀବିତରେଦେ ଘୃମାକଳ ମଧ୍ୟରେ
ରେହେନ୍ଦ୍ରା ବଲେଜର ଯେତିବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ଅଟେ-
ଜ୍ଞାନିତ ଅଧିକ । ଏପରିବାର ମୁଖରେ ପଥ-
ପ୍ରେରକ ମହାମୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟର
କାମ ନ କର ସମୟାବୁ ଦୋଷ ଚାରିଟିବ
ଦିବ୍ୟାଳୟ କପରେ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଜାନ
ପରିରେ ବଳମୟ ଭବ୍ୟରେ ଧରନ୍ତରୁ ହେଲା-
ଅଛି ।

କେବେ ଏହିବିମାତ୍ର ନହିଅଛୁ । କି ଯେ ଗଲି
ଦର୍ଶ ଏହି ବିଦ୍ୟାବୟବର କଣ୍ଠାଶଙ୍କା କିମ୍ବା ଅଜାନ୍ୟ
କର୍ମରେ କପ୍ରି ଥିଲେ । ଏଠାପାଇଁ ସାଧିତ ହେଲା

ମେହିରୋଗ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ଚିତ୍ତ-
କ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରମେତ୍ଯବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯେହିମାନଙ୍କ
ଆଶମଣା କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ହିନ୍ଦୁର୍ଧାର୍ଜ ଖୋ-
ରଦ୍ବ୍ୟବାର କିମ୍ବା କୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟା-
କ୍ରମରେ ଜୀବନର ମାଧ୍ୟମ ପରିଦ୍ୟାଗ କରିଲାହୁଁ ।

ଏହି ଜୀଷ୍ଠ ସମ୍ମାନରେ ଏକବ୍ୟାକ ଦେବ
କଲେ ନୁହିଲେ ଖେଳ ଏବଂ ଛଳ କୁଣ୍ଡ ସପ୍ତା
ଶବ୍ଦରୁ ସୁରକ୍ଷାକରଣେ ଅବଶ୍ୟ ଅବେଗନ୍ତି କେବଳ
ଯେଉଁମାନେ ଅବେଗନ୍ତି କେବେ କିମ୍ବା
କହୁଥିଲୁ ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସବ୍ରାନୀ
ହୋଇ ଜୀବକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବ
ବସାର ବ୍ୟାପକରୁ ପରିଶର ନ ହେଲେ ଆଜି
ଯିବ କାହିଁ ଅଳେବ ବେଗୀ ଅବେଗନ୍ତି ଲାଭ
କରି ଶ୍ରମଃକାମିମାନ ଦେଇପୁଣ୍ୟ ସେ ସମୟ
ଅଭିମନ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗବାବାରେ ପ୍ରଦୂରିତ ହେବ
କିନ୍ତୁ ତା ଅବେଗରେଣ୍ଟାଳ ନାହିଁ କବଳରେ
କୁଣ୍ଡ, କେ, ବନ୍ଦ କିମ୍ବାକବାରେ ଏବଂ କଟକ
ଫରାବଜାର ପ୍ରଦିଂକିମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗବାଳଗୁଡ଼ରେ
ଏହି ଜୀଷ୍ଠ କଣ୍ଠ ହେବାଣ୍ଟି । ମଲ୍ଲ, ଏକହି
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ବା । ପୁରୁଷା ଓ ଭାବର୍ଜୀ ସଥିରୀ

ମେଳାର ମନୋଜ୍ଞକ

ମଦ୍ବର୍ଷ ସିଗଲୁ ସିଇପ ଓ ଉହିଁର ପିଲ
ଏ ଜୀବିଥ ବାଇ ଓ ଫେଟେନକା ଓ ଜର ଆହି
ଅନେକ ଦେବମାର୍ଗରେ ଦ୍ୱିପତ୍ରାଣା । ଗାନ୍ଧୁର
ଶ୍ରୀଅ ଖୋଜିଲୁ ଟକୋମାନଙ୍କ ଉପ୍ରୟୋଗ ଆମ୍ବର
ଚକ୍ରଧୂରବଜାର ପୋକାନରେ ବିଜୟ-
ଧାରେ ମନ୍ତ୍ରକୁଦ ଅଛି ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ଆବଶ୍ୟକ-
ମନେ ଭଲ୍ଲାସ କଲେ ଘାର ଥାପରେ ।

ମହାରାଜବିଜ୍ଞାନ
ଶିଳ୍ପ
ଏକାଡେମୀ ପାଠ୍ୟମୁଦ୍ରା
କାଠାଗାସ୍ତର
ଆରାଧନବିଭାଗ
ମୋହନୀ

ବାଲ୍ମୀକିଗାନ

ପରିବାରକୁ ଅନ୍ତରେ ହାତରେ ହାତରେ ବଢ଼ିଲା
ଶୋଧିଥାଏ କଜାଇ ହାତ ଗୋଟିଏବର ସୟନ୍ତର
କଥା ନିହାଟେ ହାତ୍ ଅର୍ଦ୍ଧକଟିହି ତର ବିଶ୍ଵାଳକ୍ଷ
ଚାଲାକରେ ଉଦ୍‌ଦେଖ ହେଉ ଅର୍ପିମନ୍ତା—

୧୦	ବାବୁ ନାଥ	୦୩୪୫୨୮୯	୦୧୬୩୦୫୫
୧୧	ଗଣେଶ	" ୦୩୫	" ୩୦୫୫
୧୨	ଗଣେଶ	" ୦୩୫	" ୩୦୫୫
୧୩	ଗଣେଶ	" ୦୩୫	" ୩୦୫୫

ଗ୍ରାମୀକ ଚାହିଁ ଗୋଟିଏମନ୍ତର ଘୟନ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଲାକାର କଷା କଳଟିପୁ ଆମ୍ବାକ
ଦୋହାଇଟେ କରିବିହାଣୀ ଓ ଫଳମୁଖ
ଦେଇମାର୍ଗରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ଵେତକଷ୍ଟ ଓ ହୃଦୟ
କଥା ଉମ୍ମାଧ୍ୟ ସତ୍ୱରର ହିତ୍ୟ ହେବ ଅ
ପାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାମବର୍କର ମଧ୍ୟରେ ଠିଠି
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅଛି କେବେବେ ଫେର୍ମ୍‌
କିନିପାତ୍ର ବିକ୍ରି ସତ୍ୱରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅ
ପାହା ନିମ୍ନ ଭଗରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହାକିମ୍ବା
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହଜ୍ର ପେହାନରେ ଅଛେ
ସମ୍ମରଣ କଲେ ସୁଲବ ମୁଖ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହିଜା ଅମ୍ବାକେ କିମ୍ବରଣାତ୍ମକ
ବିକ୍ରି ସତ୍ୱରେ ଦୋହାଇରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଖରଦ ବରିବାକୁ କୁହିଲେ ତାଙ୍କ
ବିକ୍ରି କରିଯିବ । ସହ ସନ୍ତୁ ଶାତିମାତ୍ର ବରିପାଇ
ଦେବା ପଦ୍ମ ଅପରା ମରନିବ ସତ୍ୱରେ ବିଜ୍ଞାନ
ମଦାନ୍ତି ହେବେ ଏକ ଗନ୍ଧି ହୁଏ କରି ଟଙ୍କାୟ
ହସାବରେ କତାବକଲେ ଧାର ଥାଇବେ । ମାତ୍ର
ଦାବାର ସତି ଅପ୍ରକଟିତ କରି ତାର ଉପରେ
ଥିବ । ସହ ଦେଲେ ଶାତିର ସମ୍ମ ମଲ୍ଲେ ତାଙ୍କ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

१५८

କଳର ପେନ୍ଦଳା ୯	ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବ୍ଦି ।
ପଢ଼ିଲେ ସବୁ ଫେରିଲେ	ବ୍ୟାକୋରାମାର୍ଜୁ ।
ଖଲେ ।	ହାତ ଉପରେ ୬
କଳେଇଥାକ	କଷ କଣ୍ଠର ତ ଶାବ୍ଦୀ
କଳେଇଥାକ	ପଢ଼ି
କଳେଇଥାକ	କର୍ମ ଦୂରାଧ୍ୟାଙ୍କୁଳ
କଳେଇଥାକ	—ଏକଟାମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କଳେଇଥାକ	କେଲସକ କଣ୍ଠର ପଦ
କଳେଇଥାକ	କେନ୍ଦ୍ରୀ ଅନ୍ଧର
କଳେଇଥାକ	୨. କଳାକାର ପଦମନ୍ଦିର
କଳେଇଥାକ	କାନ୍ଦାଚି ୫ ବିକଳା ।
କଳେଇଥାକ	କିମ୍ବା ଆହୁରିତି
କଳେଇଥାକ	ଏକଟା କାନ୍ଦାପୁ
କଳେଇଥାକ	ଅକ୍ଷୟେତନ ପଦମନ୍ଦିର
କଳେଇଥାକ	ଦୀପ ୪ ପେନ୍ଦଳାର୍ଥିତ
କଳେଇଥାକ	କେତେ କଣ୍ଠର ପେନ୍ଦଳା
କଳେଇଥାକ	କବ କଣ୍ଠର ପେନ୍ଦଳା
କଳେଇଥାକ	କେନ୍ଦ୍ରୀନ କଣ୍ଠର ପେନ୍ଦଳା
କଳେଇଥାକ	ପରେ ଫେର କଣ୍ଠର
କଳେଇଥାକ	କେନ୍ଦ୍ରୀନିର୍ମାଣ ୧୯୫୩
କଳେଇଥାକ	କ କଣ୍ଠର ।

ପୋର୍ଟାଲ ଓ ଫିଲେଟିକ
କେନ୍ଦ୍ରକ ମେଳି ଓ ଉତ୍ତର
ଜିଲ୍ଲା ବସ୍ତୁ
ସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ

କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ଦିକରେ ଜୀବ ଶୈଖିଲେ ବଳା ୧୯୩ ।	ମନ୍ଦିରାମା ରେତୁ ପାଦରିଲ ବହାରବୀ ମାତ୍ର ଶୋଭା ଶୂନ୍ୟ
ଅଜଣା ଚାତା ୧୯୩୧୦ ମାଝ ୧୯୩୧୧ ମାଝ ୧୯୩୧୨	ମର୍ଦ୍ଦବାହିର ଓ ଶୈଖ ପାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣି ଶାତା ।
ମୋହା ଓ ମୋହାବର କରେ ପ୍ରତି କରିବାର ମସତ ଆହୁ ବଳା ଶୁ ବଳା ତେମେହୁବେଳ ।	ଶୁଦ୍ଧ କାଠ ଏମେହୁ ଅଧିକ ରହା- କବ ଗ୍ରାମ ଅଧିକ ବସ୍ତର ବହାର କରିବ କରିବ ଲୁପ୍ତ ।

ପିତାର

ଏ ପାଇଁକୁ ଦେଇଲୁଛି ପାହରେ ରଖି
ନିଅଁରେ ଚରକାଇ ବୋଲାଇଗର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା ବନ ଦେବ ପରିବାସଙ୍ଗ
ଅଭେଳେଇଦେଲେ ମଜୁତ ତୁଳ ଧରିବ
ଚାଟି ।

ବରେ ବନ୍ଦା ଓ ସାତରେ ଲଗାଏବାର
କାଳ ମୟ ପାଇ ।

ଅଭ୍ୟବହାଳ କବି ଉତ୍ସବ

କିଛିଲାପେବାରେ କିଞ୍ଚିପନ ଲୁଥାଇବାର
ଖର୍ବ ଲଜ୍ଜାହୀତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷକୁ
ସଥି—

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା

ଆଜିପରି	ଟ ୨୮
ଅଧ୍ୟାତ୍ମମରୀ	ଟ ୫
ଦୂଷିତ ଏକ ମୁମ୍ଭୁ	ଟ ୩
ମାତ୍ର ବୋଲିଷି କଞ୍ଚକତା ଯେତେ ଛାତ୍ର	ଟ ୨
ହେଲେ ଉଚ୍ଚର ଝଣ୍ଠା ଟ ୦୬ ରୁ ଉଣ୍ଠା ଟେବିଳ୍	ଟ ୧୦
ଲାଇସେନ୍ସ	ଟ ୨୦

ଦୁଃଖ୍ୟ ଓ ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସକାରେ ଜଳି ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅଭର ଦେଇବ ଓ ଦୃଗୁଳ ଯଥାଚରଣେ ଦେବ ।
ତୁମଙ୍କ ଉଚ୍ଚଲ ସକାରେ ଦୁଇକ ବନ୍ଧନାବ୍ୟ
ଦୋହରାଇବ ।

କାଳୀପଦର ମନ୍ଦିର ବିଜୟପଦମ୍ବରରେ ୧୯୫୮
ବାବୁ ହେବ।

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ
କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ

ଅଭିରଳ ଦୁଇଲାପିକା ପା ୧୭ ଶିଖ ମନ୍ତ୍ର ସନ୍ଧି ୧୯୯୫ ମସିହା । ସନ୍ଧି ଟାଙ୍କାଟାଏ ସାଲର ଉଚ୍ଚପ୍ରାରମ୍ଭ ପରିଷାର ଫଳ ।

୧୯	ଶ୍ରେଣୀ—ପାରଦଶୀଲାନୁସାରେ ।
୧	ନମର ଶତକ ନାମ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବିଜ୍ଞାନ ଶତକ ବର ବାଲେସୁର ବିଜ୍ଞାନ ଶତକ
୨	ସିଂହ ପାଠୀ ପିଲେର ଅର୍ପାନେନ୍ଦ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ଶତକ ବିଜ୍ଞାନାବ୍ୟାକାରିକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୩	ବିଷନ୍ଦୁକୁମାରବେହି ହିନ୍ଦୁ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୪	ମଳବେହେର ପିଲେର ଅର୍ପାନେନ୍ଦ୍ର
୫	ବାହୁଦ୍ୱାବୁ ମହାନ୍ତି ନଗପୁର
୬	ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ୍ବୀ ଦେଖି ହିନ୍ଦୁ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୭	ଦେମୀ ଦେଖି ପିଲେର ଅର୍ପାନେନ୍ଦ୍ର
୮	ଶୈଳବାଥ କନ କାନ୍ଦିପୁର
୯	ନନ୍ଦବିଶେଷ ସାହୁ କୁଣ୍ଡପୁର
୧୦	ଶାଶୀଦେବୀ ହିନ୍ଦୁ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୧୧	ମଧ୍ୟଦିନ ମିଶ୍ର ରବୁନାଥ ନଗର
୧୨	ଆଧର ସାହୁ କନ୍ଦିପୁର
୧୩	ରବୁନାଥ ସାହୁ ବୈଦେଶୀର
୧୪	ଶବନମୋହନ ମହାନ୍ତି ଶିଷ୍ଟକ,
	ବାରପୁର ପାଠୀଶାଳା ବାଲେସୁର
୧୫	ପଶ୍ଚିମପାତ୍ର ପଦ୍ମପୁର କଟକ
	ଶୁଭମଣି ଦାସୀ ମାରପୁର ହିନ୍ଦୁ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୧୬	ଏବରତରଣ ମହାନ୍ତି ନୁଆପାଟା ପୁର
୧୭	ସଳା ଉଦ୍‌ଧା କୁଣ୍ଡପୁର କଟକ
୧୮	ପ୍ରେସମା ସାହୁ କୁନ୍ଦମାରୋକ
୧୯	ନନ୍ଦବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାନ କୁଣ୍ଡପୁର
୨୦	କାହୁ ଚରଣ ସାହୁ
୨୧	ମହାଦେବ ଦେଇ ବରପଦା ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
	ପଶ୍ଚିମପଦା ପୁଣି କୁଣ୍ଡପୁର
	ମୋହୋନ ପଣ୍ଡା ସଶୋଭିଲ୍ଲପୁର
୨୨	କୁମତୀମା ମାୟା ଶଶୀମନନ୍ଦ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
	ପିରାମରପଣ୍ଡା ଅମଳକ ଗଢ଼ିଲାଇ
୨୩	ବ୍ରେଲାମୋଥ ପଣ୍ଡା କୁଣ୍ଡପୁର କଟକ
୨୪	ଜଗନ୍ନାଥ କନାନ୍ଦ ବରପୁଟି
୨୫	ଦିନ ଦାସୀ ମାରପୁର ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୨୬	ରାଜ ପଦ୍ମପୁର
୨୭	ତାମ କୁଣ୍ଡପୁର
୨୮	କନ୍ଦିମହାନ୍ତି ପଦ୍ମପୁର
୨୯	କୁଣ୍ଡପୁର ବାଲେସୁର
୩୦	ଶ୍ରେଣୀ—ପରିଷାର

୩୧	ଲକ୍ଷ୍ମୀଥର ମହାପାତ୍ର ଅନନ୍ତପୁର କଟକ
୩୨	ଅଦରମଣି ଦାସୀ ପାତିପୁର କଟକ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୩୩	ଭୋଲାନାଥ ରଥ ଦୋହଳୀ କଟକ
୩୪	ଶାଖାଧର ମହାନ୍ତି ଓଲାଟା ବାଲେସୁର
୩୫	ସବେଶର ଦାସ କୁଣ୍ଡପୁର କଟକ
୩୬	କରୁଶାରିନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ଶିଷ୍ଟକ, ବାରପୁର
୩୭	ନିଃ ପ୍ରାପ ପାଠୀଶାଳା ବାଲେସୁର
୩୮	କାଶୀନାଥ ରଥ ଦୋହଳୀ କଟକ
୩୯	ପୁରୀରଣ ମହାନ୍ତି ଅନନ୍ତପୁର ବାଲେସୁର
୪୦	ବିଶେଲା ଦାସ ଗୁନମାରୋକ କଟକ
୪୧	ଶରୀରମ ନନ୍ଦ ବାରପୁର
୪୨	ତବ୍ୟନାଥ ହିଥାଟା ପଦ୍ମପୁର
୪୩	ପରମାନନ୍ଦ ପାତା କୁଣ୍ଡପୁର
୪୪	ବୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ ମହାନ୍ତି ଶିଷ୍ଟକ ବାଲେସୁର
୪୫	ଲେଖାଧିନ ମହାନ୍ତି ପଦ୍ମପୁର କଟକ
୪୬	ବାରପୁର ପିଶ୍ଚାନ୍ଦୀ କଟକ
୪୭	ଯୋଗିଦାସ କୁଣ୍ଡପୁର କଟକ
୪୮	ଶର ଟିଥାଟା ଭାଟାମାଟୀ ଗଢ଼ିଲାଇ
୪୯	ନାରୀପୁଣ ବିହ ବାରପା କଟକ
୫୦	ଗଣେଶ ଦାସ କୋଟିଲା ବାଲେସୁର
୫୧	ନାଲମଣି ବିହ ପୋବଶିଲା ବାଲେସୁର
୫୨	ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପାଣି ଭାଇପୁର କଟକ
୫୩	କଣ୍ଠନାଥ ଦାସ ବାଦାରଷ୍ଟର ଗଢ଼ିଲାଇ
୫୪	ଭାଗବତ ଦାସ ଶ୍ରୀପଦା
୫୫	ଦୌଲତଦେଇ ବରପଦା ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ
୫୬	ବିଦ୍ୟାଲୟ କଟକ
୫୭	କାଶୀନାଥ ପତଙ୍ଗ କରଷପୁର
୫୮	ଦୋହଳ ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୫୯	କାଶୀନାଥ ପତଙ୍ଗ କରଷପୁର
୬୦	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୧	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୨	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୩	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୪	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୫	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୬	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୭	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୮	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୬୯	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୦	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୧	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୨	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୩	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୪	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୫	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୬	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୭	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୮	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୭୯	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୦	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୧	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୨	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୩	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୪	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୫	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୬	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୭	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୮	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୮୯	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୦	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୧	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୨	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୩	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୪	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୫	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୬	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୭	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୮	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୯୯	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ
୧୦୦	କରଷପୁର ଦାସ ବାରପଦା ଗଢ଼ିଲାଇ

୧୦୮ ପ୍ରାଣବିନ୍ଦୁର ପାତାକାଳୀନ ବାନେଶ୍ଵର	କଟକ	୧୦୯ ଲୋକନାଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଟକ	କଟକ	୧୪୭ ସାନନ୍ଦ ବନ	ନିଜପୁର	କଟକ
୧୦୯ ମାଧ୍ୟବ ଦାସ ମାନୁଷିକପାଠଗାଁ କଟକ		୧୧୦ ଜଗତବିନ୍ଦୁ କାନୁଶୋଇ ଶାକଗାଁ	"	୧୪୮ ଶ୍ରମ୍ଭମୋହନ ବାବୁ	ବିଳସମୟର	"
୧୧ ପଧାନ ଗୋପାଳପ୍ରସାଦ ଗତଜାତ		୧୧୧ କୁଳମଣି ଦାସ	ଆମୃତପୁର	୧୪୯ ବ୍ରଜବିଶେଷ ସାମଲ	ଜୀବନବାହିଅୟର	"
୧୨ ଦାସରଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ମଣୀ	"	୧୧୨ କୁଳଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ	ଉତ୍ତରପୁର	୧୫୦ ବିଶ୍ୱାଧର ସାମଲ	ମାନାନୀ	"
୧୩ ମର୍ମିକୁର ଅଶ୍ଵ ଅଶ୍ଵାପଦା	"	୧୧୩ ଉତ୍ତରବାବୁ ପାଇଁ	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୫୧ ଶ୍ରୀହର ଚନ୍ଦରୀ	"	"
୧୪ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ କଷ୍ଟପୁର	କଟକ	୧୧୪ ଦାମୋଦର ସାମଲ	ଜଗତପୁର	୧୫୨ ପାଣ୍ଡପଣ୍ଡା	ଗାର୍ଜେନ୍ଦ୍ର	"
୧୫ ରୂପନେଶ୍ଵର ରଥ ସରଦରକୁଣ୍ଠପୁର		୧୧୫ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଆମ୍ବର୍ଦ୍ଦୀ	"	୧୫୩ ବାମଦେବ ନାନ୍ଦିକୁ	"	"
୧୬ ନିମାଇରଣ୍ୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ମୁକୁନପ୍ରସାଦ	"	୧୧୬ ବିଦ୍ୟାଧର ରଥ	ବିଳସହାରୀ	୧୫୪ ଅନୁର୍ଧ୍ୟାମୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	ବୈଦେଖର	"
୧୭ ବିଦ୍ୟଧର ମହାନ୍ତି ନୂଥପାତୀ ବାନେଶ୍ଵର		୧୧୭ ବ୍ୟାଧମାଧର ସାମଲ	ସେବକ ବିଦ୍ୟାଲୟ	୧୫୫ ନଷ୍ଟେଭମ କେଳା	ସୋଲପୁର	"
୧୮ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବର ସାନୁଶୋଇ ବର		୧୧୮ ବିଦ୍ୟଧର ସାମଲ	"	୧୫୬ ବୃକ୍ଷବନ୍ଦୁ ସାମଲ	ବୁଲମିଶ୍ର	"
୧୯ ଦାସରଥ ସାମଲ	"	୧୧୯ ପାତାକାଳୀନ ପାତାକାଳୀନ	ବାହାର	୧୫୭ ବୃକ୍ଷବିନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡା	ଶିଷ୍ଟର	"
୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାସି		୧୨୦ ପାତାକାଳୀନ ପାତାକାଳୀନ	ବାହାର ପଣ୍ଡା	୧୫୮ ରାଧାନାଥ ବାହାପାତ୍ର	କାକଟପୁର	ସ୍ତ୍ରୀ
୨୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାୟକ ସିଂହ ପୁରୁଷ ଟାତ୍କଳ ପୁରୁଷ		୧୨୧ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ସାମଲ	ପଞ୍ଚପଣ୍ଡା	୧୫୯ ମଧ୍ୟବନ୍ଦ ପଣ୍ଡା	"	"
୨୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାୟକ ସିଂହ ପୁରୁଷ ଟାତ୍କଳ ପୁରୁଷ		୧୨୨ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ସାମଲ	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୦ ବାହାନାଥ ମହାପାତ୍ର	ବରତପ୍ରିସାହି	"
୨୩ ଗୋପାଳାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ବାନେଶ୍ଵର		୧୨୩ ଅନୁନ୍ତ ମିଶ୍ର	କର୍ମପଣ୍ଡା	୧୬୧ ନାନ୍ଦିକୁ ପାତାକାଳୀନ	ନାନ୍ଦପୁର	"
୨୪ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମହାପାତ୍ର		୧୨୪ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୨ ପାତାକାଳୀନ ମହାପାତ୍ର	ବିଦ୍ୟାଲୟ	"
୨୫ ନାନ୍ଦପୁର ନନ୍ଦ		୧୨୫ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୩ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହାନାଥ	"	"
୨୬ ଶାଖର ମହାପାତ୍ର		୧୨୬ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୪ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୨୭ ସମୀକ୍ଷାପାତ୍ର ପ୍ରଧାନ		୧୨୭ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୫ ଶାଖର ମହାପାତ୍ର	ବିନ୍ଦୁପ୍ରାପାତ୍ର	"
୨୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାପାତ୍ର		୧୨୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୬ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୨୯ ବିରାଜମାନ ରଥ		୧୨୯ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୭ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୦ ବାହାନାଥ ରଥ		୧୩୦ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୮ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୧ ଜଗନ୍ନାଥ ରଥ		୧୩୧ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୬୯ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୨ ଜୟନ୍ତିତର ରଥ		୧୩୨ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୦ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୩ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୩ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୧ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୪ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୪ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୨ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୫ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୫ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୩ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୬ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୬ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୪ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୭ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୭ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୫ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୮ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୬ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୯ କର୍ତ୍ତାବାର ରଥ		୧୩୯ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୭ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୩ ମାନୁତି ମହାପାତ୍ର		୧୪୦ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୮ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୫ ଶାଖ ଦିନ		୧୪୧ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୭୯ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୬ ନର୍ବିହରଙ୍ଗ ମହାପାତ୍ର		୧୪୨ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୦ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୭ ବେଶବନ୍ଦୁ ସଥେ		୧୪୩ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୧ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର		୧୪୪ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୨ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୯ ଶେଖବନ୍ଦୁ ଦିନ		୧୪୫ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୩ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୩ ଦାଳକୁଣ୍ଠ ମର୍ମ		୧୪୬ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୪ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୪ ବେଶବନ୍ଦୁ ସଥେ		୧୪୭ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୫ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୫ ବେଶବନ୍ଦୁ ମହାପାତ୍ର		୧୪୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୬ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୬ ବେଶବନ୍ଦୁ ମହାପାତ୍ର		୧୪୯ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୭ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୭ ବେଶବନ୍ଦୁ ସଥେ		୧୫୦ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୮ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର		୧୫୧ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୮୯ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୯ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର		୧୫୨ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୦ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୩ ମହାପାତ୍ର		୧୫୩ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୧ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୪ ମହାପାତ୍ର		୧୫୪ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୨ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୫ ମହାପାତ୍ର		୧୫୫ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୩ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୬ ମହାପାତ୍ର		୧୫୬ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୪ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୭ ମହାପାତ୍ର		୧୫୭ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୫ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୮ ମହାପାତ୍ର		୧୫୮ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୬ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୯ ମହାପାତ୍ର		୧୫୯ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୭ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୩ ମହାପାତ୍ର		୧୬୦ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୮ ନିଜାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ନିଜାନନ୍ଦ	"
୩୪ ମହାପାତ୍ର		୧୬୧ ଅନୁନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	କର୍ତ୍ତାବାର	୧୯୯ ନିଜାନନ୍		

(•)

୧୯୭ ଛକୁରମ ଗିରି ବାଲକୁଠା	ବାଲେଶ୍ଵର	୨୭୫ କାନ୍ତୁଚରଣ ବେହେର ମଡ଼ିଆହି ବାଲେଶ୍ଵର	୨୭୯ କାନ୍ତୁଚରଣ କର ମାଣଗର ବାଲେଶ୍ଵର
୧୯୮ ଶୀଘଳପ୍ରସାଦ ପାଳ ଦବମୁଣ୍ଡା	"	୨୮୦ ଭବାଷଚରଣ ଭଣୀ ସୋରେ ମଜ୍ଜାରୀ	୩ୟ ଶେଣୀ ।
୧୯୯ ବିହାରୀ ସାନ୍ତୁ ମହାନ୍ଦିନର ମିଷନ	ଦବମୁଣ୍ଡା	୨୮୧ ମହେଶ୍ଵର ଜେନା ଅଖୁଆପଦା	୨୭୧ ଅବଦୁଲ ଅଶ୍ରୀଙ୍କା ପ୍ରଦେଶକ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଦକ
୧୯୯ ବିହାରୀ ସାନ୍ତୁ ମହାନ୍ଦିନର ମିଷନ	ଦବମୁଣ୍ଡା	୨୮୨ ଦାମୋଦର ପରତ୍ତା	୨୭୩ ବାଜାନିଥ ଦିପାଠୀ ବାରଦା
୧୯୯ ଗୋପାଳପନ୍ଦୁ ବୋଷ ପରୁଷୋତ୍ତମପୁର	"	୨୮୩ ଚିନ୍ମୟମଣି ବାଧୀ ପରମେଷ୍ଟିପାଠ ମିଷନ	୨୭୪ ମଦନମୋହନ ଦାସ
୧୯୯ ଶ୍ରଦ୍ଧାନାଥ ସୋମ	"	୨୮୪ ଜର ଦେଇ ମହାବାଲିକାହଦ୍ୟାଳପୁ	୨୭୫ ଶ୍ରଦ୍ଧର ମହାନ୍ତି
୧୯୯ ଶିରଶତ୍ରୁଷିଂହ	"	୨୮୫ ଅନୁଦା ଦେଇ ହେମକାରପା ହିନ୍ଦୁ	୨୭୬ ବାଜାମ୍ବର ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଗୋଡ଼ା
୧୯୯ ବୁନ୍ଦୁରାଷୟର ଶ୍ରଦ୍ଧପଥୀ ସାକାଧର	"	ବାଲକାବଦ୍ୟାଳପୁ	୨୭୭ କୈଳାଶଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ
୧୯୯ ପାନ୍ଦାକଳ ମଞ୍ଜୁ ଅନନ୍ତପୁ	"	୨୮୬ ସଶୋଦା ଦେଇ	୨୭୮ ଲେବନାଥ ପଣ୍ଡା ରେବା
୧୯୯ ଗୋବିନ୍ଦପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ପାହାରପାତା	"	୨୮୭ ବୈଶ୍ଵବ ମନ୍ଦିରାହି ଗୋପାଳପୁର ଗଢ଼ିକାଳ	୨୭୯ ପରମାକନ୍ଦ ଦୁଃ୍ଖ
୧୯୯ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦାସ ସିଙ୍ଗଲା	"	୨୮୮ ଗୋପୀନାଥ ରଞ୍ଜି	୨୮୦ କିର୍ତ୍ତାନାଥ ମିଶ୍ର
୧୯୯ ମୋହନ ସୁଅଁର	"	୨୮୯ ନେବାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ କୁନ୍ଦପୁର	୨୮୧ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ସାନ୍ତୁ
୧୯୯ ପଞ୍ଚାଳ ଦିପାଠୀ ଗଢ଼ିକାଳ	"	୨୯୦ ଆକନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ ଖୁଣ୍ଡପାତା	୨୮୨ ମାୟାଧର କେନା
୧୯୯ ଜ୍ଞାନବତ ବାରକ	"	୨୯୧ ନନ ପାଇକପୁ	୨୮୩ ବାଲକୁଷ ଜେନା
୧୯୯ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦାସ ବାଗତା	"	୨୯୨ ମଦନମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ ନୃଥାଗଢ଼ା	୨୮୪ ମାଗୁଣୀ ଜେନା
୧୯୯ ଦିଗମ୍ବର ମିଶ୍ର ଆନନ୍ଦପୁ	"	୨୯୩ ରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ନୃଥାଗଢ଼ା	୨୮୫ ମୋହନଙ୍କାଳ ମହାପାତା ସୋମପୁର
୧୯୯ ଅର୍ଜୁନ ବେଦ୍ରୁତପ୍ରସାଦ ମଣିନାଥପୁର	"	୨୯୪ ଶର୍ମାଜୀ ସାନ୍ତୁ ଗୋପାଳପ୍ରସାଦ	୨୮୬ ବାଲକୁଷ ଦାସ
୧୯୯ ବୁନ୍ଦୁରାଷୟ ବେଦ୍ରୁତପ୍ରସାଦ	"	୨୯୫ ଗନ୍ଧବ ସାମର	୨୮୭ ସମସେର ଶୀଂ ଶ୍ରମବିଧିପୁର
୧୯୯ ମୁକୁନଦିତର ମହାନ୍ତି	"	୨୯୬ ଶାମିଶ୍ଵରରଗଢ଼ିକାଯୁକ୍ତ ବଳମୁମପ୍ରସାଦ	୨୮୮ ଚିନ୍ମୟମଣି ପଣ୍ଡା
୧୯୯ ଦରେତୁର ସାନ୍ତୁ ପତ୍ରାଥୀ	"	୨୯୭ ଯତ୍ନାନାଥ ଦ୍ଵିବେଶ ପୋକଦୁଇମା	୨୮୯ ପଦ୍ମବିରଥୀ ଜେନା
୧୯୯ ସର୍ବଦାନ ମହାନ୍ତି ଶିଳମପୁ	"	୨୯୮ ନଟବର କର	୨୯୦ ସାନ୍ତାନ ଦୁଃ୍ଖୀ
୧୯୯ ସାଧୁତର ମହାନ୍ତି	"	୨୯୯ ପଦ୍ମକରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ହିନୋଳଗଢ଼ା	୨୯୧ ନମିର ଶୀଂ
୧୯୯ ସମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	"	୨୧୦ ଗଜାଧର ମିଶ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରସାମ	୨୯୨ ଆରାବିନ୍ଦ ଶୀଂ
୧୯୯ ଗାରଣୀପ୍ରସାଦ ରତ୍ନକର୍ତ୍ତା ଆଦରପଦା	"	୨୧୧ ଗାନ୍ଧାରି ବେଦ୍ରୁତ ଆମିଲିକ	୨୯୩ ବିତ୍ତକୁଣ୍ଠ କ୍ରିପାଠୀ
୧୯୯ ଗରାଧର ସାନ୍ତୁଗାନ୍ଧି	"	୨୧୨ ଅର୍ଜୁନାନ୍ଦ ବେଦ୍ରୁତପ୍ରସାଦ	୨୯୪ ଅନୁମ୍ୟାମୀ ବେଦ୍ରୁତ
୧୯୯ ଲୁଷ୍ମନତର ପାଳ ଦିଗରପୁ	"	୨୧୩ ନିର୍ବାନନ୍ଦ ଶ୍ରଦ୍ଧପଥୀ ଧଳପୁ	୨୯୫ ପ୍ରେମଶୁନ ଗୁଣ୍ଡ ରମ୍ଭନାଥନାର
୧୯୯ ଲଗନକୁ ଅଧିକାରୀ ବୁନ୍ଦୁରାଷୟରପୁ	"	୨୧୪ ରଗବାନ ମିଶ୍ର ଧଳପୁ	୨୯୬ ଆନନ୍ଦ ସିଦ୍ଧ
୧୯୯ ନିର୍ବ୍ୟାକର ଅନୀ ଛାନ୍ଦାକମହିଳା	"	୨୧୫ ସୋଗନାଥ ଅର୍ପିତ	୨୯୭ ତୁମିଲେଶ କାନ୍ତୁକ
୧୯୯ ନିର ବକ୍ର	"	୨୧୬ ଦଶାଧର ମହାନ୍ତି ମତୀ	୨୯୮ ସମଚନ୍ଦ୍ର କାନ୍ତୁଗୋଲ ଶାଳିଙ୍ଗୀ
୧୯୯ କ୍ରିଜାନନ୍ଦ ନାୟକ ମୌଦା	"	୨୧୭ ପଦ୍ମଲାଲ ମହାନ୍ତି	୨୯୯ ସାଧର ଅଣ୍ଣ ମାନସି ଦ୍ୱାପଟା
୧୯୯ ବେଶ୍ୟର ମହାନ୍ତି ମୌଦା	"	୨୧୮ ପଦ୍ମଲାଲ ମହାନ୍ତି	୩୦୦ ବନମାଳା ଶୁଆଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରାର
୧୯୯ ବୈଦ୍ୟନାଥ ମହାନ୍ତି	"	୨୧୯ ଦରିଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	୩୦୧ ବୈଶାଖୀ ବେଦ୍ରୁତ ଜଗନ୍ନାଥପୁ
୧୯୯ ମଧୁସଦନ ରାୟ ଲୁବେର	"	୨୨୦ ଦରିଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	୩୦୨ ରୁପନାଥ ରଥ କଲାଶବାଜୀ
୧୯୯ ସୁଧ୍ରିତ ମହାନ୍ତି ମତୋ	"	୨୨୧ ସଦାନନ୍ଦ ସାନ୍ତୁ	୩୦୩ ଶାକର ମହାରଣା ଦରିପୁ
୧୯୯ ଲୋକନାଥ ମହାନ୍ତି ଶିଶୁଧିର	"	୨୨୨ ସୋଗନାଥ ଅର୍ପିତ	୩୦୪ ସାଧର ଅଣ୍ଣ ମାନସି ଦ୍ୱାପଟା
୧୯୯ ବୈଦ୍ୟନାଥ ମହାନ୍ତି	"	୨୨୩ ଦଶାଧର ମହାନ୍ତି	୩୦୫ କରମାଳା ଶୁଆଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରାର
୧୯୯ ଗୋପନୀୟ ବେଦ୍ରୁତପ୍ରସାଦ ବାଲକାରୀ	"	୨୨୪ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୦୬ ବୈଶାଖୀ ବେଦ୍ରୁତ ଜଗନ୍ନାଥପୁ
୧୯୯ ବୁନ୍ଦୁରାଷୟ ବେଦ୍ରୁତପ୍ରସାଦ	"	୨୨୫ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୦୭ ରୁପନାଥ ରଥ କଲାଶବାଜୀ
୧୯୯ କୁନ୍ଦମୋହନ ଦାସ	"	୨୨୬ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୦୮ ସାଧର ଅଣ୍ଣ ମାନସି ଦ୍ୱାପଟା
୧୯୯ ଜନେଜୟ ମହାନ୍ତି	"	୨୨୭ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୦୯ କୁନ୍ଦମୋହନ ଦାସ
୧୯୯ ପଦନ ମହାନ୍ତି	"	୨୨୮ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୧୦ ସାଧର ଅଣ୍ଣ ମାନସି
୧୯୯ ସାଧାରମ ଦାସ	"	୨୨୯ ଦଶାଧର ମିଶ୍ର	୩୧୧ ସାଧର ଅଣ୍ଣ ମାନସି

୩୧୯ ଉତ୍ତରଦିଲ୍ଲୀ ସାହୁ	ଶୁଭେ	କଟକ	୩୨୭ ନିର୍ବାକନ ପ୍ରକଳନ ସମ୍ପଦଜୀ ପୁରୁଷ	୩୫୭ ସହିନାଥ ନାୟକ	କଣିମଧୁର ବାଲେଶ୍ଵର
୩୨୮ ମୋଗେନାରାୟଣ ସାହୁ	"	"	୩୨୮ ଭାଗୀରଥ ଦାସ	ପଲାଶପୁର	"
୩୯୦ ପିଲ୍ଲାମଣୀ ମହାନ୍ତି	ନାଥଗୀ	"	୩୯୯ ବିଜେଶ୍ଵର ଶ୍ରେଷ୍ଠ	ବୈଶ୍ଵର	"
୩୯୧ ଭାଗବତ ମହାନ୍ତି	"	"	୩୯୯ କାନ୍ତିଚନ୍ଦ୍ରପଟ୍ଟନାୟକ	ଗୋପତୀ	"
୩୯୨ ବୁଣ୍ଡିଲିଖ ପଣ୍ଡା	"	"	୩୧୦ ଦାଶରଥ ମିଶ୍ର	ଶତ୍ରୁମ୍ଭୁମ୍ଭୁ	"
୩୯୩ ବାପରଥ ରଥ	ଦୋହଳୀ	"	୩୧୧ କୃଷ୍ଣପ୍ରେସ ନାସ	ବ୍ରହ୍ମବିହି ବାଲେଶ୍ଵର	"
୩୯୪ ବୁଣ୍ଡାଳନ ଦାସ	ଅୟତନ	"	୩୧୨ ବାଧାନାଥ ଦାସ	ପଦାର୍ଜୀ	"
୩୯୦ ଫଳାରମୋହନ ମିଶ୍ର	ଫଳାରମୋହନ	"	୩୧୩ ବିମତିର ନାସ	ଜନେଶ୍ଵର ମନ୍ଦ୍ରାସ	"
୩୯୬ ଶତର ଶ୍ରୀବେଦୀ	ବାନ୍ଦିକେପୁର	"	୩୧୪ ଭିମାକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା	ବାଜାପୁର	"
୩୯୭ ସମତନ୍ତ୍ର ମହାନ୍ତି	ମଥରପଡ଼ା	"	୩୧୫ ମହେନ୍ଦ୍ରନାରାୟଣ ବୋର ବେବଳ ପୁର	"	"
୩୯୮ ରତ୍ନମରାତ୍ମିକା	"	"	୩୧୬ ମଧୁମତନ ଦାସ	କୁଞ୍ଚିତପଣ୍ଡା	"
୩୯୯ ମାୟଧର ଆଟୋର	ବୀବୁର	"	୩୧୭ ଶିବପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା	ଛଣ୍ଡପୁର	"
୩୧୦ ଗୋବନ୍ଦ କ୍ରିବେଶ୍ଵର	ବାହାବଳପୁର	"	୩୧୮ ବାପୀନାଥ ଦୂର୍ଯ୍ୟ	କାଲିତୀ	"
୩୧୧ ହୃଦୀବେଶ ବଳ	ନଳପୁର	"	୩୧୯ ଗଣେଶ୍ଵରିର	"	"
୩୧୨ କେଶ୍ମଧର ବଳ	"	"	୩୨୦ ମହେନ୍ଦ୍ରନାରାୟଣ ନାୟକ ଦନ୍ତମଣ୍ଡା	"	"
୩୧୩ ଜୁଗତବଳ୍କୁ ମିଶ୍ର	ଗାରତ୍ରେଶ୍ଵର	"	୩୧୧ ଭୈଲାପନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	ମହାରମ୍ଭନ	"
୩୧୪ ଏନବର ସମନ୍ତ୍ରୀଯ ସାହୁ	ବେଦେଶ୍ଵର	"	୩୧୨ ମହାମତର ମହାନ୍ତି	ମହାମତର	"
୩୧୫ ବାହାନାଥ ପୁଣ୍ୟ	ବୁନ୍ଦିପୁର	"	୩୧୩ ପରଶ୍ରମ ଜେନା	ଶାହାପୁର	"
୩୧୬ ବାହାରବଳ ଦାସ	ଚିଂବର	"	୩୧୪ ମଧୁମତନ ମହାନ୍ତି	ବାହାରପୁର	"
୩୧୭ ନାସୀଯଳ ବେହେର	ପଦୁପୁର	"	୩୧୫ ଗଜେନ୍ଦ୍ରନାରାୟଣ ମହାନ୍ତି	ମହାମତରାଜୀ	"
୩୧୮ କୁପାରିନ ବିନାପୁର ପୁଅନିଆରୁଳ	"	"	୩୧୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୯ କୁଳମଣିଦାସ	ଶୁଅଶ୍ରୋ	"	୩୧୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୦ ଦୁର୍ବାମନ ପଟ୍ଟନାୟକ	ପୁଣ୍ୟତାନ୍ତି	"	୩୧୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୧ ରବୁନାଥ ପଣ୍ଡା	କାନ୍ଦାଦିଶ	"	୩୧୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୨ ଅମିର ଲୀଙ୍ଗ ପଦୁପୁର	"	"	୩୨୦ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କାଣ୍ଠାନାଥ ନଳ ସାହବନଦିପୁର	"	"	୩୨୧ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ ଉତ୍ତରଦିଲ୍ଲୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	ପାରପଡ଼ା	"	୩୨୨ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	ପରଶ୍ରମ	"	୩୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	ପରଶ୍ରମ	"	୩୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ ଦାମୋଦର ପଟ୍ଟନାୟକ	ଦର୍ଶିପୁର	"	୩୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ ଶୋଣାନାଥ ସାହୁ	କାର୍ତ୍ତିପଟ୍ଟା	"	୩୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୯ ମୋଦନ ଜୀଗଦେବ	ପାନ୍ଧାନାଥ	"	୩୨୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୦ ବାନ୍ଦିକେପୁର ମହାନ୍ତି	"	"	୩୨୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୧ ଗୋପାନାଥ ସାହୁ	କାର୍ତ୍ତିପଟ୍ଟା	"	୩୨୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୨ ମୋଦନ ଜୀଗଦେବ	ପାନ୍ଧାନାଥ	"	୩୧୦ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୩ ବାନ୍ଦିକେପୁର ମହାନ୍ତି	"	"	୩୧୧ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୨ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୧୯ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୦ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୧ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୧୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୨ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୦ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୧ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୨ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୯ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୯ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୯ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୯ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୭ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୩ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୮ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୪ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୯ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୫ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୩ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୬ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୪ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୭ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୫ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"
୩୨୮ କଟକର ମହାନ୍ତି	କଟକର	"	୩୨୨୬ ପରଶ୍ରମ ପରଶ୍ରମ	ପରଶ୍ରମ	"</td

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ର ବା ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର
ସେବା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ନିଲ୍ୟ ଟ ୩୫
ପର୍ଯ୍ୟାନେସ୍ୟ ଟ ୧୫

ପୁର କଢ଼ିଲା ମହନ୍ତ ସେଠା ମିଛିଲେ-
ପାଲିଟୀ କାମରେ ସେହି ଦେବାମାମୋକବମା
ଥାଏବ କରିଅଛନ୍ତି ଗର୍ଜିରେ ମୁଦାଳନ ପରିଚୁ
କବାର ଦାଖଲ ଦୋଷାକୁ । ଜଗନ୍ନାଥ୍, ସଙ୍କା-
ଳନଧର୍ମରଙ୍ଗଳୀ ସର ବଡ଼ିଲାକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବାକାରଙ୍ଗ ସହସ୍ରାଶାଶ୍ଵର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର-
ଅଛନ୍ତି । ମୋହବମ କାଏବ ଥିବାକୁ ସବର
ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ମନୁକଣ ପ୍ରତିବାଶ କରିବାକୁ ଆଶ୍ରୁ
ଦେଇ ।

ସମାଦିବାହିକାରେ ଥାଠକଳୁ କି ତନିତ
ମାସ ତା ଯ ଉପାୟ ଅପରାହ୍ନ ସା ଓ ଆ ସମୟରେ
ବାଲେସରୁ ଜ୍ଞାନଗୀ ସ୍ଵୀଅମଦୋଦିମ୍ବଙ୍କ ଅଗ୍ରିନସ୍ତ୍ରୀ
କଳିବା ବିଦ୍ୟାକୟ ମାନଙ୍କର ବାହିବ ସୁରମ୍ଭାବ
ବିତରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଛାତ୍ର ମହୋଦୟାବ
କୋଡ଼ିରେ ବୃଦ୍ଧତ ସର ହୋଇଥିଲ ଏହା
ଭାଗବାଣୀ ବନ୍ଦୁପଞ୍ଚକ ବସ୍ତୁମେଳକ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ । ଶହୁରୁ ବଳେନ୍ଦ୍ରିଯାଦେବ
ସର୍ବପତିର ଅବଳ ପ୍ରଦଶ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଗୀ ଯୋଗଦି
ସୁରମ୍ଭାବ ପାଇନ କରିଥିଲେ । ସରାଟ ସକଳ
ଶ୍ରୀଶରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସହିତରମାନଙ୍କ
କର ପାରିଛନ୍ତି ଅଦାଗ୍ରହକ ମିଶନିଷେଷଲ
ଭର୍ତ୍ତରୁରୁକୁ ବାଧାଦେବକାରୁ ଯେଉଁ ଗୋଟିକାଥ
ମହାମୁଖୀର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ପୁରୁଷ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ

କାଶବାଧ ଦଣ୍ଡ ବେଳଥିଲେ ସେମାନେ
ମୋସନ କରି ହତକୋଟିର ଅବେଶମଣି
ମୁକ୍ତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ମାଳିଷ୍ଟ ସାହେବଙ୍କର
ଏ ମୋକଦମାଦାହତ ବିଜୁରତ୍ରୁମ୍ଭ ଅଭିନ୍ଦନ
ପୁରୁଷର ଅଛର ଏବଂ ଏହା ମେହନେଷ୍ଠାନିକର
ଅଭିନ୍ଦନ କର୍ଯ୍ୟରୁ ଉତ୍ସବା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵର
ଅଭିନ୍ଦନମାତ୍ରେ ମତି କଷ୍ଟ ସହ କରି ଥିବାକୁ
ଶେରାରବ ନାଲସ କରିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ
ଆମ୍ବମାନେ ହତକା କରୁଁ ପୁଣୀ ମେହନେଷ୍ଠାନିକ
ସଥେଷ୍ଟ ତିରା ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବଲପୁରରୁ କଣେ ପହିରେବକ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ଏ ଗତ ମାସରେ ଶ୍ରୀ ସରଳାଦ୍ଵା-
ରାହାଦୁର ତୃତୀ କଗରରେ ପ୍ରବନ୍ଧରଣ କରିଥିଲୁ
ମାତ୍ରମାୟୀ ଜ୍ଞାପନ ବାମଶ୍ରାଵନରକୁ ବାକୁଳା-
ଚୂପାଯୀ ପାର୍ଶ୍ଵଦଶତା, ବଦାକଣ୍ଠା ଓ ପ୍ରଜା-
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ସବରେ କରିଥିଲୁ
ଅଛି, ଏ, କିମ୍ବାରେ ପରମଣ୍ଣିତ କରିଥିବାକୁ
ରଜ୍ଜାମହେନାଦୟ ସତ ହୃଦୟରେ କହୁ ଅର୍ଥ
ବ୍ୟଥିକର ପ୍ରୀତି କରାଇ ପରକର ପରିଚୟ
ଦେଇଥିଲୁ । ବାମଶ୍ରାଵନ ସତ୍ତା ସାର୍ଥି
ହେଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଠାରେ ମୁମ୍ଭର୍ଗାଦୀ
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସବ
କରୁ ସେ ହରମେତ୍ରର ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ
ହେବେ ।

କଳିବଳା ବିଶ୍ଵବ୍ୟାକଯୁଦ୍ଧ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଦ୍ଦ-
ପଥକାର ଫଳ ବାହ୍ୟ ଅଛି । ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦
ଶତ ପଦାଶୀ ଦେଇଥିଲେ ବହି ମଧ୍ୟରୁ ପଞ୍ଜା-
ବିନାଳ ୩୦ ଲ ଅର୍ଦ୍ଦରୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରୁ
ଜ ୨୭ ଲ, ୨୫ ଲୋକେ ଜ ୧୫ ଲ
ଏକ ଲୋକେ କ ୨୨୧ ଲ ସବସୁଗା
ଜ ୨୧୫ ଲ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ରେକ୍
ନ୍ସାରଲେବେଳୁ ଜ ୩୩ ଲ ଶୁଣି ‘ପଦକା
ଦେଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜ ୨ ଲ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ସଥା,

ପ୍ରକାଶକ ନାମ

卷之三

ପ୍ରକାଶକ

ବସନ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ରାତ୍ନେଶ୍ୱର

ସାମସନ ବାର

ବୁନ୍ଦାକଳିତ୍ତ ପଣ୍ଡା

ଶାବନ୍ଦିଷ୍ଟ ସେତ

ଅହୟପ୍ରସାଦ ଦାସ । ପରମାନନ୍ଦ ଶକ୍ତିଜୀବୁଦ୍ଧ

ଅମ୍ବେନେ, ହୃଦୟର ସହି ଅବଶ୍ୱ
ଦେଲୁଁ ଯେ ବନ୍ଧୁର ସଜ୍ଜାର ନଥର ସମ୍ମୁଖୀ-
ଭୂଷେଣୋଡ଼ ପାଇଥିଲୁ ଏହି ଦେହ ହୃଦୟରେ
ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଇଥିବାର କଥା ହୁଅଛି ।
କବିମର ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ ଦିବାର
ଓ ବହୁରେ ଦଶବଳାର ଟକାର ସମ୍ମାନ କଞ୍ଚ
ଦେବାର ବାହିକାରେ ପାଠକଲୁଁ । ତେବେଳ
କାହିଁ ମଧ୍ୟୁମୋହନ ଏହି କରୁବାକି ପାଇ-
ମାନଙ୍କ କେତେବେଳର ରଖା ପାଇଥିଲୁ । ମୋହି-

ସକଳ ମୁଦ୍ରାଙ୍କୁ ସବୁପାଇଲା ସମ୍ମାନ ଆମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଦରପୋଡ଼ିଯା ଓ ଶୈଳର ତମ୍ଭୁ
ରେ ପ୍ରାମହାରିମାନ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ କରି କହୁ
ଅଛୁଣ୍ଡି । କ୍ଷପିତ ପରିବାର ଏଥର ଜାଗର
ବୋଲି କଷ୍ଟର ହୃଦୟ । ଜୀବିତରେ କେବଳ
ବିଦ୍ୟା-ଏମାନେ ମାନିବାର ସମ୍ମାନ ଶୁଣି
ଲେବେ ସବିଜ୍ଞ ଭାବରେଣ୍ଟି ଏବଂ ତଥା ଧା
ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଗାନ୍ଧି କ୍ଲିନିକ୍ ପାଦପାଦୀ ହେଉ
କିମ୍ବା । କର୍ତ୍ତ୍ଵପନ୍ନମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ
ଆବଶ୍ୟକ ମୋ ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରଶନ୍ତିବାର କରିବାର
ଅବଧି ଜଣାଯାଇ କାହିଁ ବଜା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଅବଳାମତ ଖଣ୍ଡିଏ ନୃତ୍ୟ ସାପ୍ରାହିକ
ସମ୍ପଦଶତ ଏ ନଗରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପ୍ରେଷନ୍ତ
ଏହି ମାନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଏଥର
ବିଦେଶର ଉଚ୍ଚଲସ୍ତରର ଅର୍ଦ୍ଦେବ ଏହି
ମୂରି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଦେବ ଅର୍ଦ୍ଦୀତି ଟ୍ୟୁଲା ଅଟ୍ଟି
କେତ୍ର କିମ୍ବେରାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେତେବେ ସମ୍ଭାବନ
ଅର୍ଦ୍ଦୀତି କୋଣିତି ଭାବୀ ବାହାରେ ନ
କହ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇବେ କବାଲ କହି
ଅଛୁଟ ଏହି ତର୍ହୀଁ ମନୋହର ଅଳ୍ୟ ସମ୍ପଦପରି
ଲେଖିବାକୁ କୁ ଅପୋଗନ ନିର୍ମିତ ପାର୍ଟିପର
ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବେରାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାବନ କହାରୁ
କୌଣସି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଦ୍ଦ ଦେଖାଇବା ଥାବାରେ
ତିକେବେଳେ ଏହି ଯେପ୍ରକାଶ ଭୁଲାଯାଏ ଯେ
କେବେଳାର କଢ଼ିବାକି ସମ୍ଭାବନ କିମ୍ବେରାର୍ଯ୍ୟ
ସାହାଯ୍ୟଦାତା ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେପ୍ରକେ ସେପରି
କେବା ଅଥୟବତ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମ କ
ବିଜୁଳସ୍ତ୍ରୀଦର୍ଶକ ସେପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଅବସ୍ଥା କହିବେ ଦୁଃଖିଲେଖର ପରିବାଳ
ଦୂରି କେବଳ ବିଜୁଳ କାରଣ କେବାଲ କାରାଣ
ସାଏ । ସେବେ ହିନ୍ଦୁରକ କାଗଜ କବନ୍ଧିକାଙ୍କ୍ଷ
ଅବଳ ଭାବାନ୍ତର୍ମୁଖ ରହି ହେବେ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖେବ ଅଳନର କଥା ହେବ ।

କଣେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷକ ଲେଖିଥିଲୁଗା ଓ କହିଲୁ
ତଥା ଅସବେଦନ ଦୂର କ୍ଷମାଗତ କେବେ କର୍ଷ
କେବେ ଉତ୍ସମ ଯକ୍ଷମ ଦର୍ଶନ ଏବର୍ଧ ମାତ୍ରକର୍ମ
ଅଭ୍ୟାସରେ ଠଢ଼ିଆରେ ସହୋଦରସ୍ତ୍ରାଳ ପାଇ
ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାର ଉଠିବଳା ପଞ୍ଜକହର
ଦିନର ଅଳ୍ପାଳ୍ପନ ଦୂର ଅଧ୍ୟେତା ଅଜେତ ତୁମ୍ଭା
ଏବ ବେଳକ ସମ୍ମନିତ ଅଶବ୍ଦରୁ ହସ୍ତର

ମୁନ୍ଦା ବାଜା ପଡ଼ିଥିବାରୁ ତାବା ପୁରୀ ପୁର
ଗଥିଲୁ ନାହିଁ । ଏବେ ପୁରୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରଧାନ
ପଦପ୍ରାପ୍ତ ଜୟଶ୍ଵର ପରିଷ୍ଠମ ଓ ସହଚର ଦିଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ
ଦେବାଚୁ ଜୟ-୧୦୦ ଶରୀ ଉତ୍ତର୍ମଦ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।
ଅଥପାଇଁ ଅଖକୁ ଘେରିବ ଏବଂ ଦିଲର ପୁରୀ
ଦୂରର ଅବଶ୍ୟକୀୟ ହୁଳର ପଦମୟିତଥିଲ ଏବଂ
ମୁଣ୍ଡା ଦେବାଦୀର କରିଲ ପୁରୀଟିଏ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ଅନେବି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଆହି ଦ୍ଵୀ ଏବା
ଦେବାଦୀର ସକଳ ଅଗବ ମୋରକ କୋଳ
କପାଟର ଅତେବ ପଥପ୍ରେରବକ ଛିପ୍ପେଇ
ଥାହାର୍ୟ ମିଶି ଶ୍ରୀମୂଳ ଓ ତମ୍ଭେ କିମ୍ବୋର୍
ଏବଂ ସହସ୍ରାଧିରାଜୁ ଅନୁଭେଦ କରିଥିଲାଏ ।
ଆମ୍ବୁମାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏ ମୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା କାଣ୍ଟ ଏବଂ
ପଥପ୍ରେରବକର ସମ୍ମତ ଦୀକ୍ଷା ଦେବାର କରିଥାଏ
ଯେ ଏହି ଥାହାର୍ୟ ପାଇବାର ସଂମନରେ
ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ଶରୀଏବ ଦଶଥାଧିରାଜୁ ଓ
କେତେକୁ ଦୃଢ଼ଭ୍ରମପ ଅନୁଭେଦ କରିଥାଏ । ଏ
ଏହି କୁନ୍ଦବିରୀର ଦୁଲାଙ୍କର କୁଣ୍ଡପତ୍ର ବାହାର୍ୟ-
ପଦାଳ ମନ୍ଦିରାକୁ ଅପ୍ରସର କରିଦିଲା ।

卷之三

ଅମ୍ବାଳିକର ତଥେ ବହୁ ଅନୁଭବରୁ
ଲେଖିଥିଲାଏ ଯଥା ।—

ଏଠାରେବେ ଆଦ୍ୟାବୁଦ୍ଧିରୁ ବଳତ୍ତାର
ସାବଧାନୀ ଫଳ ମୂଳଜାଗିବାରୁଥିଲା । ଏବର୍ତ୍ତ
କଥାଗୁରୁ କି ଦେଖି କଟି ତେ ଅଶ୍ଵତ୍ତିଷହି
ଏହି ଫଳ ଆରବାର ଧରିମୁ ବରେ
ପ୍ରତିଶୋଭିତ୍ତିମାନେ ଗୋ ମୟୋଦ୍ଧ ପ୍ରକଟ ହେ
ଲୋକିରି କିନ୍ତୁ ଧରିଲେ ମାତ୍ର ଆରଲେ ।
ଜ୍ଞାନଶାରେ ଯେ “ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୱା ସମସ୍ତେ
ପ୍ରାୟ ଏହି ଏକ ଅତ୍ୱାଯୋଗରେ ଅଭ୍ୟାସ୍ତ୍ର ।
ଏହି ଅତ୍ୱା ବରମାସିତାରୁ ହୃଦୀ ହୋଇଲ
ଧ୍ୟାନୀ କରଇ ଆଶି ବେଦଗ୍ୟକୁ ବିଶେଷ
ବାଧ ଥକାଇ ଫୁଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଗ୍ରୀବା
ଅତ୍ୱାକୁ ପ୍ରକଳ ଦୋଷ କାରଣକୁ ପଦ୍ଧରେ
“୧୯୧୦ ଡିସେମ୍ବରୁ ପାରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛବୀ
ପଦେ ଉତ୍ସବରୁ ପାରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛବୀ
କଠାରୀର ଅବିଷ୍ୟ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ନଠିଥିଲା ।
ଏହି ଶାମ ଏକାନିବରତେ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବାହ୍ୟ
ଦୋଷ ଅଦେଶି । ଜ୍ଞାନଶାରେ ୨୦ ଜାଗି
ବ୍ୟକ୍ତି ଧ୍ୟାନୁସରେ କଥା ବାକିଗ୍ରାହରେ ଧରିବ
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି ଗେଗାନ୍ଧାନ୍ତି

ହୋଇ ଗର୍ଭପଳେ ବାହିବାର ଆଶା ଥିଲୁ କେହି
ପରିଚାହାନ ଅପଣା ଜୀବନର ଆଶା କରିପାରୁ
ନାହିଁ । ତେଣୁଠାର ପ୍ରଧାନ ବାହିବାର ଜୀବନ ଓ
ଜୀବନରକ ଗୋଲିବାର ହେବ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ-
ସ୍ଵପ୍ନରେ ଯେଷାର ହେବନ ମାତ୍ର କୃପରେ
ନିର୍ଭର କରୁଥିଲୁ ଅଛି କହିଲାନ ଏହିପ୍ରବାହ
ଭଲଲେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ସୁଜୀବାକୁ କରୁ
କରିବେ ନାହିଁ । କୂଳକ ଟାଙ୍କାରେ ସେଇ ର
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଦଳିବାକୁ ମିଳିଲାନାହିଁ । ଏବେ-
ବେଳେ 'ଅମୁଖକର ପ୍ରକାଶକ ଗର୍ଭି-
ନେତ୍ର ବଦେଶରୁ କୂଳକ ଅଣାର' ଲ ଯେବାନା-
ଲଲେ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଲିବା ହୁଏ
ଦିଅସ୍ତରୁ ଘାହାସନ କ କଲେ କାହାର ବହି-
ବାର କୃପାମୁଦ୍ରା ନାହିଁ । କିଞ୍ଚିତାତର ମହି-
ମାବର ପୁରୁଷେଣେଷ ସାତରକ ବାହାର-
ରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏ ସମୟରେ ଅରେ ଏ
ବିଶ୍ଵ ପରିଦର୍ଶକ ଦରପାନାମକରୁ ବିଶ୍ଵବାବାର
ବିହିତ କୃପାୟ ପରିମଳ କରିବୁ । ପରିଶ୍ରେ-
ଷଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କେଳ କରିପାନାମକରୁ
ପୁରୁଷୋଦାସ କର କଲାପନାଟିରେ, ମୁହିଜଗ
ଅତିରକୁ ଜାଗ୍ରତ୍ତାର ଅଛି ପଦ୍ମବିଷ୍ଣୁର ପ୍ରେରଣ କରିନା ।

ପାଇଖାଳୀ ଟିକ୍କସ

ଏକମର ପାଦଖାଲା ଉଚ୍ଚ ବନୋଡ଼ୁ
ଦେବାର ସେଇ କରିବ ଏଥିପୁଣେ ଅମ୍ବୁ-
ମାଳେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଯାହା ସବୁଦିନିକାର
ସଂଗ୍ରାମର ତୋର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପଢ଼ି-
କରିବାରେ ସହାୟତା ଲାଭ କରି ଟ ୦୦/୩୫
ବର୍ଗମାଲ ଟ ୦୦୭୭ ମୋହାର ଏବଂ ସଂଗ୍ରାମ
ଦର ଟ ୦୦୮ ମୁଲେ ଟ ୧୩୫ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ମନ୍ଦିରାବୀ ଦର ସବୁ ଏହିମେ ସଂଗ୍ରା-
ମାର ଦୋଷାହିତ କି ଟ ୨ କାରୁ ଟ ୦୦୮୮
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଗଜାହଙ୍କେ ପତି ଟ ୧୯ ଲା-
ଖମା ଛହିର ଅଂଶ ପରିଭିତ ଟ ୦୭୭ ମୋହାର
ହିଁ କରିବା ଟ ୦୦୮ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
୨୨୯ ବାବର ଟ ୦୦୮୮ ଛହି କରିବା
୨୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତି ଟ ୧୦ କାରେ
୧୦/ ଓ ଟ ୧୦୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
୧୦୦ କାରେ ଟ ୧୦ ଲୋଖାଏ ଧର୍ଯ୍ୟ
କାରିବାହି । ବାବିର ସବକତ୍ତା ଟ ୨ କା
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନୀ ଦେଖାଇ ଅଛି । ପଞ୍ଜାବକଣ୍ଠାରୁ
କରିବ ଅଟୁର ଦୂର୍ଧ୍ୱା ଟ ୧ ଲୋକୁଷିତ
କାରୁ ଅମ୍ବମାଲକ କିମ୍ବେଳାରେ

ଦିଅୟେ ସନ୍ତୋଷକଳକ ହୋଇଥିଲ କିମ୍ବା
ପାହୁ ଅଳେବ ପୁଲେ ଜୀବିତରା ଏହା
୪ ଦିନ୍ଦିରେ ଘରବଳେ ଥିଲେବ ଅଧିକ ୩୮୦
ଶ୍ଵରାରୁ ଅଦ୍ୟର ଅସଥା ହେବାର ସମାଦରା
ଏବଂ କେତେବେ ପୁଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅତିକଷ୍ଟ
ଦୋହରାତି ପଥା ଟ ୩୦୦୯ ଟାଟାରୁ : * * *
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରବଳାରୁ ଟ ୧୦୫୦ / ଟ ୧୦୦୯ ଟାରୁ
ଟ ୨୨୯ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୨୫୭ ଏବର ସୁଲେ
ଟ ୧୮୯ ଟା ଓ ଟ ୨ ଟା କୋଇଥିଲେ କିମ୍ବା
ତାରିଖମାତ୍ର ତୁମ୍ଭା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ସୁଲେ
କୋଣସିଲେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଧ୍ୟମ ଟ ୦ ୬୭ କି
ମେଲୁଗରୁ ଛଣ୍ଡା କଥା ନାହିଁ ସେ ସୁଲେ
ଟ ୦୭୭ ଓ ଟ ୦ ୧ ଟାଟାରୁ ଆବଶ୍ୟକତା
ନାହିଁ । ପାହୁ ହେବ ଏଥିରେ ଲେବକ
ତଥା ଅପେକ୍ଷା ନିରନ୍ତରିଷ୍ଟାନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ୫ ମେଟେ ରେ ପାହୁ ପ୍ରାଚୀର କଲେ
ଆମ୍ବାନକର ତହିଁ ଦେଖାଇ ପ୍ରୟୋଜନ
କାହିଁ । ଆମ୍ବାନକେ ଦୂରେଥିରୁ ସେ ଏହି
ନିରନ୍ତରେ ଦେଖି ଅଗ୍ରାଧ କଲେ ପାଇଖାଲା
ଦିନୋରମୁର ସମସ୍ତ କଥା ନିବାର ହୋଇ
ଦିବ ଏବଂ ଅଧିକ ଟାଟା କ୍ଲବ୍‌ରେହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରସାର ଦେଇଥିଲା । ସେହି ଚେତ୍ୟରମ୍ଭକଳ
ପ୍ରସାରମତେ ଏ ପଶ୍ଚିମାଧ୍ୟ ଏଠାରେ କାଣ
ଦେଇ ଯେବେ ବରକାତସ୍ତ ଶ୍ରୀମାନ ହାଜି
ହୋଇଥାଏନ୍ତା ନାହିଁ ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାର ବି
ଷଳ ଦେଖାନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେଖିବାରେ ଘୟେ
ଆଏନ୍ତା । ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଧୂରୁ ଗାହାକର
ଅମଳ ଗୁରୁତମ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ କର୍ମଶାଖା ସମ୍-
ବନ୍ଧଣ ତାହାର ଦିବେଶ ଦୂରେ ନ ପାର ଅଛି
ରୁକ୍ଷ ହବସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଏବେ ଗୋଲ-
ମାଳ ଛଟିଲା । ଯାହା ହେଉ ଶୌଭଗ୍ୟର
ବିଷୟ ରେ ନୂତନ ବିନ୍ଦୁରାମାଙ୍କ ସହବୋ-
ଗିକ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟକ କରି କେବେ ଶୁଭାର
ଦ୍ୱାରା ପାଞ୍ଚକେ ସୁନକ୍ଷିତର ପକ୍ଷର ଯେଷାର
ହବସ ଧାର୍ଯ୍ୟକେବେ ଅଛନ୍ତମତେ ମିଳିବିଧା-
ନିକୌର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଦେବ ଅଥବା କେବଳ
ବାଦବ ମାହୁଁ ସେବର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଅଛନ୍ତକ ହସ୍ତ ଦେଖା ଶାହୁଅତ୍ତ ବି କରିବା-
ପାଇବ ଶୁଭ କରିବା କରିମାନ ଅନ୍ଧାୟ
ଦୋର ମାହୁଁ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ କମିଶକରମାଙ୍କ
ବାର୍ଷିକାରୀ ଉଚ୍ଚର ପଥାର୍ଥତା ସ୍ଥିତାର କରିବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ସବପୋରିକର ଏବଂ ବଢ଼ିବାର
ବଢ଼ି ବର୍ଷାପତଳର ଅଛଇ । ଯେ କି ଏହି
ଜାଗରିଯା ଦେବା ସକାରେ ଅବତରି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ?

difficulty.? In the High-level canal there are big water-tanks which supply water in cases of necessity. May not similar contrivances be constructed at the different places named above, so that a sufficient supply of tidal water may be locked in during high tide and let out into the channel during ebb-tide when the steamer will pass. But this is a question for hydraulic Engineers to decide. It is merely a lay suggestion that is here made, and it may be scientifically wrong or impracticable. But nevertheless it is a subject that well deserves the consideration of the best authorities. If the plan however proves impracticable, may it not be much easier to deepen the channels and by constant dredging to keep them clear. Then again it is popularly believed that there is some defect in the construction of the Ela magra canal.

But setting aside these halts, over which the canal companies may say they have no control under present circumstances, are there really no means for shortening the halts at Nolekool and Geakhalli ? Even supposing that for some time to come the two companies must ply, and that the mid-way halt at Nolekool is unavoidable, to popular understanding the halt can be made much shorter. At present the Calcutta steamer reaching Nolekool lands Cuttack passengers and goes to Balasore to land Balasore passengers and to take in fresh passengers for Cuttack. She then returns to Nolekool. The Cuttack steamer sometimes goes through the same process. I think the present practice is they relieve each other of this work according to convenience. This is surely a very tedious process. Cannot some better means be employed to reach passengers to Balasore and to bring passengers from it, so that there may not be an inconvenient detention ? This detention is sometimes oppressively long and tedious. Even the present

THE COAST CANAL.

H.

In the first article we have shown that there are two halts in the journey, 1st at Nolekool at Balasore and 2nd at Goakhali for purposes of transhipment. But there are other vexations halts occasioned by the receding of the tidal water. These halts are (1) at the Haldi river, (2) at the Kalinadi at Kalinagar station, (3) at the Subarnareckha, (4) at the Burabalanga. In these different places, the halts average from two to six hours. During ebb-tide there is very little water, and the steam launches are obliged to stop till the tide again comes in and there is sufficient water for the launches to proceed. It may be said that these halts cannot be helped. True. But are there no means to overcome the

officiating Commissioner was detained there for about 18 hours. Mr. Hopkins has really done a good to the country by taking the Coast Canal route in coming to Orissa. He has seen with his own eyes the difficulties and inconveniences, unnecessary I should say in most cases, of this journey and he is in a position to move Government to redress the grievances of poor pilgrims and passengers. He is sufficiently keen eyed for the purpose and it is hoped he will spare no pains to make the Coast Canal live successful.

Then again why should there be at all a halt at Gaokhalli ? They make it or transhipping passengers. But a transhipment at all needed for the short, the very short distance of the journey that lies from Gaokhalli to Calcutta ? Cannot the same steamer that travelled all the way from Nolekuli to Geokhali make the small remainder of the journey ? The Company has only an eye to economy in the matter. But it is not a good economy. Morally the Company has no right to consult its private pockets putting large number of people, day after day, week after week, to great inconvenience, discomfort and hardship. So instead of waiting at this station for the Ghattal steamer, if the Coast Canal steamer goes direct to Calcutta, much of the inconvenience complained of, may be remedied. Of course there is one great difficulty, the shallowness of the canal from the Gaokhalli lock to where it meets the rivers. But if this part of the canal is deepened enough and there is constant dredging, it is believed that steamers may not be obstructed, and can freely go up to Calcutta.

ପ୍ରେସ୍‌ଟା କଲେକ୍ଟର ନିଯୋଜନ
ଦିଅଯିତି ବିଧ ।

ତେଣୁ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବାର
ହଜୁରେ କର ବେଳେ ପଞ୍ଚଶିରେ କଲାଳି
କାଳା ଦେଖୁଳୁ କବିତାର କାଗଜରେ
ହୋଇଅଛୁ ମାତ୍ର ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସଂପାଦିତ

ବିଶ୍ୱାସ ଆମା ପୂର୍ଣ୍ଣ କି ଦେବାର ଏବଂ
ପ୍ରାର୍ଥିବସନ୍ଧା ଜନ୍ମଗତ ଚକ୍ର ହେବାର
ଦେଖି ଅମୃତକର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ସବୁ ପ୍ରୀତିଶାର୍ଟ ଦେଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ସକଳକଥା
ବିବେଚନାତ୍ମକ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନିୟମ ପ୍ରିଯ
କରିପାରିଛନ୍ତି । ବଜେମୁହଁମନରେ ପ୍ରତିଯୋ-
ଗିତା ପରାମାତ୍ମା ଯୋଗାନ୍ତକ ନିରାଚନ
କରିବା ସବୁପେଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଗମ୍ଭୟ ଅଟେ ।
ମାତ୍ର ସକଳକାରୀ ଓ ସକଳଗ୍ରାହକ ଲେଖ
ସମାଜକୁଣ୍ଡଳ ବିନ୍ଦିର କି କେବାଂ ପରିଦ୍ୱାରା ଏବଂ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ନିୟମ ଉପରେ ନର୍ଦିଶ କଲେ
ମୂଲ୍ୟମାନ ତାର ଏହ ଦେବାର ଡେଵାର
ଜ୍ଞାନକୁ ବିହାର କରିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ
କୌଣସି ଏବଚାରକୁ ବହିବାରୀୟ । ଅଧିକାର
ଦେବକୁନ୍ତାର ଜ୍ଞାନକୁହେଷ ବାରିବାର ସମ୍ମା-
ନାପ ଦେବ । ଏହାର ବିଶେଷତାର ଅନ୍ତରେ;
ସାମାଜିକ ମର୍ମାନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶେଷକ ତୁମ୍ଭ
ବିଦ୍ୱାନଦୟର ସମ୍ମାନରେ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନାବିଲାର,
ସୁଧାରି ସହିତ ଅନ୍ୟ ସରବାରିକାରୀ ଭବିଷ୍ୟତ
ଅଥବା ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଶେଷ
ବାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିଲୁ ତାହାର ସମ୍ମାନାବ ଏହ
ସମସ୍ତ କାରଣକୁ ପେଣ୍ଟିମାଟକ ଛାପଦ ପାଇ-
ବାର ଯୋଗ୍ୟ ସେମାଜଙ୍କର କୁଳ ଉତ୍ତେଜନା
ଦେବକାର ଅବଶ୍ୟକ ଏକ ଧରନକୁ କେତେ ଜ୍ଞା-
ନକୁ ତେବେଷ୍ଟୀ ଏବଂ ଦେବାର ସରବାର ଦରଶ
ଦେଇଥାଏ । ଏଷମୁଣ୍ଡଳବିବର ସ୍ଵଭବର
ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁନ୍ତାର ଦୋଷ ଛାପ ଥିବେ ।
ଅତିଏବ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏହ ମନୋହର୍ମୁଦ୍ର
ଏହ ଭବସ୍ପରାଦାର ଏଣିକ ବର୍ମନ୍‌କୁଣ୍ଡଳ
କିମ୍ବା ଦେବକାର ପ୍ରିଯ ଦୋଷରୁ । ସୁନ-
ସ୍ମୃତେ ମନୋହର୍ମୁଦ୍ରକରାତରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷାରୀ
ପାଇଥିଲେ ପୁରୀ ଅତ୍ୟ ସେତେ ପ୍ରାର୍ଥିକ ଜାମ
ନିର୍ମିମେଖବ ଦେବକୁଣ୍ଡଳ କହରେ ଅଛି
ସେମାଜକ ହରାର ଜାମ ନକର । ଏମାଜକ
ମୁଦ୍ର ଯାହାକୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଅମା ଦୟା
ସାଇଥି ଅଥବା ଯେହିଁମାନେ ଭଗନ୍ତା ବାର୍ଯ୍ୟ,
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ସେମାଜକ ସମ୍ମାନ ଏବଂ
ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରୁ ୧୨ ଏ ତେବେଷ୍ଟୀ ଉତ୍ୱିତିଶାଖ
ସବେତ୍ୟକୁ ପ୍ରଯୋଜନ ହେଉଥିବା ଉତ୍ୱିତିଶାଖ
କାରେ ଅଗାମୀ ଦରବର୍ଷନମରେ ପରିବା
ସମସ୍ତେ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଥାର ପାଇବିବ ଫାହିଁ କରନ୍ତି
କୈବି ବିଷ୍ଣୁ ହେବା ବଥା କିମ୍ବ ପରିବାରେ ?
ଅତିଏବ ଏହ ବେଳପରାମରି ମାତ୍ରରେ

ଅବେଳକ କାଷାରୁଟେ ପଦାଶା ଓ କାଟକଟ
ବନ୍ଦିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନ୍ତରୁ କର ଚାହା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାରେ ଜ ୧୨ ମ ଡେବଲ୍‌ଟୋ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ
ପାଯୁ ଜ ୨୦ ମ ସରତେପୁଣ୍ଡୀ ପ୍ରାର୍ଥୀର ନମ
ବସ ପାଇଥାମୁଣ୍ଡ ।

ଉପରିଲିଖିତ ଫଳ୍ୟମାଳକ ବିବେଳକରେ
ସବୁ ଟୁରାଟ୍ ବେଳେ ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କି ତଳକ ସଙ୍ଗ ୬୦୦୯ ସାଲରେ ଡେବଲ୍‌ଟୋ
କିମ୍ବା ସବେଳେପୁଣ୍ଡୀ ନିଯୋଗ କରିଛି ଅବେଳା
ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ବୁଝାଇ ଦେବ ଜାହା । ଏବର୍ତ୍ତ ଜୁଠେର
ଡେବଲ୍‌ଟୋ ନିଯୋଗ ହେବାର ଅଶ୍ଵ ଅଛୁ ।
ଏହି ସବୁ ଏହି ଆଜି ଦେବା ମାହିକେ ପ୍ରଥମ
ପଠରେ କରେଇବ ଡେବଲ୍‌ଟୋ ରିସ୍ତୁର୍ଟ ଦେବର୍ତ୍ତ
ଏମ୍ବୁ ଏବର୍ତ୍ତରେ ମନ୍ଦିରକିନ୍ତୁ ବାଲକାରୁ ଜୁଗେ
ଦେବ ଦରତ ଦେବ । ଏହି କମରେ ଜାହା ଏବଂ
କାହା ଡେବଲ୍‌ଟୋ ଓ କ ନୀତି ଅନୁପ୍ରକାଶ
ମନୋକର ପ୍ରାର୍ଥୀ ବାପ୍ୟ ପାଇବେ । ସଙ୍ଗ
୬୦୦୯ ସାଲରେ ନଳକ ନିୟମରେ ପ୍ରକାଶ
ଯୋଗିବା ଧରାଶା ଦେବ ଓ ଉତ୍ତର ବିୟମାଳକା
ସଥାନରେ ଗଢ଼ିରେ ବାହାରକ । ବ, ଏ,
ଧରାଶା କିମ୍ବା ବେଳେପୁଣ୍ଡୀ ଅବେଳାରେ ପଦାଶା
ରେ ଯେ କୁଣ୍ଡି ରିଭାର୍ଟ୍ ହୋଇ କି ଥିବ
ସେ କାହିଁ ଏ ପଦାଶା ଦେବାର ଘୋଷ
ଦେବ ନାହିଁ । ମନୋକର ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ନିଧି
ପରିପ୍ରକାଶର ଦିଲ୍ଲିପୁଣ୍ଡୀ ହୋଇ ପାଇବେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟସର ମୀମା କ. ୩୦୦ ର୍ଷ
ପରିପ୍ରକାଶ ଦେବ । ପଞ୍ଚାଶ ଏକ ଅଳ୍ପାବ୍ଦୀ
ପ୍ରଥମ କଟର ପ୍ରଥମ ବାପ୍ୟ ପାଇବେ । ତହୁଁ
ଦିଲ୍ଲିରୁ ମନୋକର କୁଣ୍ଡିକମ୍ବରୁ ଯେଉଁ
ମାତ୍ରେ ତୁମ୍ଭୁଙ୍କ ମାତ୍ର ପାଇସ୍ଥକେ ସେମାନଙ୍କ
ଅଳ୍ପାବ୍ଦୀରେ କ ୫ ଏ ରିସ୍ତୁର୍ଟ ଦେବେ ଏହି
କିମ୍ବା ଧରାଶାର ତୋର୍ଦ୍ର ଆମ ଡେବଲ୍‌ଟୋ
ଅଥବା ସରତେପୁଣ୍ଡୀର ମଧ୍ୟରୁ କ ୧ ଏ ରିସ୍ତୁର୍ଟ
ଦେବେ । ବନ୍ଦୁ ସବୁଜାରୀ କ ୧୫ ଏ ଡେବଲ୍‌ଟୋ
ପ୍ରଥେଜଙ୍ଗ କ ଦେବେ ବନ୍ଦୁଜାରୀ ଜାହା
ନିଯୋଗ ଦେବ । ସଙ୍ଗ ୧୦୦୯ ସାଲରେ
ଏହିକିମ୍ବା କୁଣ୍ଡି କୁଣ୍ଡି ମନୋକର
ଅଥବା ଦେବଲ୍‌ଟୋରୁ ଲୋକଙ୍କରୁ ପଦାଶା
ଦେବ ଏହି କମ ୧୦୦୦ ସାଲର ଜୁଗେକ
ପଦାଶାକ ବନ୍ଦୁଜ ଦେବ । ସଙ୍ଗ ୧୦୦୯ ଏ
କୁଣ୍ଡିରୁ ସେହି ଧରାଶାମାନ ଦେବ
କୁଣ୍ଡିରେ ବନ୍ଦୁଜବନ୍ଦୁମ ସମ୍ପଦକଷେତ୍ର କିମ୍ବା
ଦେବ । ସବୁଙ୍କ ପରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାର୍ଥୀର ମଧ୍ୟରୁ

ଆଗାମୀ ବ୍ୟାପିଥରେ ସେହିମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବେ ହେଲାକବେଳେ କାମା ଅଛି ରହିବ ନାହିଁ ।

ସବୁତେଣୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରାଜୀକରିବା ନିୟମ ହୋଇଥିବା ଯଥିରୁ ବିଜଗବର୍ଷରେ ମନୋଲାଭ ପ୍ରାର୍ଥିନ୍ଦ୍ର ବାର୍ଯ୍ୟ ବିଅଧିକ । ସତ୍ତବ ୧୯୫୦ ଓ ୧୯୫୧ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ନୂତନ ବିସ୍ମାଳାକ୍ଷାରେ ପଦାର୍ଥ ପୁରୁଷ ହେବ ଯେ ତହିଁରେ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇ ପାଇବେ ଏବଂ ତହିଁରେ ନୂତନଲେବଜ୍ଞର ପରିମା ହେବ । ଏଥି, ଏ ମୋ ତହିଁ ସମାଜ ପଳି ପଦାର୍ଥରେ ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇଥିବା ଯ୍ୟକ୍ରିମାନେ ଏପରାମାରେ ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇ ପାଇବେ ।

ଅମ୍ବାଜର ବିବେଚନାରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ହେଲ ଏହି କଠିନ ବିଷୟର ବଜ୍ର ସୁନ୍ଦର ଦେବପ୍ରାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଶୋଭିତା ଏହି ମନୋଲାଭ୍ୟକ୍ଷଣର ଲେଖକ ଆଶା ପ୍ରେସ୍ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଥବା ମୋରାର ମନ୍ଦର ଛକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ପେଟେହେତୁ ଧର୍ମକୁ ପରିଷାରେ ଦେବାକୁ ହେବ ଏହି ତି, ଏ, ପରାମାରେ ଯେ ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ତେଣୁଠା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳକାରୀଙ୍କ ଏ ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର ଅଧିକର ଅଶୀଘର ହେଲ ବଜ୍ରସୁଖର ବିଷୟ ଅଟିଲ ।

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିତୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମାତୀ ହେତୁ ପଦାର୍ଥରେ ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ବିବେଚନରେ ପଦାର୍ଥ ଏହିଏ ଜୁଦିକ ଭାର୍ତ୍ତର କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ହେତୁ ପ୍ରକାଶକାରୀଙ୍କ ଭାବରେବେଳେ ମନୋଲାଭ୍ୟକ୍ଷଣରେ ପ୍ରେସରେବେଳେ ନିର୍ମିତ ଅଧିକାରୀ ପଢ଼ିବାର ପଦାର୍ଥ ଏହିଏ ଜୁଦିକ ହେତୁ ପଦାର୍ଥ ଏହିଏ ଜୁଦିକ ।

ଅଭିଭାବ ଏ କରିବରେ ପାତରପରି ବିଶେଷ ମିଳିବା କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ମୂଳ କାହାରେ କରି ମୋହପରି ବେଗର ମିଳିବାକୁ ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକାରୀଙ୍କ ଭାବରେବେଳେ ମନୋଲାଭ୍ୟକ୍ଷଣ ହେତୁ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏହିଏ ଜୁଦିକ ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକାରୀଙ୍କ ଭାବରେବେଳେ ମନୋଲାଭ୍ୟକ୍ଷଣ ହେତୁ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏହିଏ ଜୁଦିକ ।

କେ ଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଧ୍ୟାନର ବିନୋଦର ହୋଇ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ।

ଦେବପ୍ରାଣ ଏବଂ ରାଜପାତ୍ରରେ ଏବଂ ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କାହାର କରିବାର ।

ବିଜଗବର୍ଷ ବିଜାତ ବିଷୟ କମିଟେବାର ଜଣପଦ୍ଧତି କରିବ ଏବଂ ଏହା କରିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କଲିକତା ପେକଟେ ।

ହେତୁ ପ୍ରେସର କ୍ରିଟିକ୍ ସ୍ପାର୍କ୍‌ଫର୍ମ୍‌ରେ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ମେଲାରେ ହେତୁ ପ୍ରେସର ଗୋପନୀୟ ପଦାର୍ଥରେ ନିର୍ମିତ ହେତୁ ପ୍ରେସର ଗୋପନୀୟ ପଦାର୍ଥରେ ହେତୁ ।

ପୁରୁଷମାତ୍ର ।

ପୁରୁଷମାତ୍ର ମନ୍ଦିର ଏବଂ କାହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ମାତ୍ରମାତ୍ର ବିନୋଦର ହେତୁ ଆଶର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ କରିବାର ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ଏବଂ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏହାର କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । କାହାରକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ପ୍ରେସରପତ୍ର ।

ପ୍ରେସରକର ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳପାତ୍ରାବାବକ ମହାଶୟ ସମ୍ବନ୍ଧ—

ମହାଶୟ !

ତଳିକ ମାତ୍ର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ତଳିକ ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ତଳିକ ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ତଳିକ ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର । ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଏ ପ୍ରେସର ଅଧିକର ଅଧିକର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ କରିବାର ।

ଅମ୍ବ ଲାଗୁଣ ସବାରେ ସବାରେ ହୋଇଥିଲା
ଏବା ଅମ୍ବକରେ ଦୋରିଗରେ ଧୂମ୍ରଳାବ
ଫିଲାବିଲା । ଅପର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଯେଉଁ
ତୁଳଶୀଟି ଦୋଷ କର୍ଣ୍ଣର ଅମ୍ବରେ ହୁଏଇ
କରୁଥିଲା ଅବଶ୍ୟ ପାଇଁଛି ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର କରିବେ ।
ହେବେ ହେବଳ ଅପରକର ଅପରଯୋଗରେ
ବାଲେ ଖେମାନେ ଅମ୍ବରେ ସଧାଇ କି କରେ,
ଏବଳରପା ବିଜୁରରେ ଅମ୍ବକୁ କଣ୍ଠ ଦିନରେ,
ଏହା ଆପଣଙ୍କ କିମ୍ବା ଅମ୍ବେ ଦୂର କରିପଦ
ବୋଲିବାକୁ ବାଧ କେଲା ।

୧୮। ଜାଣାଗତ ହୋଷ ତୁମ୍ଭେଁଯା ଅମ୍ବଳ
ମତୁନୀରୀ ନୃଦୟ; କହୁବଦେଶର ସହିତ
ମୁଦ୍ରାସମକ ପର୍ବତବ୍ୟାପୀନ୍ତରେ, ତୁମ୍ଭେଁ
ଜାଣାବେ ଏଥର ଧୂର୍ବଲମଳ ଲାହ ଯାହା
ଥିବା ବିଦେଶୀୟ କେବୁ ତୁମ୍ଭେଁଯାପ୍ରାଣେ
ପାରଙ୍ଗମ ହୋଇପାରିବେ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ,
ସୁମୁଖ ପ୍ରମୁଖ କରିବାରୁ ଏହି ଅମ୍ବଳ
ଦାତା ହଜାରିଥାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ ।
“ ଏ ହୋଷ ଏ ଶୁଣିର ଏକ ଏକପୁଲରେ
ଏହି ଅଧିକ ଯେ ସହିଁ ଅଂଶର ବ୍ୟାପକ
ତୁମ୍ଭେଁ ନ କହ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ବଜଳା ଗୋଟିଏବା
ଥାବେ । ” ଏହା ହୋଇଥିଲା, କହିଲୁ
ନୃଦୟ କୁଞ୍ଜ ଭାଗାହବନଦ୍ଵାରା ଏହାର “ ଅବ-
ଗ୍ରମ୍ଭ ବଜଳାଧାରୀ ” ଧୂର୍ବଲର ଜଣାର
ସବଳତା ଓ ପ୍ରାକୁଳତାର ବି ପରିମାଣରେ
ଲାଭବ ହୋଇଥାଏ ଏହା ବମଲେଚକକର
କରିବ ହେବାର ଉପର ଥିଲା ।

ପଞ୍ଚ ହୁଅପାର । ଲାକର ତେ ମୁହ ।
ହୁନ୍ତ, ଅରଣ, ପୌର, ଲଜ୍ଜା ରେଖାତ ମୁହ-
ଲାଧା । ବନ୍ଦ ସେହିଜାକୁ ମୁଖରେ ଛାଇବା
କଥ ଲେକନିବେ ଅଧିକ । ଅପରାଜ କୁବ
ଅକୁଳକୁ କରନ୍ତୁ ସେ ରଖାକୁ ମହିତ କଣା
ଦିବାକାରାବ । ଯୋଦ ବଜାର, ତେଣୁ,
ଦୁଃଖା, ପ୍ରେତ, କର୍ମକ ଦେଖି । ଶାନ୍ତ
ପ୍ରାସା ଅନ୍ଧାରୀ ଜବିତପଦାରୀର ଜାଗ୍ର ପର-
ଚର୍ଚନାଟିନ । ସେବକର (chaucer)
ମୁଦ୍‌ଦୂରାରୁ ବର୍ତ୍ତନାଳ ସମୟକର୍ତ୍ତାରୁ ଦୁଃଖ-
ପୁଣାର ପରିବର୍ତ୍ତନ (Mutability of the
English literature) ଅନ୍ତରାଳର କର-
ଗାକୁ ହେଲେ ଆଶ୍ରମ ହେବାକୁ ତ୍ରିଷ ।
କୁଣ୍ଡାର ପ୍ରକଳ୍ପବିଦ୍ୟାକରେ କୁରନ୍ତା, ଜ୍ଞାନ-
ସହ ପ୍ରକେନ୍ଦ୍ର କର ଜ୍ଞାନାବ ଜ୍ଞାନପାତକ ଦରି
ଅଛି । ସେହି ରଖାରେ ସେତେ ସହାଯିତା

ଭବଧର୍ମ ହ୍ୟାତ୍ର କରିଯାଉଥାରେ ସେଇଶାଳୀ
ଜେତେ ଛାତ୍ରୀ । ଏହିପରିଶେ ଲଂଘନ ଓ
ଦିନକାଗାତ୍ରୀ ଯେତେ ଛାତ୍ରିଷ୍ଠାନକ ଉଚ୍ଚତା,
ହାତୀ ଡେଣି ସାମାଜିକ ବସନ୍ତ, ଏବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
କରିବିବ କୁଳ ? ଅଭିଭବତ୍ତାଳାରେ କବି-
ବ୍ୟାକ୍ କରିବାକାରୀ ଲୋକଙ୍କ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପାନ୍ କରିବା
ଅବଶ୍ୟକରେ ଆମ୍ବ ଏ ସ୍ମୃତିର ଉଦ୍‌ଦେଶ
କରୁଥିଲୁ ।

‘ଯା । ବୁଝଗଲ ଦୋଷ—’’ ଏ ଗୋ
ପସୁକର ଅଧିକାଂ ପଛକନ୍ତରେ ସୁଲଭ ।
(‘ପରିଚାଳନା’ରତ୍ନ ଚିତ୍ରରେ ଅଶ୍ଵଥାକରୁ ପା
ହେଲେ ତାହା ଅମ୍ବେ ଜାଗିପାଇଲେ ଆପଣଙ୍କ
ଠାରେ ବଜ ବୁଝିଲ ଦେଖି ।) ସମାଜରେ
ଏହା କହି ଗୋଟାଏଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ଦୁଇଭାଇରଙ୍ଗ ଦେଲେ ଅମ୍ବେ କାଳିଦାସ ଓ
ଶର୍ଷକୁ ପରିବାର କର ପାଞ୍ଚମ୍ବ ସାହୁଙ୍କର
ଲେଖାକ୍ରମୀକାଳକର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିବୁ ସମ୍ମାନକରୁ
ରେତେଇକର ବୁଝିବ ଅନୁଭୂତ ଉତ୍ସହାତ
ବେବାରେ ଦୁଇ ଦରିଦ୍ର ମାହି । ଅମ୍ବେ ଜାଗି
ବାବେ, ବେବନ ଏବସ୍ତୁକରେ ଦୂର୍ଦେଖନ୍ତି
ଏ ଦୂରାକ ବିଆପକଥନ ସର୍ବପର୍ଦ୍ଦିତ
ଦୋଷ ନାହିଁ । ତାହା ଦେଲେ ସବା ଦୂର୍ଦେଖନ୍ତି
ଧନର ଚିତ୍ର ଅକ୍ଷସ୍ତର୍ମୁଖ ଉତ୍ସହିତ ଦୋଷ,
ଅମ୍ବେ ଏଠାବେ ତାବେକ ତୁମ ଖିଚ ଯାଇ-
ଅମ୍ବେ ।

“ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଏହି ଅଂଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକୃତବାଚି
ଯେହିଁ ଜୀବିତର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ
ହୋଇଅଛି ଭାବୀ ଏବଂ ଜଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରତିକଳି
କରିପରିବରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟ ବିବେଧିଁ ” ଆମେଁ ଜୀବିତ
କରା ଦେଖାଇବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇଲାହୁଁ ।
ଆମେଁ ଇତିହାସ ଲେଖକ (Historian)
ଏବଂ ବସ୍ତୁକ ଲେଖକ (Morlist) କୋଣ୍ଠା
Farce (ହେଲ) ଲେଖକମାନେ ଜାଗିଛି
ଦେଖାଇବାକୁ ଓ କୁରୁତର ମୟାର କରିବାକୁ
ଯହ କରିବୁ, କରି ଗାହା ଅମ୍ବର ବାର୍ଷିକ ନାହିଁ
ଆମେଁ ଧାରା ଦେଖିବୁଁ ଗାହା କେବିହୁଁ ।
ମହାକବର ଦେଖିବୁଁ ଆମେଁ ଦେଖିବା କେବିହୁଁ
ଅହୁଁ ଦେଖିପରି ତତ୍ତ୍ଵ ବିଜାହୁଁ । ପାରକେ
ଦିବ (Day light) ସନ୍ଧ୍ୟାପିତ୍ତପର ଭାବରେ
ତହିଁ ବନ୍ଦମଳେ ଦ୍ୱାରା ବକ୍ତା ହୋଇଥାଇପାଇଛି ?
ଦେଖାଇନ } ଆପଣକର
ଅମ୍ବର ମେ } କରମଦ
ସନ୍ଧ୍ୟା ପଥିବା } ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗରେ

ତ୍ରୈମ ସାହୋଧଳ ।
ଏହି ପଦକା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରପ୍ରାୟ ସହରେ ତା କାହା
ପେଇବାକୁ ଗୋଟିଏ ପଢ଼ି ଅନ୍ତରୁ ମ ଓ ଏହା କୁରାଳ
ଦେଖିବାର ଏହି ଆହୀ ହେବ ହାତ୍ ।

୧୯ ପରେ ଖାତାରେ ଦିଲାଇଥିବା ଏକ କହିଲୁ
କାହାରେ ପଢ଼େ କାହାରେ ଦିଲାଇଥିବା

ମନ୍ଦିରପ୍ରକାଶି

କୁଳ ପାଦତଳି ହାତୁ	ଟୋଠ	୧୯
ବେଶ ଲିଖାଇଥିଲା	କେନ୍ଦ୍ରାଂଶୁ ଫ୍ରେମ	୧୦
ମିଶେଥୁ ଏକ ବି ଗ୍ରେଟିଲ	ବାଲ୍ମୀକି	୧୨
ଅଛୁ ବୋତାଳକହିଲା ତାପ	"	୧୦
" ଯୋଗିବେଣ୍ଟିଲା	କମଳସୁନ୍ଦର	୧୦
" କୁଳକୁ ମନାତା	ଫଳତୀ କରିବା	୧୫
ବେଶ ପାଦାତ କବି	ସୁତରଙ୍ଗରା ଅପ୍ରେମ	୧୦
ହାତୁ ଲଜାନାହାତୁ ତାପ	କବ୍ୟିତ	୧୦
" ଲୋବନ୍ତ ପାଦାତାତା	ଫେଲାକାଳ	୧୦
" କରିଛୁ ତ ପଦ୍ମପଥ ଜନେବାର କଷତି	"	୧୦
" ମନାତୀର ତାପ ଶାରପଥ	"	୧୦
" ତି ବୁଦ୍ଧକ ପଶ୍ଚାତୁ ଜାର ଗୁରୁତାମ	"	୧୦
ଶିଥୁର ମୁକୁତରେବ ମନାନାମା ପଦ୍ମପଥ	"	୧୦
ହାତୁ ବେଶାତା ଦୁଇକବଳ ଦେବୁ ଜପ	"	୧୦
ମନାତାର ପୁରୁଷ ହାତୁ କହିବାମ	"	୧୦

ବିଜ୍ଞାପନ

କୋଣୀବୁଦ୍ଧାଶୁଦ୍ଧରୀ ।

ନିଷେହବିଜ୍ଞାନ କିଳାପୁରୀବିଧ ଟାଟା ୫
ଅର୍ଥ ସତର ମୁହଁର ହୋଇ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକାମ୍ବାର୍କ
ବୋଲାକେ, କିମ୍ବାଶାଶ୍ଵରେ ୫
ବାର ବିମ୍ବମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟବିନାରେ ଉଠା
ହେଉଥି, ମୁଖ୍ୟ ଦୁଇଟିବା ।

ତେଣୁ ମେଡ଼ିକେଲ ସ୍କୁଲରେ ଡାକ୍ତରକର୍ତ୍ତା
ସବୀରେ ଗୋ ୧୦ ଟଙ୍କି ଦୂରି ଆଜିଥାରୁ,
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରୀମ ପ୍ରପର୍ଦ୍ଦରୀ
ପରିପଦ ଅସନ୍ତ୍ରୀମ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ର ହା ୧୦ ରଙ୍ଗରେ
କଟକ କେଳନ୍ତି ବସିପାଇଲୁଛେ ଉପରୁ
ହେବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଇବ ଘେରୁ ମାଳକ ପ୍ରବେଶିବା
ମାଲକର ଓ ଉତ୍ତାବୁଲର ପ୍ରକାଶରେ ଉଦ୍‌ଭାବ
ଦେଖିଥିବେ, କେବଳ ସେହାକର ନିଜ
ଦୂରରେ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିବି ।

ବା ୧୦ ପତ୍ର ମନ୍ତ୍ର
ସଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମହିନା } ED. BOVIL
ସୁତରଷେଷେଖ
ଡେଶାମେଲିକେ-
ଲିଖନ କରିବ

ମେଘରୋଗ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କରେ ସମୟ ଜ୍ଞାନା ସହିତ ଜିଦ୍ଧ
କରେ । ତୁମକୁ ପ୍ରମେଦବ୍ୟାଧ ଯେତୁ ମାନକୁ
ଅନୁମତି ଦିଲାଏ ଏମାନଙ୍କିବ ତିଳାର୍ତ୍ତ ଗୋ-
ଶବ୍ଦରୁଦ୍ଧାର କରିବ କୁହି ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାଧ-
ସବାରେ ଜୀବନକର ମାନ୍ୟ ପରିଦ୍ୟାଗ କରନାହେ ।

ଏହି ଉଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀ ଦେଖି
କଲେ ନୁହିଲ ସେବ ଏହି ତିବି ପ୍ରାଚୀ
ହିରେ ସୁଷ୍ଠଳବୈଶ ଅବତ୍ୟ ଆମୋଦି ଦେବା
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଅବେଳାଙ୍ଗ କାହିଁବେ ନିଷ୍ଠା
କହୁଥାଏ ଏ ଦ୍ୟାକ ସେମାଜଳ ସଙ୍ଗରେ ଝାଣୀ
ହୋଇ ଜୀବଜଳ ଯେଥାପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବ ।
ଶୁଣି ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିଶର କାହିଁବେ ଅଛି
ଏହି ନାହିଁ ଅନେକ ବୟାଗୀ ଅବେଳା ଲାଭ
କର ପ୍ରାଚୀଧାରୀମାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ
ଅନନ୍ତରେ ସୁଷ୍ଠଳାଭାରେ ପ୍ରଥରତ ଦେବ
କିନିକଣ୍ଠ ଅନ୍ତରମୋଳ କଂମର ଦିବନରେ
କେ, କେ, କେ କିନାରବତାରେ ଏହି କଟକ
ଦିରଘାବଜାର ପ୍ରାଚୀଧାରି ସୁଷ୍ଠଳାନୟରେ
ଏହି ଜୀବଧ୍ୱନିମୟ ହେଉଥିଲା । ମରି ଏକଟେ-
ଦେଇ କଟକ ଭାଗ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭାବର୍ଜଣୀ ପଥକା

ବିଜ୍ଞାନ ମନୋପଥ

ମହାର୍ଷ ପିଗଲ ସିରପ ଓ ରହଁର ପିଲ୍
ଏ ତୀରସି ବାଇ ଓ ପେଟକଥା ଓ କର ଆହ
ଅନେକ ବେମାରରେ ଛୁଟିବାସା । ତାଙ୍କୁର
ଶିଖ ଝୁଲୁଣ୍ଡିକେନ୍ଦ୍ରାନ୍ଧିବ ଉପ୍ରେର ଅମୃତ
ଚନ୍ଦ୍ରକିଳିବଜାର ଦୋବାରରେ ବନ୍ଦୁ-
ସକାରେ ମହାଜୀବ ଅଛି ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ଅବଶ୍ୟକ
ମତେ ବିଜ୍ଞାନ କଲେ ପାଇ ପାପରେ ।

ମଦ୍ଦର୍ଶିକାରିରଥ	ଲେ ୧ ଟଙ୍କା ୧୦୦
ପିଲି	ଟଙ୍କା ୧ ଟଙ୍କା ୧୦
୧୦୦ଟଙ୍କାରେ	ଏ ଅଭିଭବନବଳା

ବାଲିକାଗଳ ।

ତଳାକୁଣ୍ଡିର ଶ୍ରୀ ଦବଲେ ସହି କଣ୍ଠ
ତୋଷୁଷ କଳାର ବାନ୍ଧୁ ଗୋପନୀକର ହୃଦୟ
ବଧ ନିଜଟେ ଦାରୁ ଅର୍ଥବିଦ୍ୱ କରି କାଳକ
ଦେଖାଇର କହି ଦେଇ ଆମ ସମ୍ମା—

୧୦	ପରି	ବାଲ	କି ୫୮ ଟଙ୍କା	କି ୧୦୮ ଟଙ୍କା
୧୧	ପରି	"	୩୭୨	" ୩୦
୧୨	ପରି	"	୩୭୧	" ୩୦
୧୩	ପରି	କି ୧୦୮ ଟଙ୍କା	" ୩୦	" ୩୦

ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀ ଚାରିଶାଖର ଗମ୍ଭୀର
ଚନ୍ଦ୍ରପୂରୁଷ କାହାର ବସା ନିକଟରେ ଅମ୍ବମାଳା
ଦୋବାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଣା ଓ କଲାଙ୍ଗ
ରେସମାର୍ତ୍ତଗେର ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସରର ଓ କଲାଙ୍ଗ
କାହା କମାଣ୍ଡ ସତ୍ରରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇ ଥିଲା ଏବଂ ଆଜାମ୍ବାର
ପାଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ କଠିନ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି କେତେବେଳେ ଫୋର୍ମ୍‌
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାତ କିମ୍ବାତ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା
ଏବଂ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଳ ସାହାରା
ପାଦା ଅବଶ୍ୟକ ଉପରେ ଦେଖାନରେ ଅଛେ
ପରା କଲେ ସୁଲବ ମୁକୁତରେ ପ୍ରାସି ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହିତା ଅମ୍ବମାଳାର କିନ୍ତୁ ହାତ
ଦିନ୍ଦୁ ସକାରେ ଦୋବାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହେ
ଅଛି । ବେଳେ ଖରବ କମିବାକୁ ଝାହିନେ ଯାଏ
ଦିନ୍ଦୁ କର୍ମୀବ । ସବ ହାତ ହାତମାଳ ବିନ୍ଦୁ
ଦେବା ପୂର୍ବ ଅପଣା ମଜଲିର ସକାରେ ଭାବୁ
ସମାପ୍ତି ହେବେ ଏହି କମିକୁ ଫଳ କରି ଟୋର୍‌
ହସାବରେ କଞ୍ଚାରେଲେ ପାଇ ଆଗବେ । ମାତ୍ର
ଆହାର କରି ଅପ୍ରାଚିତବ ଭାବ ପାଇ ଉପରେ
ଥିବ । ସବ ହେଲେ ହାତକୁ ପରି ମଳି ଯାଏ
ଦେବାର ହେବ ।

१८५८

କଳନ ପେଣାରା ।	କରିଛ ଏହି ।
ପଢ଼ିଲେ କୁଟୁମ୍ବରେ	ଦୋଷରେତାରକ ।
କଲେ ।	ଥାର ପିଲାର ଶେ
ମନେଦିନାଟ	କିମ୍ବା କଲିକ ତ ଯାଇ
କରେଶାହୀ କେବଳ କଠା	ବଢ଼ି ।
କେଇ ଖାତାର୍ତ୍ତ କାହାର	କରିବ କୁଳପରିବୃତ୍ତ
କହୁଛ ।	ଏକଟର କୁଳ
କରୁଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିଲା	କେବଳକୁ କଣ୍ଠର
କହିଲା କାହାର ପଢ଼ିଲୁ	ପେଣାରୀ ଅବଳ
କୁଳ ଏ କଲାର ।	୨. ମୋହନ ମନେତା
ଫେରୁଦିନ କାହାର ପଢ଼ିଲୁ	କାମ୍ପାର୍ଟ ଏ ବିକାଶ ।
କାହା ପ୍ରକାରର କଠିନ	କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକ
କେବଳ ଏ କଣାଜୀ	ଏହିର କାରାଗା ।
କେବେ କୁଳ	ଅକ୍ଷେତ୍ର ପେଣାରୀ
କେବଳ ହୁଏ ।	ପଞ୍ଚମିକ ପେଣାରୀ
କେବଳ ସାହୁର ।	ଆମ୍ବା ଏ ପଞ୍ଚମିକରୁ
କାହାର ସାହୁର କହୁଛିଲେ	ଲେଖି ଦେଖି ଦେଖ
କୁଳା ସକଳାର କୁଳା ।	କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର କେ
ଅଣ୍ଟାର କେବଳ—ଅର୍ଥାତ୍	ପେଣାରୀର ଲୋଗୀ
ପୁରୁଷୀ ପୁଣୀ ।	ପରେ ପେର କରା
କେବଳ କୁଳ ।	କେବଳପରିଚାର, ଏ
ଅଣ୍ଟାର କୁଳ ।	କି କମାଇ ।

ଯେଉଁଲୁହା ଓ ପାତାର	କଳି ଓ ସାନ୍ଦର୍ଭକଣ୍ଠାରେ
ବେଳେ ମେଳ ଓ କଢ଼କ	କଳା
ଛରେ ପ୍ରଦେଶ	ପ୍ରେସ୍‌ଟେଲିକ୍ କଣ୍ଠରେ
ପ୍ରଦେଶ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟାହ୍ନ	କଳିବାର ଖାଦ୍ୟ
କେତେକଣ୍ଠରେ ପ୍ରଦେଶ	ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ଓ ପ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦା	କେବେ ଚାଷ ପ୍ରଦେଶ
ପାତାର	କଳାରୂପୀ ଶାହୀ ଓ ଫୋକ୍
ଅଭିଜ୍ଞା କ୍ଷେତ୍ର	ଓ ଉତ୍ତର
୧୨×୧୦ ଡାଇ	ମରଦୁରାବାସ ଓ ଶିଥର
୧୫×୧୫ ଡାଇ	ପାନ ଫାଟିବାରୁ ଓ
୧୨×୧୨ "	ଶାହୀ ।
ମୋଟା ଓ ଗୋଟିଏକଳ	ତିର୍ଯ୍ୟକ ବାଟୁ
କଳିର ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟାହ୍ନ	ପରିମାଣ ଅଧିକ ରକ୍ଷଣ
ଦେବତା ଗୋଟିଏ କଳା ଓ	କଳି ପରାମର ଅଧିକ
ପଦକ୍ଷଣ	ପଦ୍ମର ଉତ୍ତରାଳୀ ମଧ୍ୟାହ୍ନ
କେମେଲୁହାରେକ୍ ।	ପରାମର କ୍ଷେତ୍ର ।

ପିଠାର

ଏ ଗାରକୁ କେଉଁଠାଏ ପାଥରେ ଭସି
ନିଆଯିବେ କରିଲାଙ୍କ ଚୋତାଗୁଡ଼ର ପାଟରେ
ଦେଇବେ ଆଶିମଳା ବନ୍ଦ ହେବ ପରିବ ଜଣେ
ଅରେ ଲେଖିଦେଇଲେ ମହିରୁତ ଖୁବି ତର ଧରିବ
କାହିଁ ।

କରିବ ପମଚା ଓ ସାନ୍ତେ", ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳ
କାଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି;

ଅଭ୍ୟାସିକ ମନ୍ତ୍ର ଉପରେ

* କହିଲା ସେବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏଣ୍ ଉଦ୍‌ଦିନରେ ତୁମେ ଆଶ୍ୟ ଦୋଷରେ
ପଥେ ।

ପ୍ରମାଣିତ ଦିନେଶ

ଧାର୍ଯ୍ୟକ ଟ ୫
ଓମସମକୁ ଟ ୨୯
ଦୂର୍ବୀ ଏବଂ ସ୍ରମକୁ ଟ ୩୮
ମହ କୌଣସି ଉଚ୍ଚପଳ ମେତ୍ରେ ରୁହ
ଦେଲେ ଏହିର ଖର୍ଚ୍ଛ ଟ ୦୫ କୁ ଜିଗା ଦେବ
କାହାରେ

ଦୁଇତିଏ ଛାତ୍ରଶକ୍ତି ସକାଳେ ଜଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଶକ୍ତି ହୋଇପାରେ

ଅଥବା କୁଳକାରୀ ଓ କୁଳକାରୀଙ୍କାରୀଙ୍କରେ କହିବା
ଅଥବା ଦିନର ସମୟରେ ସମ୍ପଦ କରିବାକୁ
ଶୋଭାରୀଙ୍କାରୀ ।

ବିଜ୍ଞାପନକୁ ମୂଳେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଯାଇ
ବାବ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କଣ୍ଠର ସମ୍ମାନ ପଦକ ପାଇଁ ଉତ୍ସବାଳୁ ଉଚ୍ଚ ଦେଶୀୟ ପ୍ରକାଶକ ସହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମେଲ୍ ପାଇଁ ଦେଇ

Q. M. G. S.

ମାସ୍ତୁଷେବମୟାଦିପତ୍ର ॥

୬୩୯

କା ଏହି ଦିନ ମାତ୍ରେ ମରି ସବୁ ଧାରାରେବିଦା । ତା କେବୁ କି ଏହି କିମ୍ବା ଏହିରେ ପାଇଁ ଏକାକିର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ପ୍ଲଟ୍ୟ ଟ ୩୫
ପଣ୍ଡାଟିବେଳୀ ଟ ୨୫

କବ ସ୍ମୃତି ଏଇହାବାବ ବିଷବିଦ୍ୟଳଯୁଦ୍ଧ
ପ୍ରସାର ଫଳ ବଜାପ୍ରିଜନଙ୍କ ଅଟଳ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଯେଉଁ ଫଳ ବାହାରିଥିଲୁ ଗହିରେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ବ, ଏ, ପରାମା ଛ ୨୨ ଲି ଦେଇଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୩୦ ଲି ଛାତ୍ରୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ନିର୍ମାଣକ ଅବଶ୍ୟକ ବିଷସ୍ତରିତମ
ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାକୁ କଲେଜର ଅନୁପୋର୍ଜ
ନା କାମ୍ପିଜର କଲେଜରେ ପଣିବା ବାରିଶ
ସରକାର ତଥା ଦେବକାର ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପତି ଦେବାର ଅବଗତ ହୋଇ ବାଲେଖାରକ
କଳେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ଅନ୍ଧକୁ ମାରିଥାଇଛି
ଓସେଠା ଅବସ୍ଥା ଗବହୁମେଖଙ୍କୁ କଣାଇଥାଇଛନ୍ତି ।
କଣ୍ଠୀସବା ଦେବାର ଏଥର ଉତ୍ସବରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା-
ନୀୟ ଆଟଇ । ଅଜ୍ୟକିଶୋର କଳେକ୍ଟରମାନେ
ଏହାପରି ଜୀବନର କ୍ରେବେଳ ହାତ

ତବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରଦାନ କହି ଅବଶ୍ୟକ ହେଉ ।
ଏକ ପଥର ଭୂପରେ ପତନଲେ ଏହି ଗାନ୍ଧୀ
ମୁହଁରେ ଏହି ପଥର ପଥରଙ୍ଗ ଓସନ ଏହି
ହୃଦୟପ୍ରଦାନରେ ଦୟାକ ଅଗ୍ରତ ପାଇଥିବାକୁ ।
ସେଇଁ ସ୍ମାନରେ ପତନେ ସୋଜୁ ସୌଜା-
ଗ୍ରହମେ କେବେକଣ ଦେଖୀଥିଲେବ ଗାନ୍ଧୀ
ବାହୀଯାର୍ଥ ଅସୀଯିବାକୁ ବେ ଏହାଠା ବହୁ
ଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଦସପାତାଳରେ ପତି
ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ମଙ୍ଗଳଦିନର ସତାଳବେଳେ ଏ କରଇ
ଖୁଲିଥିଲା ଗଞ୍ଜ କିବଟରେ ଏବ ବିଧୁର ମୁଢି-
ଦେହ ଦେଖାଇଲା । ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟାମ ଯେ
ତହୁଁ ପୂର୍ବବସ୍ତରେ ବେହି ଆହାର ବଧକର
ଆହାର ଠକା ଅଫରଣ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ପୁଲିସ୍ ସର୍ବଧାର ମୃଦୁର ବାରଣ ଅନୁମାନ
କରିଥିଲା । ଏଥ୍ୟଥେ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନେ ଅତି
ଏକ ଜକାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଯୋଗୁ ଦେ
ବାଟରେ ବନ୍ଦରେ ଯିବା ଅସିବା ପ୍ରାୟ କବ
ହୋଇଥିଲା ।

କୁତ୍ରାରୁ ଏପରି ଦୂଷି ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କ ମନ
ଅଳେକ ପରିମାଣରେ ଦମ୍ଭ ହେଲ । ମୋଟାଧୀ-
ଲର ନାନା ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଦୂଷି ହେବାର ଏବଂ
ତଥାର କୃତିକାର୍ଯ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ହେବାର
ସମ୍ଭାବ ଅପ୍ରଥିତ । ଅବଶ୍ୟ ମୌର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣା
ଅରମ୍ଭ କି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଜଣା ପତ୍ରବ
ଜାହିଁ ମାତ୍ର ସମୟରେ ମେଘ ଭାତୀରବା
ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ପକଳ କରୁଗାଯୋଗ ଅଳେକ
ବର୍ଣ୍ଣା ଆଛି ।

ଏନଗରର ଲୁହନ ସମ୍ବାଦୀଯ ଉକ୍ତୋତ୍ୟ
ପ୍ରେସ ପ୍ରାଚିର ଦେବା ସମୟରେ ଆମ୍ବୋଲେ
ବସ୍ତୁରୁ ସେ ଡେଣ୍ଟାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଦୋଷ
ନାହିଁ ସେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସହାଜ୍ୟ ନିର୍ବାଚ
ହୋଇଥାରିବ ଓ ଯାହାକୁଛି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛି ତାହା ବାର୍ତ୍ତିବା ଦ୍ୱାରା କାହାର ଭବର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ନାହିଁ । ଏକେ ସେହିକଥା ଦିଇ-
ଅଛି । ଉକ୍ତୋତ୍ୟ ପ୍ରେସ ଅଳକାର୍ଯ୍ୟ କି ପାଇ
ଶେଷଗାନ ଓ ଶେଷ ସମାବିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରି
ପ୍ରଦିଃବନ୍ଧୁନାଳଙ୍କ ସହିତ ବିଦ୍ୟା ବିମାନବାକ
ଅର୍ପି କରିଥିଲା । ସମ୍ବାଦୀଯପାତ୍ର ସମାବିଷ୍ଟ
ଓ ଭାବୁଗାତ ଭାବିଲାର ଭର୍ମରଙ୍ଗୀୟ ମୁଢକାରୁ
ବିବେଳନ ଦାସର ଶାତ୍ରି । ଡେଣ୍ଟାରେ ଅର୍ଥ
ଅଛି ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଗାହିଁ
ସେ କି ନିରଳ ଉନ୍ନତିପାଇନ ବା ଅଳ୍ପ ଅଗ୍ରବ

ରେଗ୍ସର ଅଳକେ ହୁଣ୍ଡିଙ୍ ଦିପତ୍ରିର
ଦୋଷାଧିକାରୀ ଦୁଃଖରବତ୍ତତ ସମାଦିଦାହିକାରେ
ପାଠକାର୍ଯ୍ୟ ସବ୍ଦଶୋଗୀ ଲେଖିଥିଲୁଗୁ କି ଗତ
୯ ଫଲ୍ଗୁ ସମୟରେ ସେପରି ଶୈଳକବ୍ରତ ଅନ୍ତରୁକ୍ତି
ପାଇଥିଲା ତାରକାର୍ତ୍ତା ଶଶାଂକରେ ନର୍ମାନାକ ସେ-

କିମ୍ବାତ ବେଳୁନ ଅହେଯ ଶେଳସର
ସାଦେବ ଚଲିଛମାସ ଗା ୧୧ ରିଖରେ ଜମ-
ଲପୁରଠାରେ ବେଳୁନକିହାଳ ପ୍ରଦର୍ଶକ
କରସୁଲେ, ଅଲ୍ୟାନନ୍ଦ ଅବସର ଏଥର ସୁଖରେ
ବେଳୁନକିହାଳ କାଣ୍ଡ ସେଷ ହୋଇ ଗାହଁ ।
ଗାହଁଟ ଛତହାର ଶେଳସର ସାଦେବ ବେଳୁନ

ଦୂର କରିଗା ହାର ଏହି କଳଙ୍ଗଗଣ ଦେଶର
ମନୋକୁ କାହାର ।

ଅନୁଗ୍ରହରେ ଗନ୍ଧ ଭବିବାର ସାମାଜିକ ବୃଦ୍ଧି
କୋର୍ତ୍ତୁଳନ କହିଲେ କିଛି କିମ୍ବାର ହୋଇ
ନାହିଁ । କେଲଖାଳା ଓ ନଗଭରେ ଶିଳ-
କୂତା ବୁଦ୍ଧି କହେଥାଏ । ବନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ନଗ-
ଭରୁ ଏବମାନଙ୍କ ଅନୁଭବେ ବନ୍ଧାପାଦ ଅଛି ।
ଶୁଭଲବ ଦର ଟବାଲୁ ସେ ଏ ବିଷ, ମାତ୍ର ସହ-
ଜରେ ମେଳୁ ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ କଟକର ଶିଳ-
ସମାଜ ଯେଉଁ ଟ ୨୨ ଲା ହେବା ଧଠାଇସ୍ଥିଲେ
କହିଲେ କୁତଳ ବଣି ଘରସେଲବାର ମୁଣ୍ଡିରଙ୍ଗା
କେହିଥାରୁ ଓ ପ୍ରାପ୍ତ ବରାକମାନେ ତାଦା
ଗେବାର ଖାଦ୍ୟକୁଣ୍ଡି । ଜଳକଞ୍ଚ ବିଜାନ,
କାଥ ଅଛି ଅଥବା ଦେବତଳବନ୍ଧ କାମକ ସର,
କାଣ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ପ୍ରକ ଏମନ୍ତ କଟକଙ୍ଗା ଦୋଷ,
ଅଛି ସେ ବୃଦ୍ଧିରେ ସକାମାରିବାର ତହିଁ ର ଜଳ
ବ୍ୟବବାର କରିଥାରୁ କାହାଣ୍ତି । ଆହ କେତେ
କଞ୍ଚ କେତେକ ସରବାର ଅପଣା ପ୍ରଜାଙ୍କ ରମ୍ଭା
କରିବାର ମନୋଯୋଗ ହେବେ ?

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାମରେ ଗତ ଅଧିବେଶନର
ଦିନରେ ପାଠକମାଳେ ଅଭିନନ୍ଦ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେ କାଳେ ଅବାସୀ କାହିଁ ଜଣାକା-
ଶୟଙ୍କ ଦାସ ଓ ବାବୁ ସଜନାଶୟଙ୍କ ଦାସ
ଟ ଟୁୟୁକ୍କା ଓ କଟକନଦାସୀ କାହିଁ ନନ୍ଦ-
ଶେଷାର ଦାସ ଟ ଟୁୟୁକ୍କା ହେବା ମୂରଚ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ସେବେ ଏହି ଅନୁଭବମେ ଉତ୍ତରାବି
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଧଳା କରିବାମାନେ ହେବା ଦେବେ
ଦେବେ ଏ ସର୍ବହାର ଅବଳକ ମଞ୍ଜଳ ସାଧନ
ହେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
ଏହି ଦୃଢ଼ତ ଓ ସମ୍ମାନର ମଳ ଧଳ କେଉଁଥିଲୁ ।
ପୃଷ୍ଠାର ପାଇଁ ନାହିଁ କାହାକୁବୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ କି ଆବେ । ହେବା ସର୍ବମାନଙ୍କ
ଅପ୍ରଦର ପରିପାଳକ ଏବଂ ଭ୍ରମେଶ୍ୱର ସାଧକର
ମଳ ଭଣାବାକ ଶଟର । ଭ୍ରମିତିର ମହା-
ଶୟମାରେ ବନାଲିଥିବାରେ ଦେବା ପ୍ରଦାନ-
ଦାସ ଦେଶରୁକେଷିଲା ଏବଂ ସଦାଶୟତାର
ସନ୍ଦର ପରିଚୟ ବେଳେ ପରିଚୟ ଏବଂ ଏହିପାଇଁ
ସେମାନେ ଧଳିବାର ପାଇଁ ଅଟନି ।

ସମ୍ବାଦକାହିବା ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ କି ବନ୍ଦୁଧର
ତେଣୁଟି ବଳେକୁଟର ପାଇ ଅଟଳରିତାଙ୍ଗ ମେହି

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଜଳକଷ୍ଟ ନିବାରଣାର୍ଥେ ଉପୁ ମହ-
ମୁଗାର ଦିଲୋକୁରଙ୍କ ଅନୁମତି ଗୁଡ଼ର ପକକ
ଦେବତାଙ୍କ କୂଥୁ ଏହା ଦେବେସୀଙ୍କ ଏ ସୂର୍ଯ୍ୟକଣୀ
ଶୋକାଇବା ଓ ଅଳ୍ପ କେତେବେଳେ ମୁହଁ ଶୀଘ୍ର
ପବୋବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ
ହାତରେ ବୁଝୁ । ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବାଟିବା
କମାଖଲ ଏବଂ କମିବାର ଓ ଶାକଧର୍ବ ପ୍ରଜା-
ବିଠାର ପଦିଷ୍ଟ କରା ଦେବାହାର ସତ୍ରକ
ଦର ହାୟ । ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଉପୁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ-
କରେ କ୍ୟାମ୍ ଦିଲବାର ମୁହଁ ଦିଲାପନ୍ତରୁ ।
ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେଷ ଦେଲାଣି । ବାବୁରର
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିକ୍ରିପ୍ରଶଂସନାମୟ ଅଟିଲ । ଏଥିରେ
ଏହି ଫଳରେ ଯେମନ୍ତ ଜଳକଷ୍ଟ ନିଗାରଣୀର
ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ଅଳ୍ପକଷରେ ମୂଳିଆ ମଳ୍ଲାର-
ମାନେ ଏକଷ୍ଟ ସମୟରେ ମୂଳ ଧାର ଜାଗକ
ରକ୍ଷାକରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଇଲା । ଅନୁକଷ୍ଟ
ପାତ୍ରର ଲାଲକଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟଦାନର ଏହା ପରିପ୍ରେ
ଉପାୟ ଅଟିଲ ।

କାଣ୍ଡିରସବକୁ ଘେନ ଘେର୍ଦ୍ଦ ଗୋଲମାଳ
ଭଟ୍ଟିଥିଲା ଏହି କହିର ମାଲାଂଧା କନିଭ
ଦେତା ରେଯିତାଙ୍କ ଦୁଇମାତ୍ର ବେଳ କଲିକଳାକୁ
ଆସି ଗବଞ୍ଜିରକେନରଳବ ସଙ୍ଗେ ସାମାଜି
କରଥିଲେ ତାହା ଏହିପରି ନିଶ୍ଚରି ହେବାର
ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାଳକୁ ଲଖାଯାଏ ସଥା କାଣ୍ଡିର
ରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଗଠିତ ଦେବ ଓ ମହାରଜା
ଗାହାକର ହୃଦୟର ଏହି ଅଳ୍ପ ଜଗେ ଦେଖି
ସ୍ମୃତେବ କହିର ସହ୍ୟ ଦେବେ । ଏହି ସଜ୍ଜା
ତାରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଜନମାରଛିବ ଓ କଟେନ କଷ୍ଟ
ମାଳ ରୈସିତାଳ ପରମର୍ତ୍ତ ଅନ୍ତରୀରେ
ମିମାଳ୍ପିତ ହେବ । ଏଥରୁ ବରମାତ୍ର ତା ୧୮
ବର୍ଷ ମାତ୍ର ବିଷିଅଛି ଏହି କର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକେ
ବିରୁଦ୍ଧବିଶ୍ଵାସୀୟ କର୍ମଭିତର ସମ୍ବାଦ ବାର୍ଷିକରେ
ନୟକୁ ଅଛନ୍ତି । ମହାରଜା ପୂର୍ବପର ସ୍ଵଭାବ
ପ୍ରଥାକ ରହିବେ ଏହି ଅପରାଧ ବିଦ୍ୟୁ କନିଭ
ସଜ୍ଜିର ଅୟକୁ ପାର୍ଶ୍ଵର ନିରୂପିତ ଉଦ୍ଧା
ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ନହାଇବାକୁ
ଲହାମରେ ଏହି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିବା । କିନ୍ତୁ
ଅମୂଳାନଙ୍କ ମନକୁ ଏବା ଲାଗୁ ନାହିଁ ଅନୁଭବ
ଦେଖିଯାଇଛା ଓ ଅପରାଧକାରୀ କବେତନାହେ
ଏଥୁବେ ମହାରଜାଙ୍କ ମର୍ମପ୍ରାପା ବିଶେଷରୂପ
ବାହି ହେବାର ବୋଥ ହେବ । ଏ ବିଷୟ
ସମ୍ବାଦୀ କାରାପତ୍ର ସମ୍ବାଦାକାରୀ ମାର୍ଗ

ବାମିତ୍ର ଗବଣ୍ଟିମେନ୍‌ଜର୍ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଛବିର ।

ପ୍ରତିକାଳ ପ୍ରଦୂଷିତ ସ୍ଥାନରୁ ଅନେକ କଣ୍ଠାଳ
ଅସି ଏ କରିବରେ ବମା ହେଉ ଅଛିନ୍ତି । ଏମାଙ୍କ ସବ୍ୟା କରିବାର କରାଯାଏ । ଏହି
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବରଦା ରକ୍ତ ସ୍ଥରୁଷ ସହିତ ବାଲକ
ବାଲକା ଅନ୍ତର ଅଛିନ୍ତି । ଅତ୍ରବାଟିମାତ୍ରେ
ସ୍ଥଗୋପ ଧାର ଅନେକବ୍ୟାକୁ ଅସାମରୁ କୁଳ
ସ୍ଥରୁଷ ପଠାଇ ଦେଇଅଛି ହୋଇଲେ
ଅନ୍ତର ଅନେକ କଣ୍ଠାଳ ହୋଇଆନ୍ତେ ।
ସବରାରୁ ଅବସ୍ଥା ସାହାରୀ ଦାକର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେବେଳ କେବଳ
ଅପେକ୍ଷା କିମୁଖରୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେପରି ସାହା
ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବେଳମାତ୍ରରେ
ସେ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତୃବ୍ୟ ଅଛ ତାହିଁ ପ୍ରତି
ବାହାର ମନୋମୋର ଦେଖା ସାହି କାହିଁ ।
ଜୀବା ଓ ପ୍ରାଣୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ନିର୍ଭବସିଧର
ବନିଷତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏହି କଣ୍ଠାଳକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ଦରବା ବାରର ଅମ୍ବେଲାକେ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ତରେ
ବୈଷ୍ଣବ କରୁଥିବୁ । ଆଜନ୍ମାତ୍ମାରେ ଦୃଷ୍ଟିର
ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଘର ସେମାନଙ୍କ କୃତରେ
ଅଛ । ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବା ଅସାଧରେ
ସତକ ମରମତି ପୁରାଣୀର ପକ୍ଷେବାର ବା
କୁଳକ ଯୁଦ୍ଧରୀ କୋଳାଇବାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏହି
ସମୟରେ ଲିଗାଇ ଦେଲେ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ
ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ସମୟ ସେମାନେ ମୂଳ ଛାଇ
ନିଷାଦ ଦେବେ । ବାଲ ଦୃଢ଼ ବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାଶ
ବାର ଅଶ୍ରୁମ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ ନିମ୍ନରୁ କୋର୍ଜ
ଏବଂ ନିର୍ଭବସିଧରଙ୍କର ସହ୍ୟମାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ
ସାହାଯ୍ୟ କମିଟି ପ୍ରାପତ୍ତି ପୁରାକ ହେବା ପ୍ରାର୍ଥଣା
କଲେ କରିବାବୀ ସମ୍ମାନପଦ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ
ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ମତ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
ଦ୍ୱାରା କରିଲୁ ମେରେବେଳେ କଣ୍ଠାଳର
ସବ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଦେବ ସେ ପ୍ରାପତ୍ତି
ସାହାଯ୍ୟରୁ କଲାନ୍ତି କେତେବେଳେ ନବର୍ତ୍ତି
ମେଧ ଅବଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ହୁଇ ଦେବେ ।
ଅବସ୍ଥ କରିବାବିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଅବ ଦେବ
ଏମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ଅଛିନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାସାଦ
ପାଇ ଅନେବବର ଦେବ ଶୁଣି ଯାଇ କରିବେ
ସେଇ ସାହାର ଦେବାର ବିଷ୍ୟ ସେ ଏ ନଗରରେ
ଏବେ କଳାତନ୍ତ୍ର ଓ ଶାଖାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବିଷ୍ୟ

ଆହଁ' ଏ ସମୟରେ ଗୋଟାଏ ସୁଦା ଅଛିଲୁହିଁ
ପ୍ରାପିତ ହୋଇ ଥାଇଁ' । ଏକମରରେ ହୃଦୀକୁ
ସାହୁଧ୍ୟ କରିବାର ଲେବ ନାହାନ୍ତି ଏ ବାରା
ଆମ୍ବେଜାକେ କିଷ୍ଟ ବକୁ କାହିଁ' କେବଳ
ଶାକାଖ ପଣ୍ଡକଳ କେବାର କାହା କାହିଁ'
ବୋଲି ଏପରି ଗୋଲାଞ୍ଚବାବ ଜାଣାଯାଏ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷାର ଫଳ ।

ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଟସ—ଏପଥିଲାର ଫଳ ଗତିଶ୍ୱାସ
ଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୋଷାହୁମୋଡ଼ରେ ଘନକର
କ ୩୦ ଏ ପାପ କରିବା ପ୍ରକାଶ କେଣ୍ଟିଶାର
ଫଳ ଗତିକର କ ୧୦ ଏ ପତିଥର ଅର୍ଥାତ୍
କ ୧୫ ଏ ଶାଖମଧୁର କେବଳ କ ୨ ଏ
ଛାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗତିବର୍ଜିଙ୍କ ୧୮ ଏ
ମଧୁର କ ୧ ଏ ପାପ କରିଥିଲେ ଏ ଗତିବର୍ଜି
କର ଫଳ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ଷରୁ ମନ ଥିଲା
ସୁରକ୍ଷା କମଣ୍ଠା ମନ କହନ୍ତିଥିଲା ବଢ଼ି ହୃଦୟର
କଷ୍ଟସ୍ଵ ଅଟିଲା ।

ପ୍ରବେଶିବା—ପାପ କରିଥିବା ଶୁଣିଲେ ନାମ
ଜଗତପ୍ରାଦୀର ଅଭିଭୂତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଅଛି ମାତ୍ର କୁମରମେ ରେବନଥା କଳିଲିଏଟି
ସ୍ତଳରୁ “ସୁ ଶ୍ରେଣିରେ ପାପ କରିଥିବା ଧ୍ୟାନ-
ସ୍ଥଳର ଦେଖି ଜାମ ଜାତ ଯାଇଥିଲୁ । ଏହାକି
ପ୍ରଶାର ତ୍ରୈଶବୁ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୮ ଅ-
ସୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ କ୍ଷୁ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଜ ୧୭ ର ଜାମ କ ୨୫ ର ପାପ କରିଥିଲୁ ।
କଳିଲାହିଲାରେ ସବୁଗବା ପ୍ରାୟ ୨ ଦକ୍ଷାର
ଶୁଣ ପରାମା ଦେଇଥିଲେ । ଦେମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୧୫ ର, ଦ୍ୱୀପରେ ଜ ୧୫୨ ର
“ସୁରେ ଜ ୮୩” ର, ଜାମ କ ୧୪୭ ର
ଅର୍ଥାତ୍ ପରକର ପାପ ଜ୍ଞାନ ପାପ କରିଥିଲି
ଗରବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨ ଦକ୍ଷାର ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨୨୦ ର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ । ସତ୍ୟ ଗରବର୍ଷ
ଭୁଲକାରେ ଏବର୍ଧି ହେବ ନିତାନ୍ତ ମନ
ହୋଇଥିଲି । ମୋଟପାଳ ଭୁଲକାରେ ଓଡ଼ିଶାର
ପଳ ମନ ହୋଇ ନ ଯାଇ ବରଂ ବସନ୍ତ ଦିନ
ହୋଇ ଯାଇ ପାରେ କାହାଣ ପାପ କ ୧୦୦
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୫ ର ଦ୍ୱାରା ବୋଲି ଆରମ୍ଭ
କରୁ ଗରବର୍ଷ ଜ ୨୨ ର ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୪
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ । ସତ୍ୟ ଲଜ୍ଜା
କରୁ ଯାଏ କରିବା କହିଲେବାଣ ମୁମର୍ମି ଗରବ
ଦେଇଥିଲା ଦେଇଥିଲା କହିଲୁ ଅଠିଲ ।

ପ୍ରେସର ଏବଂ ମୁଲି ବିଳିର କଲେ

ରେବନସା ଓ ପୁସ୍ତ ଦୂଲର ଫଳ ସହୋତ୍ରୁ
ଛିଁ ତାଣେ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ଓ ସଜିଧିର । ବାଲେଏବ
ହେଲାପଡ଼ା ଓ ମେଘକଷୁଦ୍ରର ଫଳ ମନ ହୋଇ
ଗାହିଁ । ଧ୍ୟାନ୍ୟମୋହନ ବବାତ୍ରି ଓ ସାମନ୍
ବାପ ମୁଲ ନିବାଚନ କିନା ଅଳେବ ଶତ
ପଠାଇବାରୁ କିଲ ଫଳ ଦେଖାଇ ପାରିଲେ
ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ବା ଯୁ ଶ୍ରେଣୀରେ କେହି
ଥାବ କରିଥିଲେ ତିଲ ଦୋହରାନ୍ତିରୁ । ଲକ୍ଷ୍ଵଧ-
ନାଥ ଓ ଅପର ମେଘକ ମୁଲ କାମରେ ଆବୋଦ
ହତ ପତ ଗାହିଁ ।

(sig)

ବାନ୍ଦିଲେ କଥା ।

ଅନୁଗୁଳ—ଗୋର ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ, ଅହ ପିଲା
ଅବେଳା କଞ୍ଚାଲା ବଶେଷୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସର୍ବାଶ୍ଵାସ
ଶାହାମ୍ବଳ ଦକ୍ଷ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଜିଲ ଘେଟ୍‌ଯେ କରୁ
ମାରଦୟ ପ୍ରାବେ । ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥାଏ । ଜଳ-
ବଧୁ ଉତ୍ସାହକ । ଗବ୍ରୁମେଦୀ କିଥାର
ଛନ୍ଦିବାର । ଏ ଘୋର ସକଟବାଳରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ସାହାମ୍ବଳ ନ କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଘୋର ନବାବ
ହେବାରେ ଅସିବେ ।

ଅଂଗର୍ତ୍ତ—ଅନୁଭବୀର୍ତ୍ତ ଜଳକଞ୍ଚ ଉପ-
ମୁଠ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବିଶ୍ଵର ଶାସନଧାରି
ଓ ମାରଣପଦିତ ଗରିବ ପ୍ରକାଶ ଧରି,
କଷେତ୍ର ଉପଯୋଗୀ କୁହେ । ଏ ସ୍ଥାନର
କଷେତ୍ର-ସମ୍ବାଦ ପାଠକଙ୍କର୍ତ୍ତ ପରେ ଛାତ୍ରାଚାର
ଦେବ ।

ଖୁପଡ଼ା—ପ୍ରକାଳୀନ ବିଶେଷ ଅଳ୍ପକୁ
ଦୋର ଦୂର୍ଭବ ପଥାଛନ୍ତି । ଅଜିବେ ସରହାର
ଶୁଣ ପଚାରାଧିଷ୍ଠନ । ଗଜାରଠାରୁ ଉଥସମ୍ମ
ସାହାର୍ଯ୍ୟ ମିଳି ଗାଁଛି । ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାଳେ ଗଜାଲ
ଆନୁଷ୍ଠେଷ କରୁଥିଲୁ ଯେ ବୟାହରସ୍ତେଳ ଆମାର
ଧାନସର ଶୋଇ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଣରଙ୍ଗ
ବରନ୍ତି । ପ୍ରତା ସହ ମନେ ତେବେ ମଜା
କର ଏବେ ଧାନ ରଖି ବ ଉପବାର ଦେବ
ଧାଳ ବିତରନ କରିବାରୀ କରିବା ଦେବାର
ଏହି ନିପୁଣ୍ଯ ସମୟ । ଖୁପଡ଼ା ଗଜା କିମ୍ବ
ଆଜାମଡ଼ା ଶଳ କରି ଶାରସ୍ତି, କେହି ବେଳେ
ତୃପ୍ତିତ ଦେଲେ ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତ
ଦେଖିବ ତଥାରେ ପରିଦିନ ହୁଅନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଏକାକି ଅବଶ୍ୟ ପରମବାଦୀ ।

ଖେଳିଥା ଦାଉମାଳ ଓରେଇ—ଗ୍ରାମୀ
ନିକାଳିମାକେ ଆହିକା ଥର କରୁଣ୍ୟକ୍ଷେ

ତଳାର କରୁଥିଲା । ୧୯୮୫ ମେ ଶତାବ୍ଦୀ ଜାନିବା
ପାଇଁ ଗାଁର ଅବଶ୍ୟକ ଏଥୁ ଅଧିକ
ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ବୈଶ, ମାର ଓ ଅଗ୍ନି-
ଚନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ସବୁକାର ବାହା-
ରୂର ଆସିଥାଏ ଏକାକି ବିଷ୍ଣୁ ନିବାରଣୀର
ଶୀଘ୍ର ରଖାଯି ଅବଳମ୍ବନ କରିଲା ।

ତେବାଜାନ— ହମାଗର କେବେବକସ୍ତ
ଦେଲ ଫେର କଷାତ୍ତବେଳର ଅନ୍ଧର ବଢ଼ି
ପରବର୍ତ୍ତି ସାଇଥାର । ଲଜର ଶ୍ରେଣୀଲୋକଙ୍କର
ପିଶେଷ ବଞ୍ଚି ହୋଇଥାର । ପ୍ରାକେ ଜଳ
ବିନା ବାହାରାର ପଡ଼ାଏ । ବୋର୍ଡଫେସ ଚଳ-
ଶେଇ ଲୋକେ ବଢ଼ି ଅତ୍ୟଥ ମରି ସାବଦରସଙ୍ଗାଙ୍କ
ବାତଚଠି-ପ୍ରଥାରୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଅବୁଳା । ଏହି
କୋର୍ପିଯ ଓ ଖ୍ରୀଜ ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଘରୁଥିଲ,
ସୁଦାମବାବୁଙ୍କ ବିପୋର୍ତ୍ତମନେ କେବେକ ବନ୍ଦି
ଯାଉଅଛି । ସୁଦାମନନ୍ଦଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟବସତାରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ସନ୍ତୋଷଜହ ଦରିଅଛି । ସାବଦ
ମନକେତର ବାହୁ ବନମାଳୀ ସେହି ଅଳ୍ପ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିଲେ ସବ୍ରା ବିଶ୍ଵରବାହିକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲୋକେ ଭାବାକୁ ସବ୍ରା ଲେଭାନ୍ତି ଓ ନୂତନ
ମାନେକରମାନେ ଭାବାକୁ ପିଶେଷ ଶାତ୍ରାଙ୍ଗ
କରନ୍ତି । “ହୃଦା ବିଦ୍ଵିଖିଲେ ପରମାର୍ଥେ” ଏହି
ମଦାବାଜ୍ୟର ସାର୍ଥକବା ବନମାଳୀ ବାବୁଙ୍କ
ଠାରେ ସନ୍ଦର ଲକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି । ଆମ୍ବେମାନେ
ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ ଗାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି
ବନେଟରେ ବଜପ୍ରଣାଳୀ ରଜା ଟଙ୍କା ବନ୍ଦି
ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରର ବର ପ୍ରଶଂସାରୀଙ୍କ ହେବେ

ଭାଲଟର—ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଧାରଣ,
ପ୍ରଜାମାନେ ବିଷ ଖରଗୀ ପତ ପାଇ ଲାହାରୁ ।
ପ୍ରାଚୀ ଆଦିତ୍ରିବାର ଅନାଟଳ ପଡ଼ିଥିଲୁ ।
ଧରୀ ପ୍ରଜାର ବିଜଟରୁ ଓ ବଜ୍ର ମୋହରୁ ଘରା
ଦର୍ଶ ଥାନ କରିବା ଦେଉଥିଲାଗା । ମହାଜଳ
ମାନକୁ ଧାନ ଉଚ୍ଚୟୁ କରିବାପାଇ ଉପଦେଶ
ଦେଉଥିଲାଗା । ସବା ଦେବେକ ସ୍ଵପ୍ନକ କଟା
ରଖ କର ଡେଶର ମଜଳ କରୁଥିଲାଗା ।
ପ୍ରାଚୀ, ସମ୍ମିଳନକାରୀ ରାଜିବ ପ୍ରସ୍ତର
ବିଜର ପ୍ରସକ ଦେଉଥିଲେ ଅନୁଭୂ ଭଲ
ଦୁଅନ୍ତା । ସବା ସଧାରାଯ ବାହୁଦ କରିବାରେ
ମୋହର ହୋଇ ବସ୍ତେ ରହିବାର ସ୍ଵପ୍ନର
ଶାଖାଙ୍କ କର୍ମର ଦୟାପରିଷ୍ଠା । ବିଜମାଦରକ
ଶୈଳପ୍ରକଟନ ସଜାମାନେ ବାନନ୍ଦା ଆହ
କରି, କବିମାନଙ୍କ କବିତା ଶକଣ କର ପୁଣ୍ୟ
ସୁବର୍ଣ୍ଣମ ବା ଧାନ କରୁଥିଲେ । ସଧାରାଯକ

ବଜାରାରୁ ଅବଗତ ଦେଲୁ ସେ ମୁନି-
କମାନଶିଆ ସାହୀଯ ଚିମନ୍ତେ ପାବା ବିଭା-
ଗର ସୂଳଚନ୍ଦ୍ରକୁ ମାନ୍ୟବର ଝୟାଇ
ବାଜାନାଥ ସେଇ ମହାଶୟକ ଅଳୁଶେଷକମେ
ମୁଣ୍ଡଗଞ୍ଜ, ଟଙ୍ଗାଇଲ, ବିଶୋରଗଞ୍ଜ, ଚଟ୍ଟମ୍ଭାବୁ
ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତଥା ଏହି କେବେବଗୋଟି ସୂଳର
ମୁଖମାଳ ଶୁଦ୍ଧମାଳକୁ ସାହୀଯାରେ ମହିନା
ମହିନ ଫଣ୍ଟରୁ ଟ ୪୦ ଟା ଲେଖିବ ସା-
ହୀଯ ଦେବାର ଅବେଶ ଦୋଷାତ୍ମି, ଅତି-
ଏବ ତେଣା ମୁଖମାଳକୁ ଅବସ୍ଥା ଯେପରି
ନନ୍ଦ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକଳକ ଅଟେ କବଣ୍ଠିରେ
ତେଣା ଉବ୍ଜନର ମାନ୍ୟବର କରଣ ଇନ୍ଦ୍ର-
ଜ୍ଞାନକୁ ଓ ବିଟକ ଓ ବାଲେଖର କିନ୍ତୁ
ମାଳମୟ ତଥାଟି ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ମହାଶୟ-
ମାଳେ ତେଣା ଉବ୍ଜନର ତଳଲେଖିତ
ମୁଖମାଳ କି ସହିରେ ମୁଦ୍ରମାଳମାଳକ
ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଶନା କିଛି ଅଥବା ଅଛି ଉତ୍ତମନ୍ତେ ମହିନ
ଫଣ୍ଟରୁ କିଛି ସାହୀଯ ଦେବା ଉଗୋଟି କଲେ
ତେଣା ଉବ୍ଜନର ମୁଖମାଳମାଳକ କୁଣ୍ଡଳ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଫେର ପାରେ ।

କଟକ କିଲ ବେନ୍ଦ୍ରାଧାର ମାରସୁଲ ।

କାନେଶର କିଲ ହଦ୍ଦିଶ ହାରସୁଲ ।

କଟକ କିଲ କୃତ୍ତନନ୍ଦର ମିତ୍ରକ କୁଣ୍ଡଳ

ରୁଙ୍ଗିଶ ଦୁଲ ।

” କାଳପର ମେଟକାଫ ”

ତ ୧୦ ରଖ ମର } ଅପରାଦ ବିଷ୍ଣୁବ
ସନ୍ଦ୍ୟାୟ ମସିହା } ଏବମ ଅଣ୍ଟା

To THE EDITOR OF UTKAL DIPIKA,

As the disastrous result of the last F. A. examination might have grieved many of my friends in Orissa, I beg leave to write a few lines on the subject. It is not, of course, possible to guess out from Cuttack all the probable causes of this sad result. There can be no two opinion about the fact that the mathematical paper was unusually stiff and tedious this year; and, to the best of my recollection, no such difficult paper was set for many years past.

But the object of my troubling you with these lines is to bring into prominence among my Cuttack friends a remarkably sound and sensible article entitled, "The Calcutta University" that appeared in the last

number of the Indian Nation newspaper. The article, I need hardly add, comes out of the pen of Mr. N. N. Ghose. Mr. Ghose has associated himself with many students of Calcutta, has been an Examiner in the F. A. Examination for many years, and by his influential position in the University Council, he has great opportunity of knowing the true cause of this disaster. I cannot reproduce the article here; but I earnestly entreat my friends to bestow their serious attention to what Mr. Ghose says. Examiners have come to be aware of the existence of "keys" and the more sensible among them make it a point to set such questions as cannot be mechanically answered by reproducing portions of the "keys". Those boys consequently, and they are a great number, whose whole learning is derived from "keys" fare very badly in examinations conducted by such examiners. "Keys" do not teach and in proportion to the reliance placed on them will be the quantity of failure. So much reliance is placed on these "keys" that a good many boys never care to attend the lecture in their College regularly or to discover in their books deeper lessons than what the keys unfold." In these lines Mr. Ghose hits the nail on the head. An experienced head master with whom I talked of the matter last evening says just a similar thing. And during my stay at Calcutta I heard eminent authorities like Messrs. Rowe, Mann and Perceival of the Presidency College pointing out in far stronger terms the evils that Mr. Ghose mentions.

Keys are merely finger posts which point the way out of difficulties and we make a lamentable mistake when we rely wholly on them, when we attach more importance to them than ought to be attached and than was meant to be attached to them.

16—5—89. Srigopal Bhattacharji.

ନମ୍ବି ଲିଖିବ ଶ୍ରୀମାନେ ରୁଦ୍ଧ ପାରଅଛନ୍ତି ।

ମାରନ୍ତର ।

ଦୟାନିଧି ଦାସ ଅସ୍ତରେଷରସୁଲ

ତନ୍ଦ୍ରଶେଷର ନନ୍ଦ ଡାକ୍ତରସୁଲ

ଅଭ୍ୟାନନ ଦାସ ଏକନ

ଅଦେବତରଣ ମହାନ୍ତି ଖୋଲଧାସୁଲ

ଜଗତ୍ମୋହନ ପଦ୍ମନାଭକ ଏକନ

ଭଦ୍ରମୂଳାଥ ଦତ୍ତ ବାରବାଟୀସୁଲ

କାଶୀନାଥ ପଣ୍ଡା ଭବତୋରାଥ କୁରୁଲସୁଲ

ଭଣ୍ଟାକୁଲର ।

ଗର୍ବର ମହାନ୍ତି ସୁର୍ମିପୁର

ଅର୍ଜନ ରୁପ୍ତ ସିଦ୍ଧେଷରସୁଲ

ବୁନ୍ଦାବନ କର ମାହାପିଲପୁରସୁଲ

ଜଗତ୍ବନ୍ଦୁ ଦିପାତା ପଞ୍ଚମିଶ୍ରାର

ସନାତନ ବାରତ ଚର୍ଚାବାସୁଲ

ମୋହନ ସାତି ଚାନ୍ଦାବାସୁଲ

ଶାଧାରାମ ମହାନ୍ତି ବେବୋରସୁଲ

ଗୋବିନ୍ଦ ମିଶ୍ର ଶରନରସିଦ୍ଧପୁର

ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରପୋଷାଲ ବୋତାରସୁଲ

ଭ୍ରାତାନାଥ ପାଣିପାଣ ରେମୁଣାସୁଲ

କେଳାଶଚନ୍ଦ୍ରବେହେର ଦେହୁତଦାସୁଲ

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଶଶ୍ପତ୍ରାସୁଲ

କ୍ରକକଶୋର ମିଶ୍ର ପେକାଳାଳ

ସେଶ କାବର ବକ୍ଷ ପୁରୁଣାଗଢ଼

ଦାଶରଥ ଚତୁର୍ଥ ଜାଳଗର

ଭର ପ୍ରାରମ୍ଭସା !

ତିଲୋଚନ କର ସାଲେପୁର

ସତା ପାତି ଟିମେଲ ଅରୁପାନେଇସୁଲ

ବସନ୍ତକୁମାର ଦେଖ ରେବନଶାବାଲକାସୁଲ

ବାରଶବନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ଲଗସପରସୁଲ

ଲେବନାଥ ନନ୍ଦ କାଣ୍ଠପୁରସୁଲ

ଧଳାରବରଣ ମହାନ୍ତି ନୃଅପଟଣାସୁଲ

ବାହୁନିଧ ପଦ୍ମନାଭକ ଭାମୟରସୁଲ

ମିଳକେତନ ପଧାନ ଅଳମୁମସୁଲ

ଅରବିନ୍ଦୁ ଦାସ ସୁଅଣ୍ଟୋ ସୁଲ

ଜଗବନ୍ଦୁ ଘାମନ୍ତି ବାରଗୁଣ୍ୟସୁଲ

ଗଞ୍ଜାଧର ମହାନ୍ତି ତୋଳାସୁଲ

ରୁକ୍ତିରବଣ ମହାନ୍ତି ଶାହପୁରସୁଲ

କାଶୀନାଥ ଦାସ ନାଥପାତ୍ରାସୁଲ

ପାତାମର ପଣ୍ଡା ଆଂମିଲିକ

ଗର ଦିପାତା ଲକ୍ଷମାଟି

ନାଲମଣି ଦିପା ଥେବରିଲା

ଗୋପାଳନାଥ ଦାସ ବାରପଦାସୁଲ

ସବୁମଣି ଚତୁର୍ଥ ବସୋଲସୁଲ

ପ୍ରାଣବନ୍ଦ ସୋଧାନି ଦଶପଣ୍ଡାସୁଲ

ଗଣେଶର ଦାସ ବୋସନାସୁଲ

ତମ୍ଭରଥ ପଦ୍ମନାଭକ ହିମୋନମସୁଲ

ମନ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ଶାର ଦବାବର ସାତ କରିଗଟନା ତମ୍ଭରଥ ।

ବନ୍ଦମନ୍ତର ସମ୍ମାନ ପାରପୁର କରିବା ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନାମବାବାର ।

ବିଦ୍ୟାପରିଷଦ ମିଶ୍ର ।

କାଣ୍ଠାବାବାର ।

